MINISTERUL DE INTERNE

DEPARTAMENTUL SECURITĂŢII STATULUI

securitatea

STRICT SECRET

Nr. 4 (56) — 1981

PENTRU PATRIA NOASTRĂ, REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA !

securitatea

1981

Exemplar nr. 633

STRICT SECRET

Cuprins

Pag.

O SARCINĂ DE MARE RĂSPUNDERE :

Perfecționarea activității organelor de securitate pentru creșterea calității și eficienței măsurilor întreprinse pe linia muncii de securitate și gardă — colonel Gheorghe BUCUR, secretar de stat 4

* * *

Sarcini prioritare ale aparatului de contrainformații în sectoarele economice pentru prevenirea evenimentelor și altor fenomene negative în industria chimică — colonel Traian TAULESCU, lt. col. Lucian VĂCEANU, lt. col. Dumitru RĂȘINĂ 10

* * *

Concluzii și particularități rezultate din urmărirea elementelor ostile din rîndul membrilor fostelor partide burghezo-moșierești. Sarcini ce revin organelor de securitate pentru prevenirea activității ostile a acestora — lt. col. Constantin PLEȘA 16

ÎN SPRIJINUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE SPECIALITATE

Acțiuni ale serviciilor de spionaj desfășurate sub acoperirea turismului. Metode și măsuri de contracarare întreprinse de organele de securitate — lt. col. Gheorghe ILIESCU, maior Nicolae CĂLUGĂRIȚA . . . 20

Metode, procedee și mijloace folosite în activitatea desfășurată împotriva țării noastre de elemente din rîndul emigranților români aflați în slujba serviciilor de spionaj sau a organizațiilor reacționare din străinătate. Sarcinile ce revin organelor de securitate pentru prevenirea și contracararea acțiunilor acestor elemente (plan de dezbatere) — maior Gheorghe DIACONESCU, maior Dumitru OGĂȘANU 25

Forme, metode și procedee de acțiune utilizate de organizațiile teroriste. Sarcinile ce revin aparatului de securitate pentru prevenirea și contracararea lor (documentar) — maior Teodor FILIP 29

Pag.

Pentru cadrele care îndeplinesc sarcini de securitate în mediul rural :

Ridicarea calității activității de securitate pe profil antiterorist în mediul rural, deziderat major în etapa actuală (plan de dezbatere) — maior Nicolae TOMA . . . 32

CADRAN PROFESIONAL

Cazul „Munteanca" — lt. maj. Petru MUREȘAN . . . 35

X „Cuibul" destrămat — lt. col. Gheorghe POPESCU . . . 38

Tehnologul — lt. col. Iosif IAKAB, maior Alexandru ERODI, căpitan Gheorghe VASILE . . . 40

Cazul „Măgura" — maior Vasile ZAHARIA, căpitan Gheorghe DUNĂ . . . 42

DIN EXPERIENȚA NOASTRĂ

I. J. Teleorman : Citeva rezultate și neimpliniri în munca de supraveghere a unor specialiști japonezi — lt. col. Dumitru LICĂ, căpitan Constantin ILIE . . . 45

Acțiunea „Ortansa" — colonel Constantin ȘTEFAN 49

PUNCTE DE VEDERE

Unele considerații cu privire la conceptul muncii de prevenire desfășurată de organele de securitate — lt. col Victor FOTA . . . 53

* * *

Sub semnul păstrării tradițiilor noastre de luptă : Munca de securitate cere eforturi și, uneori, chiar sacrificii... — căpitan Gheorghe GAL . . . 56

FILM DE SPECIALITATE

„Aeroport '80" — căpitan Gheorghe TRIFU . . . 58

DIN PRESA DE PESTE HOTARE

Spionii „Sanctității Sale" — lt. col Ion SCURTU . . . 60

Știați că ?... — maior Nicolae OLTEANU . . . 61

Documentar : Secte și alte... „religii" noi — lt. col. Dumitru DĂNĂU . . . 62

VĂ RECOMANDĂM SĂ CITIȚI :

Adevărata față a spionajului — colonel Gheorghe CUZMANOV . . . 68

Catalogul cărților pentru cadrele de securitate — maior Maria BUGA . . . 68

* * *

Bibliografie la temele pentru pregătirea de specialitate a cadrelor de securitate (pentru convocările din anul 1982) . . . 69

Publicația este editată în cadrul Centrului de informatică și documentare.
Redactori : Maior Gheorghe VASILE și lt. col. Petre HLADCHI.

Comanda nr. 090

Apărut : decembrie 1981

„Noi, popoarele europene, indiferent în ce parte a continentului ne aflăm, în Vest sau Est, în Nord sau Sud, sîntem direct vizate de armamentul nuclear existent și de cel ce ar urma să se amplaseze în viitor !...

Este necesar să se pună capăt oricărei propagande de justificare a cursei înarmărilor, propagandei urii împotriva altor popoare. Cei ce desfășoară o asemenea activitate încep ei înșiși să devină prizonierii propriei lor propagande, încep să urască lumea și viața, nu mai văd decît răul și consideră războiul ca o necesitate...

Stă în puterea popoarelor europene, în puterea întregii lumi ca, acționînd unite, cu toată hotărîrea, conștiente de primejdia ce planează asupra vieții lor, să determine oprirea cursei înarmărilor.

Să spunem deci cu toată hotărîrea NU cursei înarmărilor, NU oricăror rachete, oricărui armament nuclear în Europa, în întreaga lume !

Să spunem un DA răspicat politicii de destindere și colaborare, de respect al independenței naționale a tuturor popoarelor, un DA politicii de pace în întreaga lume !...

În numele vieții, să întărim solidaritatea și unitatea tuturor forțelor progresiste, tuturor popoarelor, pentru pace, pentru independență, pentru o lume mai dreaptă și mai bună !"

NICOLAE CEAUȘESCU

(Din cuvîntarea rostită la grandioasa adunare populară din Capitală consacrată dezarmării și păcii — 5 decembrie 1981).

O SARCINĂ DE MARE RĂSPUNDERE

PERFECȚIONAREA ACTIVITĂȚII ORGANELOR DE SECURITATE PENTRU CREȘTEREA CALITĂȚII ȘI EFICIENȚEI MĂSURILOR ÎNTREPRINSE PE LINIA MUNCII DE SECURITATE ȘI GARDĂ

Colonel

GHEORGHE BUCUR

secretar de stat

Recrudescența activității serviciilor de spionaj și a cercurilor reacționare din Occident, intensificarea acțiunilor extremist-teroriste in forme tot mai variate, creșterea virulenței campaniei de calomniere și subminare a autorității de stat și incercările de diversiune ideologică organizate impotriva țării noastre au amplificat aria de angajare și răspunderile organelor de securitate in executarea misiunilor și sarcinilor ce le revin. Aceasta reclamă, desigur, perfecționarea continuă a formelor și mijloacelor specifice de muncă, imbunătățirea calitativă a intregii activități, inclusiv a celei pe linie de securitate și gardă. Toate măsurile care au in vedere perfecționarea activității de asigurare a securității conducerii de partid și de stat se inscriu ca direcții prioritare ale muncii de securitate, cu profunde semnificații politice și patriotice, de o deosebită importanță și răspundere.

Concepția de muncă statuată — potrivit căreia activitatea pe linia asigurării securității inaltelor personalități *) are caracter permanent, se desfășoară pe intreg teritoriul țării și in afara granițelor de stat, in mod unitar, sub directa coordonare și indrumare a Biroului executiv al Consiliului de conducere al Departamentului securității statului — impune cu stringență găsirea și adaptarea continuă, la specificul și pe profilul muncii, a celor mai eficiente metode și mijloace de acțiune, unităților revenindu-le obligația de a situa in centrul preocupărilor prevenirea și contracararea oricăror manifestări, fapte sau evenimente de natură să aducă atingere in orice fel securității personalităților apărate.

Participarea organelor de securitate la asigurarea protecției inaltelor personalități imbracă o gamă largă de activități, potrivit profilurilor de muncă, unele cu caracter permanent, iar altele ocazionate de executarea misiunilor de securitate și gardă pe teritoriul lor de competență.

Din concluziile desprinse cu prilejul analizei efectuate la nivelul conducerii Departamentului securității statului cu privire la stadiul muncii in problema „Acțiuni de atentat care pun in pericol securitatea statului" rezultă că, in procesul organizării și executării sarcinilor pe linia muncii de securitate și gardă, un rol hotăritor revine activității informative, care asigură cunoașterea și stăpinirea temeinică a situației operative in toate obiectivele, locurile, mediile date in răspundere unităților, condiție esențială pentru elaborarea pe baze științifice și aplicarea unor măsuri eficiente de prevenire.

Pentru realizarea integrală a actului preventiv — in materie de securitate și gardă — centrul de greutate al măsurilor informativ-operative trebuie plasat in sfera cunoașterii intențiilor, premiselor și imprejurărilor ce pot genera sau favoriza fapte ori evenimente de natură să pună in pericol viața, integritatea corporală sau sănătatea inaltelor personalități apărate. Unitățile informative trebuie să acționeze permanent, in raport cu competențele ce le au, pentru căutarea sistematică și valorificarea operativă a informațiilor de interes, respectiv a celor necesare pentru asigurarea securității inaltelor personalități, avind in vedere — in mod deosebit — persoanele, faptele, evenimentele, locurile și mediile ce fac obiectul problemei „Acțiuni de atentat care pun in pericol securitatea statului", elementele suspecte pe linie de terorism, cele cunoscute cu poziție ostilă prezentă ori din a căror comportare rezultă că sint sau pot deveni periculoase.

In sensul celor arătate se impune ca munca de căutare a informațiilor să fie axată, cu precădere, pentru obținerea de date referitoare la: intenții de inițiere, amenințare sau instigare la acțiuni de atentat; procurare, producere sau deținere, in același scop, de armament, muniții, substanțe explozive, toxice și radioactive; difuzări și expedieri de inscrisuri dușmănoase ori formulări de apeluri telefonice anonime prin al căror conținut se amenință cu asemenea acțiuni; alte date din care rezultă predispoziția unor elemente la comiterea, cu sau fără discernămint, a unor fapte sau evenimente cu implicații periculoase asupra securității inaltelor personalități.

Pe baza orientărilor conducerii Departamentului securității statului se va acționa in continuare cu hotărire pentru creșterea mai accentuată a potențialului informativ și lărgirea capacității de cunoaștere a acestuia in obiectivele, locurile și mediile ce prezintă interes pentru asigurarea securității inaltelor personalități. In rețeaua informativă vor fi introduse persoane cu reale calități și posibilități de informare, capabile

*) Expresia de *inalte personalități* folosită in text se referă la persoanele protejate prin măsuri de securitate și gardă:

— *secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele R. S. România;*

— *membrii Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.;*

— *miniștrii români ai afacerilor externe, apărării naționale și de interne;*

— *conducătorii de partid și de stat străini;*

— *alte personalități române sau străine, pentru care, la ordin, se asigură măsuri de protecție.*

să pătrundă în intimitatea elementelor urmărite și în clandestinătatea acțiunilor preconizate de acestea, pentru a le descifra intențiile și a le putea contracara cu eficiență. De asemenea, rețeaua informativă cu posibilități pe acest profil va fi angajată cu sarcini combinative, de dezinformare și îndeosebi de influențare și descurajare a elementelor suspecte în a renunța la intențiile lor ostile.

În toate situațiile în care informațiile obținute vizează fapte susceptibile de atentat ce pun în pericol securitatea statului, unitățile sesizate trebuie să întreprindă măsuri urgente și eficace pentru prevenirea și contracararea acestora, concomitent cu verificarea operativă a datelor obținute. Cazurile deosebite vor fi luate de îndată sub controlul șefilor unităților, respectiv al șefilor securităților județene, care, participînd nemijlocit la soluționarea lor, vor asigura îmbinarea judicioasă a mijloacelor muncii informativ-operative, orientarea corespunzătoare a potențialului informativ cu posibilități, aplicarea unor măsuri calificate — cu pronunțat caracter ofensiv —, conlucrarea între compartimente pentru realizarea controlului informativ riguros asupra elementelor suspecte. Cazurile în care s-au stabilit indicii de activitate suspectă de atentat vor fi lucrate, cu prioritate, de unitățile de securitate — în raport cu competențele — și luate în control, pe linii de muncă, pentru soluționarea lor cu maximă operativitate.

În împrejurările în care apar stări reale de pericol pentru securitatea înaltelor personalități, întregul potențial informativ, cadrele de securitate, tot aparatul Ministerului de Interne au datoria profesională și patriotică să acționeze cu promptitudine și fermitate în scopul împiedicării producerii evenimentelor.

O atenție deosebită se va acorda elementelor suspecte de atentat din rîndul posesorilor legali sau al celor semnalați ca deținători ilegali de armament. În asemenea cazuri, măsurile întreprinse trebuie să înlăture orice posibilitate de punere în aplicare a eventualelor intenții ostile. Totodată, în baza orientărilor date de conducerea Departamentului securității statului privind lărgirea sferei problemei „Acțiuni de atentat care pun în pericol securitatea statului", este necesar să se intensifice măsurile de cunoaștere și prevenire asupra elementelor din străinătate semnalate cu manifestări dușmănoase și amenințări cu acțiuni ostile la adresa înaltelor personalități, asigurîndu-se, în același timp, supravegherea rudelor și legăturilor acestora din țară. Cooperarea, în asemenea cazuri, între unitățile de securitate se impune cu maximă stringență, dată fiind aria de acțiune a unor asemenea elemente și nocivitatea influențelor ce se pot exercita asupra acestora.

Referitor la persoanele semnalate cu intenții de penetrare a dispozitivelor de securitate și gardă se impune să se acționeze, cu multă operativitate, pentru cunoașterea motivelor și descifrarea eventualelor intenții ostile, pornindu-se de la ideea că este greu de apreciat în asemenea cazuri unde se oprește încercarea de rezolvare a unor probleme de ordin personal și de unde poate începe acțiunea dușmănoasă. Înlăturarea tendințelor de subapreciere a posibilităților de degenerare a acțiunilor acestora în fapte periculoase trebuie, de asemenea, să stea în atenția cadrelor de securitate, deoarece se constată că sînt încercări ale unor elemente ostile de a da nuanță politică acțiunilor de dezordine, a celor „protestatare", turbulente.

Preocupare sporită trebuie să se manifeste și în procesul de cunoaștere și apărare contrainformativă a personalului selecționat să desfășoare, permanent sau temporar, activități pe lîngă înaltele personalități. Realizarea unei bune legături cu organele locale pe parcursul selecționării acestor persoane, utilizarea întregii game de mijloace și metode ale muncii de securitate în verificarea și avizarea lor asigură prevenirea pătrunderii și folosirii unor elemente necorespunzătoare. După avizare se va continua activitatea de cunoaștere și apărare contrainformativă, urmărindu-se în mod deosebit mediul de relații al acestora, anturajele formate, atașamentul și loialitatea față de conducerea de partid și de stat, unele eventuale influențe negative ce se pot exercita asupra lor, iar în cazurile în care există anumite suspiciuni, acestea să fie clarificate cu operativitate și să se întreprindă măsurile de prevenire impuse, inclusiv îndepărtarea din rîndul echipelor selecționate. Pentru creșterea eficienței muncii de prevenire este necesar, totodată, să se intensifice activitatea de pregătire contrainformativă a personalului selecționat, cu accent pe preîntîmpinarea atragerii acestora la activități ostile de către elemente rău intenționate. O atenție deosebită se va acorda, în acest sens, cunoașterii temeinice a personalului selecționat să participe la executarea, controlul, depozitarea și transportul produselor destinate Sectorului special din cadrul Secției Gospodăriei de Partid a C.C. al P.C.R., pentru prevenirea oricăror acțiuni dușmănoase sau manifestări de neglijență care să vizeze calitatea și securitatea acestor produse.

Caracterul prioritar al activității informativ-operative desfășurată în vederea asigurării securității înaltelor personalități presupune o susținută preocupare din partea unităților de securitate pentru organizarea temeinică și executarea ireproșabilă a măsurilor ce decurg din analiza situației operative și caracterul misiunilor de securitate și gardă.

Organizarea și executarea acestor misiuni, care conjugă măsurile informativ-operative cu cele de securitate și gardă propriu-zise, se materializează în principal în elaborarea unor sisteme și dispozitive de securitate și gardă impenetrabile, adoptate pe baza datelor rezultate din cunoașterea obiectivelor, locurilor, zonelor în care urmează să aibă loc misiunile și din concluziile desprinse din analiza situației operative. Documentele care stau la baza organizării misiunilor specifice trebuie să constituie instrumente de lucru viabile, operative pentru factorii de conducere, să prevadă variante și ipoteze de acțiune în diverse situații, să corespundă realităților din teren și necesităților practice, să cuprindă responsabilități concrete pentru participanți. În vederea îndeplinirii în cooperare a unor sarcini ce revin participanților la aceste misiuni este necesar să se asigure o coordonare unică, prin cadre de securitate competente, urmărindu-se o repartiție judicioasă a forțelor și mijloacelor, conjugarea eforturilor acestora în direcția realizării scopului propus.

În organizarea și realizarea dispozitivelor de securitate și gardă trebuie să se militeze pentru îmbunătățirea structurii și funcționalității acestora, optimizarea rolului și sarcinilor elementelor de dispozitiv, angrenarea concretă, la fața locului, a factorilor de conducere în activitățile celor de execuție. Dintr-o asemenea perspectivă, dispozitivelor instituite

trebuie să li se asigure un grad maxim de securitate și siguranță, capacitate de sesizare și contracarare în timp util a eventualelor intenții de penetrare, posibilități reale de înlăturare a stărilor de pericol, suplețe și mobilitate, condiții optime de realizare a sarcinilor în orice situație. Pentru înfăptuirea acestor cerințe este necesar să se stabilească o diviziune riguroasă a atribuțiilor și responsabilităților, ceea ce previne situațiile de conflict sau paralelism de competență ce pot afecta autoritatea și spiritul de răspundere, ordinea și disciplina în executarea misiunilor.

De o mare însemnătate sînt activitățile de instruire și pregătire a efectivelor participante la misiunile de securitate și gardă. Măsurile elaborate și inițiate pe toate planurile rămîn fără eficiența scontată dacă instruirea este formală sau insuficient de amănunțită. Fiecare element de dispozitiv trebuie să fie foarte bine edificat asupra misiunii sale, a locului unde o execută, succesiunii activităților, conduitei în diferite situații ce pot să apară. De aceea, întotdeauna recunoașterile în teren — executate de către factorii de conducere — trebuie să preceadă instruirea participanților, iar definitivarea acesteia să se facă la fața locului, astfel încît fiecare să cunoască în amănunțime toate problemele de care depinde îndeplinirea în condiții ireproșabile a misiunii. Foarte important pentru oricare element de dispozitiv este să cunoască locul și misiunile vecinilor, precum și ale altor forțe prevăzute a acționa în apropierea sau în zona sa de responsabilitate. Ședințele de instructaj trebuie temeinic pregătite, realizate eșalonat — pe specialități și categorii de participanți — astfel încît să se asigure înțelegerea concepției generale în care se organizează și execută misiunea, precum și a atribuțiilor și competenței, în detaliu, ale fiecărui participant.

Eficiența dispozitivului de securitate și gardă — din punct de vedere al interzicerii pătrunderii unor persoane neautorizate — este condiționată nemijlocit de asigurarea modalităților de acces în obiectivele sau locurile unde acestea se organizează. În speță, este vorba de elaborarea de către factorii competenți, în acord cu organizatorii activității, a unor documente, însemne ori a altor modalități de reglementare a accesului, care să confere dreptul de a participa în zona de acțiune. Este de înțeles că acest drept (legitimație, permis, ecuson, insignă, liberă trecere etc.) nu se acordă decît persoanelor stabilite de organizatori, după ce în prealabil au fost verificate și avizate de organele de securitate.

În toate situațiile, verificările tehnice și controalele complexe de securitate sînt imperios necesare ca măsuri de prevenire a producerii unor evenimente ce ar putea afecta securitatea înaltelor personalități. Rolul acestor măsuri este de a înlătura riscul ce îl reprezintă diversitatea posibilităților tehnice și igienico-sanitare ce pot fi folosite în scopuri ostile împotriva înaltelor personalități, ca și de a evita producerea unor stări de pericol generate de funcționalitatea construcțiilor, instalațiilor, agregatelor etc. în locurile unde urmează să fie prezente înalte personalități. Răspunderea organelor de securitate în acest domeniu este stabilită potrivit competenței teritoriale.

Pentru realizarea calitativă a măsurilor tehnice de securitate, folosirea judicioasă a tuturor posibilităților de care dispun unitățile (mijloace și specialiști, etc.) și angrenarea altor forțe de pe plan local (aparținînd unităților Ministerului Apărării Naționale ori instituțiilor și întreprinderilor din zona de responsabilitate) constituie elemente ce se înscriu în procesul de perfecționare a activității pe această linie. Stabilirea din timp a colectivelor de specialiști din domeniile în care se efectuează verificările, cunoașterea și avizarea acestora, instruirea și folosirea lor efectivă aduc un plus de siguranță măsurilor tehnice de securitate și dau posibilitatea unei acoperiri mai bune a nevoilor muncii. De asemenea, participarea nemijlocită a cadrelor de securitate care asigură informativ obiectivele, locurile, mediile ce urmează să facă obiectul misiunilor de securitate și gardă, la stabilirea vulnerabilității lor din punct de vedere tehnic și apoi la executarea verificărilor, controalelor de securitate și măsurilor igienico-sanitare, contribuie la creșterea eficienței acestei activități specifice.

Lărgirea cadrului de angajare și a răspunderilor organelor de securitate, îndeosebi a celor județene, se manifestă și pe linia asigurării securității mijloacelor de transport, mai ales cînd sînt puse la dispoziția înaltelor personalități de către organele locale. Trebuie întreprinse toate măsurile pentru ca acestea să fie temeinic verificate, să li se asigure o stare tehnică și de funcționalitate perfecte, condiții de igienă și confort corespunzătoare, precum și gardarea — după executarea controalelor de securitate — pe tot timpul misiunii. Prevederea și pregătirea din timp a unor asemenea mijloace, instruirea corespunzătoare a personalului desemnat să le deservească constituie condiții care asigură utilizarea lor operativă și cu eficiență maximă.

Cadrul de perfecționare a participării unităților în sfera muncii de securitate și gardă cuprinde și activitatea de sprijin, îndrumare și control. Îmbunătățirea substanțială a acesteia la toate nivelurile, astfel încît să contribuie efectiv și la fața locului la descoperirea și înlăturarea neajunsurilor, la soluționarea problemelor ce decurg din modul de îndeplinire a sarcinilor pe linie de securitate și gardă, în spiritul concepției conducerii Departamentului securității statului, reclamă o preocupare mai accentuată pentru creșterea exigenței, a fermității și intransigenței tuturor factorilor cu asemenea atribuții.

Activitatea desfășurată în scopul asigurării securității înaltelor personalități trebuie fundamentată și orientată pe criterii profund științifice, rezultate din studiul și analiza sistematică a datelor și informațiilor ce caracterizează situația operativă la un moment dat și în perspectivă, astfel ca, pe baza concluziilor care să reflecte în mod obiectiv realitatea, măsurile aplicate să aibă un pronunțat caracter preventiv și un înalt grad de eficiență și siguranță. Executarea misiunilor pe acest profil necesită cultivarea în rîndul întregului personal a patriotismului, a unui climat de maximă responsabilitate și disciplină în executarea ordinelor, de perseverență, pasiune și dăruire în muncă, de dezvoltare a spiritului de vigilență, a combativității și fermității în acțiune.

ÎN ACEST NUMĂR

Sarcini prioritare ale aparatului de contrainformații în sectoarele economice pentru prevenirea evenimentelor și altor fenomene negative în industria chimică

În conformitate cu sarcinile ce ne revin din documentele de partid și legile țării, din ordinele conducerii Ministerului de Interne și a Departamentului securității statului, în acest an s-a pus un mai mare accent pe măsurile de prevenire a evenimentelor și a altor fapte negative din obiectivele industriei chimice. Între altele, s-a avut în vedere perfecționarea continuă a activității proprii și de cooperare, instruirea temeinică a cadrelor, cunoașterea mutațiilor survenite în situația operativă, schimbul de date și informații, precum și unele acțiuni efectuate în comun cu alte organe, în vederea prevenirii și combaterii faptelor și evenimentelor de natură să cauzeze pagube economiei naționale.

Ca urmare a măsurilor întreprinse s-a acordat o atenție sporită cauzelor ce ar fi putut genera evenimente, fapt reliefat și de reducerea cu circa 25 la sută a numărului de incendii și a pagubelor materiale, îndeosebi pe platformele chimice Brazi, Teleajen, Vîlcea, Craiova și altele. De asemenea, în peste 200 de cazuri s-au luat măsuri pentru înlăturarea unor stări de pericol, a deficiențelor privind funcționarea în condiții de nesiguranță a rampelor de încărcare — descărcare a produselor petroliere sau a unor utilaje vitale. Totodată, s-a acordat o mai mare atenție funcționalității instalațiilor de semnalizare, de stingere a incendiilor, a celor electrice, de forță, iluminat și ventilație și altor instalații tehnologice. Controalele și sondajele efectuate au fost mai oportune și la obiect, iar stările de lucruri negative constatate au făcut obiectul a peste 500 de informări adresate organelor de partid, conducerilor ministerelor și centralelor industriale ori conducătorilor obiectivelor respective, propunîndu-se măsuri corespunzătoare de remediere. În unele cazuri s-a luat măsura avertizării, iar împotriva a peste 300 de persoane s-au aplicat sancțiuni legale, în raport cu gravitatea faptelor săvîrșite. S-a acordat o atenție sporită cunoașterii poziției elementelor din baza de lucru, a celor sancționate penal și care execută pedeapsa la locul de muncă, a străinilor veniți pentru asistență tehnică în obiectivele chimice.

Cu toate rezultatele obținute, nu am reușit să prevenim producerea unor explozii, incendii și avarii soldate cu accidentarea unor persoane și cu importante pagube materiale. Dintre acestea, amintim explozia din 11 mai 1980 de la instalația de amoniac IV a Combinatului de îngrășăminte chimice Tîrgu Mureș, soldată cu pagube de circa 50 milioane lei și oprirea ei din funcțiune pe o perioadă de 8 luni ; explozia din 18 martie 1981 de la Stația de demineralizare a apei, aferentă instalației P.V.C. — suspensie din cadrul Combinatului petrochimic Borzești, soldată cu pierderi de vieți omenești și pagube materiale ; explozia produsă la 10 ianuarie 1981 la tancul de amoniac TK-251 din cadrul Combinatului de îngrășăminte chimice Piatra-Neamț, care a rupt zona sudurii dintre corpul cilindric exterior și fundul plat inferior, eliberînd în atmosferă o parte din amoniacul lichid conținut și perturbînd astfel activitatea combinatului ; două explozii succesive în ziua de 15 martie 1981 la instalația de amoniac UHDE a Combinatului de îngrășăminte chimice Turnu Măgurele, care au avariat turbocompresoarele 1 și 2 de aer tehnologic ; incendiul de la depozitul de materii prime al Întreprinderii „FARMEC" Cluj-Napoca din 7 februarie 1981, care a provocat victime omenești și pagube materiale. În perioada amintită au mai avut loc peste 2.000 de opriri din producție și accidente de muncă.

Din analiza acestora rezultă că evenimentele s-au produs cu o frecvență mai mare în sectoarele producției de îngrășăminte chimice (883), petrochimice (340) și produse chimice anorganice (121). Au fost și cazuri cînd în cadrul aceluiași obiectiv și în aceleași condiții s-au produs evenimente într-o perioadă relativ scurtă, așa cum este cazul celor 16 opriri similare de la fabrica de amoniac II a Combinatului de îngrășăminte chimice Piatra-Neamț ; 12 opriri la Combinatul chimic Victoria de la instalația de metanol IV ; 10 opriri de la fabrica de amoniac II din Combinatul de îngrășăminte chimice Turnu Măgurele ; 11 opriri la fabrica de N.P.K. din Combinatul de îngrășăminte chimice Arad.

Analizînd evenimentele produse în perioada de referință — în industria chimică — rezultă că acestea se datoresc, în principal, următoarelor cauze :

I. Executarea de către personalul muncitor a unor manevre necorespunzătoare la utilaje și instalații vitale, care asigură funcționarea

in condiții de securitate a fluxului tehnologic. Astfel, cele două explozii succesive din 15 martie 1981, care au avariat turbocompresoarele 1 și 2 de aer de proces din cadrul instalației de amoniac I de la Combinatul de îngrășăminte chimice Turnu Măgurele, s-au produs ca urmare a pătrunderii gazului de sinteză prin legătura suplimentară executată la aspirațiile turbocompresoarelor. Această modificare nu a fost supusă aprobării comisiei tehnico-economice a combinatului și nici executată pe baza unui calcul tehnologic, nefiind asigurată cu dispozitivele necesare de măsură, control și urmărire. De asemenea, pătrunderea gazului de sinteză s-a datorat și neînchiderii ventilului manual existent pe conducta de introducere a azotului în circuitul de reciclare de către un operator, iar unul dintre maiștri nu a efectuat controlul executării acestei manevre. Avaria din 26 februarie 1981 de la compresorul centrifugal Borsig tip GK-450-80 din cadrul Combinatului chimic Giurgiu a fost generată de intervenția necorespunzătoare efectuată de electricianul de întreținere la tabloul de alimentare electrică a circuitelor de comandă, care a decuplat pompa de ulei a compresorului. Aceasta a fost favorizată și de încălcarea instrucțiunilor de lucru de către un compresorist care părăsise locul de muncă. Asemănător se poate vorbi și de explozia din 18 martie 1981 de la instalația P.V.C. — suspensie a Combinatului petrochimic Borzești, care a avut loc datorită acumulărilor de clorură de vinil în stația de demineralizare a apei de proces ca urmare a unor grave încălcări a instrucțiunilor de lucru privind operațiunile de pregătire a șarjelor de polimerizare.

II. **Construirea unor utilaje cu deficiențe de fabricație și execuție, utilizarea unor materiale necorespunzătoare pentru confecționarea acestora, precum și nerespectarea normelor tehnologice, de protecția muncii ori P.S.I.**

Evenimentul din 11 mai 1980 de la instalația de amoniac IV a Combinatului de îngrășăminte chimice Tîrgu Mureș s-a produs ca urmare a faptului că ștuțul vasului separator de amoniac 106-F a fost executat dintr-un alt material decît cel prescris pe proiect, precum și datorită efectuării unei suduri necorespunzătoare în zona de îmbinare a racordului cu corpul recipientului. Cu prilejul cercetărilor au rezultat lipsa unor informații cu caracter preventiv de la serviciul de linie al Securității municipiului București, care răspunde de I.U.C. „Grivița Roșie", cît și necooperarea dintre acesta și organele similare de la Securitatea județului Mureș, în perioada construcției instalației.

Datorită încălcării normelor tehnologice, de protecția muncii ori P.S.I. s-au produs 35 la sută din avariile tehnice și fenomenele negative, înregistrate în ultimii doi ani.

Astfel, incendiul din 7 februarie 1981 de la depozitul de materii prime din cadrul Întreprinderii de produse cosmetice „FARMEC" Cluj-Napoca s-a produs ca urmare a încălcării normelor departamentale de protecția muncii, prevenirea și stingerea incendiilor de către un operator chimist și un primitor-distribuitor, care au fumat în incinta depozitului, lîngă un butoi de carton presat, în care se afla pigment pentru lac de unghii, produs ușor inflamabil. De asemenea, explozia din

21 martie 1981 de la instalația de recuperare carbonat de etilenă din cadrul secției de melană III a Combinatului de fibre sintetice Săvinești s-a produs ca urmare a nerespectării regulilor de lucru cu foc deschis.

★

Pentru prevenirea producerii în viitor a unor evenimente și fenomene negative în acest important sector al economiei naționale, considerăm că se impune să fie luate cu prioritate următoarele măsuri :

1. **Ridicarea pe o treaptă superioară a calității muncii de cunoaștere și folosire a tuturor mijloacelor de obținere a informațiilor.**

Este necesar ca rețeaua informativă să fie instruită și dirijată spre problemele majore ale muncii de securitate, să lege fenomenul tehnic de persoanele vinovate ori suspecte de generarea sau favorizarea producerii evenimentului respectiv, să scoată în evidență pericolul ce-l prezintă pentru utilaj ori instalație, să evidențieze persoanele răspunzătoare de comiterea unor fapte infracționale și dacă acțiunile acestora nu sînt de natură dușmănoasă sau ca urmare a unor influențe din partea organizațiilor reacționare și cercurilor de spionaj străine. De asemenea, este necesar să se acorde atenție informațiilor și constatărilor referitoare la lucrul cu foc deschis, situație impusă de numărul mare al începuturilor de incendii ori incendii de la Combinatul de fibre sintetice Săvinești, precum și din alte obiective. Analiza incendiului de la Întreprinderea „FARMEC" din Cluj-Napoca a evidențiat că este necesară îmbunătățirea muncii cu rețeaua, pentru a sesiza încălcările flagrante și repetate ale normelor departamentale de protecția muncii și P.S.I., mai ales că în acest caz nu s-a avut în vedere vinovăția unor persoane cu funcții de conducere care au permis amenajarea unui birou în magazia pentru distribuirea materialelor, n-au controlat modul cum se respectă accesul în magazie și n-au dispus măsuri de deschidere a ușilor spre exterior, aspecte care au creat condiții ce au agravat consecințele materiale.

În afara celor menționate este necesar să se analizeze mai temeinic stabilirea punctelor vulnerabile, concluzie rezultată și din analiza exploziei de la Combinatul petrochimic Borzești, unde deși stația de apă demineralizată asigură alimentarea a trei mari instalații, aceasta nu a fost considerată punct vulnerabil și nu s-au cunoscut încălcările normelor de exploatare a ei. Situații asemănătoare se găsesc și în alte unități.

2. **Munca informativă pentru cunoașterea și prevenirea evenimentelor și fenomenelor negative să nu fie înlocuită cu controale în obiectivele chimice efectuate de organele de securitate,** întrucît această sarcină revine îndeosebi organelor de protecția muncii, ISCIR, IGS etc. Astfel, au fost efectuate peste 600 de controale, în acest mod ofițerii de securitate substituindu-se activității organelor de protecția muncii, ISCIR, IGS etc., competente prin lege a efectua

controale, a face constatări și a lua măsuri conform actelor normative în vigoare. Este necesar să sporească fermitatea ofițerilor în angajarea organelor competente pentru efectuarea de controale în baza informațiilor obținute de la rețeaua informativă.

3. **În cadrul cercetării de securitate a unor evenimente sau fenomene negative este necesar ca organele de contrainformații in sectoarele economice să continuie măsurile informative și să nu le suspende odată cu incheierea lucrărilor comisiilor tehnice.** Aceasta se impune pentru a identifica persoanele vinovate și pentru a verifica dacă cele stabilite în procesul constatărilor tehnice nu sînt ca urmare a unor poziții ostile ori determinate de influențe străine.

La Combinatul de fibre sintetice Săvinești nici pînă in prezent nu au fost identificate persoanele vinovate de explozia din august 1980, care a aruncat capacele de la căminele ce aparțin canalizărilor de ape convenționale, deși starea de pericol se menține încă. De asemenea, datorită unor măsuri superficiale și a tărăgănărilor, nu au fost descoperiți vinovații în cazul celor cinci începuturi de incendiu de la Întreprinderea „Viscofil" București, iar cele 21 răbufniri explozive de la sobele de sulfură de carbon din Combinatul de fibre artificiale Brăila nu au constituit prilej de analiză temeinică, pentru a se stabili cauzele favorizatoare și măsurile preventive ce se impun.

Este necesar, de asemenea, să se verifice — pe linie de securitate — de ce unele combinate chimice nu se constituie parte civilă și nu acționează pentru recuperarea pagubelor materiale de la persoanele care nu și-au executat atribuțiunile de serviciu în mod corespunzător, provocind sau favorizînd generarea evenimentelor.

4. **Analizarea tuturor fenomenelor și evenimentelor care se repetă,** în vederea stabilirii în ce locuri se produc mai des, în ce schimburi, ce personal poartă răspunderea pentru ele, dacă nu se datoresc unor acțiuni dușmănoase, urmărindu-se in toate cazurile lichidarea condițiilor care le pot genera sau favoriza. Acest lucru se impune îndeosebi la Inspectoratul județean Neamț, unde fabrica de amoniac II din Combinatul de îngrășăminte chimice Piatra-Neamț a fost oprită de 16 ori, la Inspectoratul județean Brașov, unde instalația de metanol IV a Combinatului chimic Victoria a fost oprită de 12 ori, la Inspectoratul județean Bacău, unde instalația de acid fosforic a Combinatului de îngrășăminte a fost oprită de 6 ori numai în luna noiembrie 1980, la Inspectoratul județean Arad unde, la Combinatul de îngrășăminte chimice Arad, fabrica de N.P.K. a fost oprită de 11 ori. Exemplele ar putea continua, dar scopul nostru nu este cel de a evidenția situații cunoscute, ci de a semnala o stare de fapt pentru care se impun măsuri corespunzătoare.

5. **Organizarea în condiții superioare a cooperării cu factorii ce au responsabilități în acest domeniu.**

Fața de numărul mare de evenimente din industria chimică, de gradul de vulnerabilitate deosebită a acestor unități și implicațiile ce pot surveni datorită producerii lor, este necesar ca între organele de

contrainformații în sectoarele economice, cele de miliție și pompieri să se desfășoare o permanentă și eficientă activitate de cooperare, să se realizeze mai operativ schimbul de informații și să se acționeze cu fermitate pentru tragerea la răspundere a persoanelor vinovate și recuperarea prejudiciilor. De asemenea, trebuie implicate mai frecvent cadrele de specialitate și organele de pompieri, pentru înlăturarea cauzelor favorizante creării de stări de pericol ori generării de evenimente deosebite.

6. **Asigurarea unui control informativ eficace asupra tuturor elementelor aflate în atenție, precum și asupra străinilor din obiectivele industriei chimice,** pentru a se stabili dacă prezența și activitatea acestora au legături de cauzalitate cu fenomenele negative și evenimentele dăunătoare de pe platformele chimice.

În concluzie, pentru creșterea calității muncii de securitate și prevenirea producerii unor evenimente deosebite în industria chimică, în viitor, se impun, în principal :

◆ Cunoașterea în orice moment și sub toate aspectele a obiectivelor industriei chimice. Instruirea și dirijarea rețelei informative pentru a culege și transmite cu operativitate date referitoare la cauze și condiții de natură să genereze sau să favorizeze producerea de evenimente în acest sector al economiei ;

◆ stabilirea condițiilor care pot favoriza producerea de evenimente, întrucît nu poate fi exclusă posibilitatea ca persoane rău intenționate, sub aparența îndeplinirii defectuoase sau a neîndeplinirii din culpă a îndatoririlor de serviciu, a nepriceperii ori a unor așa-zise situații imprevizibile să săvîrșească fapte îndreptate împotriva securității statului. Este necesară cercetarea temeinică a oricărui eveniment, chiar dacă primele aparențe ar conduce la ideea că nu ar fi provocat, printr-o acțiune sau inacțiune, fapte de natură să aducă atingere securității statului ;

◆ urmărirea consecventă a modului cum acționează factorii competenți pentru înlăturarea tuturor cauzelor și stărilor de lucruri negative semnalate în obiectivele industriei chimice, care pot favoriza producerea unor evenimente cu consecințe deosebite pentru economia națională.

Colonel **Traian TAULESCU**
Lt. col. **Lucian VĂCEANU**
Lt. col. **Dumitru RAȘINĂ**

Concluzii și particularități rezultate din urmărirea elementelor ostile din rîndul membrilor fostelor partide burghezo-moșierești. Sarcini ce revin organelor de securitate pentru prevenirea activității ostile a acestora

Analiza datelor și informațiilor obținute despre persoanele ce fac obiectul problemei *„foste partide burghezo-moșierești“* a scos în evidență că diverse elemente — în special din municipiul București și județele Cluj, Iași, Timiș, Arad, Galați, Prahova, Suceava, Vîlcea, Tulcea, Teleorman și Ialomița —, care au deținut funcții de conducere, îndeosebi din rîndul intelectualilor și al celor cunoscuți cu antecedente penale continuă să desfășoare activități ostile statului. Atitudinea acestora este stimulată cu insistență, în ultimul timp, de activitatea elementelor aflate în emigrația reacționară, care încearcă o corelare a acțiunilor denigratoare inițiate de ei cu cele din țară. Demn de reținut este faptul că organizatorii și mentorii unor asemenea activități sînt fanaticii din *„Comitetul Național Român“* (C.N.R.), ca și cei din *„Asociația foștilor deținuți politici din România“*, cu sediul la Paris, cît și din grupările constituite de Rațiu Ion în Anglia și Brutus Coste în S.U.A.

Printre formele și metodele mai caracteristice ale activității dușmănoase prezente, desfășurată de către cei ce au deținut funcții de conducere în P.N.Ț. și P.N.L., se desprind acțiuni prin care se încearcă : reabilitarea fostelor partide burghezo-moșierești și a conducătorilor acestora ; denigrarea realităților social-politice din țara noastră ; emiterea de idei referitoare la înființarea partidelor de opoziție ; stabilirea de relații cu persoane din emigrația reacționară. În cadrul discuțiilor ce le poartă între ei, aceștia scot în evidență diferite evenimente istorice în cadrul cărora exagerează contribuția fostelor partide burgheze și a conducătorilor lor, în antiteză cu activitatea Partidului Comunist Român, pe care o minimalizează, în special cînd fac referiri la actul de la 23 August 1944. Stimulați și de emisiunile postului de radio „Europa liberă“ — propagatorul unor articole prin care se încearcă reabilitarea lui Iuliu Maniu — sînt preocupați de a redacta lucrări cu același conținut, trecînd la strîngerea de date și materiale din activitatea fostelor partide burgheze. Cu astfel de îndeletniciri sînt cunoscuți, printre alții, „Coltan Ion“, „Arădeanu Cornel“, „Jarul Ioan“, „Vișan Aurel“, toți din București, „Olaru Ovidiu“, din Suceava, „Avocatul“, din județul Ialomița. Cel din urmă a redactat lucrări cu un profund caracter dușmănos orînduirii noastre socialiste, urmărind în permanență scoaterea acestora din țară și difuzarea lor la postul de radio „Europa liberă“, ca și publicarea unora dintre ele în presa occidentală. Un caz mai deosebit îl prezintă „Bebe Ionescu“, fost membru în C.C. al P.N.L. din București, autorul mai multor memorii și scrisori cu conținut ostil, pe care le-a expediat apoi unor organe de presă din țară, postului de radio „Europa liberă“, precum și unor organizații internaționale sau chiar șefi de state, în scopul de a declanșa o campanie în favoarea recunoașterii oficiale a meritelor familiei Brătianu în dobîndirea independenței de stat a României. Ca urmare a măsurilor operative întreprinse de organele de securitate au fost prevenite acțiunile dușmănoase inițiate de cei în cauză.

Spre deosebire de elementele periferice care, de regulă, se limitează la comentarii ostile cu ocazia unor evenimente politice sau la adresa organelor locale, cele ce au deținut funcții de conducere, cu pregătire intelectuală superioară și experiență în activitatea politică se remarcă printr-o activitate cu caracter clandestin. Asemenea elemente urmăresc cu atenție evenimentele politice interne și externe, desprind aspecte negative pe care le speculează în direcția dorită de ele și le folosesc drept argumente în discuțiile cu cei cu care vin în contact.

Afirmînd că nu au depline libertăți de exprimare în țară, unele persoane ce au făcut parte din P.N.Ț. sau P.N.L. au solicitat plecarea temporară sau definitivă în străinătate, pentru a acționa ostil împotriva orînduirii noastre socialiste. Semnificative în acest sens sînt cazurile lui Cîmpeanu Radu, fost membru în conducerea pe țară a tineretului P.N.L., stabilit în Franța, în prezent președinte al „Asociației foștilor deținuți politici din România“ cu sediul la Paris ; Bratu Alexandru, fost președinte al organizației de tineret P.N.Ț. pe regionala Moldovei, stabilit în S.U.A. Acesta a acționat pentru influențarea plecării din țară a lui Ioanițoiu Cicerone, fost membru în conducerea tineretului universitar P.N.Ț. pe Capitală, inițiatorul unui *„proiect de decret“* privind acordarea unor drepturi foștilor condamnați politici din România, difuzat de postul de radio „Europa liberă“ ; Borcea Ovidiu, fost membru în organizația de tineret P.N.Ț. și condamnat, semnatar al așa-zisului „proiect de decret“ și alții. Înainte de plecare în Occident, Bratu Alexandru, Borcea Ovidiu, Radina Remus, Ionescu Dumitru zis Mituș și alții au avut întîlniri în mod secret cu foști conducători ai P.N.Ț., între care „Coltan“, „Jarul“ și „Pielaru Vasile“, care le-au indicat să transmită celor din străinătate modul cum să acționeze împotriva țării noastre, dîndu-le și indicații asupra poziției pe care s-o adopte față de acțiunile emigrației reacționare.

Ca urmare a măsurilor informativ-operative întreprinse de organele de securitate pentru cunoașterea atitudinii foștilor conducători ai partidelor burghezo-moșierești, a rezultat că unii dintre aceștia caută să intre în contact și să mențină legături, în scop ostil, cu persoane din emigrația reacționară, fie prin vizite în străinătate, fie prin cetățeni străini care vizitează R. S. România.

Nu de puține ori, cetățeni străini de origine română, foști membri ai P.N.Ț., au contactat elemente ce au deținut funcții de conducere în această formațiune politică burgheză, discutînd detalii despre un pretins viitor al P.N.Ț., încercînd să mențină trează conștiința unui partid ori să-i incite la acțiuni ostile. Dintre exemplele pe care le avem la îndemînă, apreciem ca semnificativ pentru a se putea trage concluzii cazul lui „George B.". fost membru P.N.Ț. și ulterior legionar, actualmente redactor șef al publicației „*Anales Franco-Roumaines*" din Paris, venit în țară ca participant la cel de-al XV-lea Congres internațional de științe istorice. Profitînd de prezența sa în țară la o asemenea reuniune prestigioasă, „George B." a făcut tot ce a fost posibil să ia legătura cu foști conducători P.N.Ț., reușind să-i contacteze pe „Arădanu", „Manciu" și alții, cunoscuți pentru poziția lor ostilă, cărora le-a cerut păreri în legătură cu reorganizarea foștilor național-țărăniști aflați în emigrație, modul cum aceștia ar trebui să acționeze etc. De asemenea, s-a informat asupra situației mai multor elemente din țară de care era interesat.

Acțiunile foștilor membri P.N.Ț. sînt destul de vaste și diversificate. În afara unor contacte directe, realizate prin vizite în țară sau a celor din țară în străinătate, prin mesaje transmise prin intermediari, este de remarcat modul de a acționa al cetățeanului englez de origine română, Rațiu Ioan, stabilit la Londra, fost membru P.N.Ț., care editează o fițuică săptămînală (este și directorul ei — N.A.), difuzată unor persoane particulare cu ocazia vizitelor în străinătate sau pe calea poștei.

★

Avînd în vedere datele obținute despre activitatea ostilă a persoanelor din țară și străinătate care fac obiectul problemei, organele de securitate au întreprins un complex de măsuri informativ-operative pentru cunoașterea, prevenirea și neutralizarea acțiunilor desfășurate împotriva orînduirii noastre socialiste.

Astfel, s-a pus un accent mai mare pe activitatea de compromitere, izolare și descurajare a vîrfurilor fostelor partide burgheze și a anturajelor lor din interior, aplicîndu-se metoda avertizării, influențării și destrămării, determinîndu-i să renunțe la acțiuni ostile. De asemenea, s-a acționat pentru stimularea și adîncirea divergențelor între membrii conducerii C.N.R., între C.N.R. și gruparea legionară simistă, antrenarea unor organizații și persoane din cadrul emigrației române și de alte naționalități de a lua poziție împotriva C.N.R., a ex-regelui Mihai și a colaborării acestora cu legionarii.

Fiind aserviți cercurilor reacționare din statele capitaliste, legionarii, foștii conducători P.N.Ț., alte elemente ostile din străinătate

caută permanent noi căi pentru a acționa împotriva României. Se cunosc, de exemplu, eforturile asidue ale acestor elemente de a constitui o nouă organizație, intitulată „Congresul Mondial al Românilor", idee lansată în scris de Rațiu Ioan din Anglia și Brutus Coste din S.U.A., susținută de fostul monarh și de alte persoane influente din emigrație. Această nouă formă organizatorică, potrivit dorinței inițiatorilor, ar urma să se desăvîrșească în anul 1982 și să includă toate organizațiile și grupările așa-zise „democratice" ale emigrației române.

În scopul cunoașterii și neutralizării acțiunilor dușmănoase inițiate de persoanele aflate în țară sau în străinătate, care au făcut parte din fostele partide burghezo-moșierești, este necesar ca în viitor să se acționeze, operativ și ofensiv, pentru :

◆ Cunoașterea și depistarea oricăror încercări de activitate clandestină din partea foștilor membri ai partidelor burghezo-moșierești, în special a celor ce au deținut funcții de conducere în organele centrale și teritoriale.

◆ Descoperirea canalelor de legătură între membrii fostelor partide burghezo-moșierești aflați în țară cu cei din străinătate și anihilarea ori preluarea acestora sub controlul organelor de securitate.

◆ Dezvoltarea potențialului informativ în problemă, prin recrutarea de surse cu posibilități certe de penetrare pe lîngă cei ce au deținut funcții în partidele burgheze și organizațiile de tineret ale acestora, atît din rîndul lor, cît și al descendenților sau legăturilor apropiate.

◆ Continuarea măsurilor operative de descurajare, compromitere și izolare a persoanelor ce au deținut funcții de conducere în fostele partide burghezo-moșierești, cunoscute cu poziție ostilă și care polarizează în jurul lor alte elemente, cu sau fără antecedente.

◆ Pătrunderea informativă pe lîngă rudele și legăturile persoanelor din emigrația reacționară cunoscute cu acțiuni ostile îndreptate împotriva R. S. România, inclusiv pe lîngă legăturile fostului monarh.

◆ Inițierea în continuare de măsuri pentru compromiterea sau influențarea pozitivă a unor persoane cu prestigiu în emigrația română.

Cele menționate sînt doar cîteva dintre cerințele prioritare, de o deosebită stringență, care, îndeplinite corespunzător, pot asigura realizarea unei calități noi, superioare, în munca de securitate desfășurată în această problemă.

Lt. col. **Constantin PLEȘA**

ÎN SPRIJINUL ÎNVĂŢĂMÎNTULUI DE SPECIALITATE

Acţiuni ale serviciilor de spionaj desfăşurate sub acoperirea turismului. Metode şi măsuri de contracarare întreprinse de organele de securitate

I. Consideraţii introductive

Ca ţară care promovează o politică de pace şi înţelegere între popoare, România dezvoltă relaţii multilaterale cu toate statele lumii. În contextul acestei atitudini deschise în politica noastră externă, a crescut în permanenţă numărul turiştilor străini şi al vizitatorilor la rude, care a ajuns în ultima perioadă la aproape 7.000.000 de persoane. Întrucît paralel cu semnificaţia politică şi pe planul cunoaşterii reciproce între popoare turismul este considerat şi ca o importantă sursă de aport valutar, forurile competente iau măsuri de stimulare a acestei activităţi, în viitor fiind de aşteptat o sporire a numărului de turişti şi o diversificare a tipurilor de aranjamente turistice, care deja formează un sistem complex (sejur în grup pentru o anumită zonă, circuit cuprinzînd mai multe localităţi, excursii cu autoturisme proprii ori închiriate prin A.C.R. sau O.N.T., trasee pe diferite mijloace de transport, tratament balnear etc.).

Concomitent, creşte numărul de turişti români care călătoresc în străinătate şi al personalului muncitor ce vine în contact cu turiştii străini, în ţară sau în exterior, în vederea rezolvării unor sarcini de serviciu.

Aceste situaţii oferă în prezent serviciilor de spionaj străine posibilităţi de acţiune sporite; dealtfel, turismul este una dintre căile tradiţionale folosite de serviciile secrete, întrucît prezintă avantajul existenţei concomitente a mai multor elemente care favorizează acţiunile clandestine, astfel:

- numărul mare de persoane care fac turism facilitează introducerea de cadre şi agenţi în rîndul lor şi creează dificultăţi în depistarea acestora;
- turiştii au o mare libertate de mişcare, îşi pot alege sau modifica traseul fără altă justificare decît *preferinţa* pentru anumite zone, *dorinţa* de a vizita unele obiective turistice sau pur şi simplu fără nici o justificare, prevalîndu-se de statutul de turist, deci persoană care-şi petrece timpul cum vrea şi unde vrea;
- în caz de descoperire a unor acţiuni secrete, dat fiind caracterul „particular" al situaţiei de turist, implicaţiile internaţionale sînt de cele mai multe ori mai mici, legătura cu organismele guvernamentale fiind mai dificil de dovedit decît în cazul unor diplomaţi, ziarişti ori al altor străini cu statut oficial.

Deşi practica muncii dovedeşte că turiştii străini sînt folosiţi în funcţie de posibilităţi, indiferent de modalitatea de călătorie, de originea lor sau de calitatea oficială, analiza globală a informaţiilor relevă că serviciile de spionaj apelează mai frecvent la următoarele categorii:

- turiştii străini de origine română (care apar în cele mai multe cazuri — dar nu exclusiv — în postura de vizitatori la rude), în special cei ce au deţinut în ţară funcţii de conducere, au făcut parte din Ministerul Apărării Naţionale, Ministerul de Interne ori au lucrat în turism;
- turiştii străini veniţi fără program organizat (mai ales cei individuali sau care închiriază autoturisme prin A.C.R. sau O.N.T.);
- delegaţii permanenţi de firme turistice străine, care stau mai mult în ţară, au relaţii stabile şi posibilităţi de contact cu diverşi cetăţeni români;
- invitaţii Ministerului Turismului (din conducerea unor firme turistice străine, de la publicaţiile de specialitate şi din compartimentele de promovare şi reclamă turistică ale unor companii occidentale de turism).

În ceea ce priveşte prezentarea acţiunilor desfăşurate de serviciile de spionaj sub acoperirea turismului, ne vom referi cu prioritate la cele care au loc în ţară. Totodată, trebuie menţionat că o serie de acţiuni — în special cele duse asupra unor cetăţeni români — încep în ţară şi se continuă în exterior sau invers.

II. Principalele direcţii de acţiune ale serviciilor de spionaj desfăşurate sub acoperirea turismului

1. Culegerea de informaţii.

Cazurile cele mai frecvente se referă la angrenarea directă a cadrelor şi agenţilor de spionaj, cetăţeni străini, în activităţi de obţinere de informaţii în special prin *observare directă* şi *exploatare informativă*. Sînt vizate informaţiile din domeniul economic, politico-social, dar mai ales — aşa cum se degajă din cazuistică — date de interes militar-strategic.

Astfel, în perioada 1979—1980, un grup de trei turişti occidentali, autointitulaţi *„prieteni ai locomotivelor cu aburi"* — care iniţial scăpaseră atenţiei organelor de securitate — au prospectat sistematic şi repetat anumite zone din vestul ţării, culegînd o mare cantitate de informaţii despre căile noastre de comunicaţii, viaducte, tuneluri, noduri de cale ferată şi posibilităţile de transport ale României într-un eventual conflict armat, cînd reţelele de energie electrică ar fi temporar scoase din funcţiune. În faza de finalizare a acţiunii, la controlul vamal, asupra celor trei *„turişti"* s-au găsit peste 100 de filme foto, 32 de hărţi topografice militare întocmite în exterior şi actualizate prin notaţii efectuate în timpul peregrinărilor prin România, precum şi mai multe foi volante cu însemnări asupra obiectivelor de interes strategic.

Cetăţeanul vest-german *„Werner"*, originar din România, a venit în ţară ca turist într-un grup organizat, dar după două zile s-a despărţit de grup şi, împreună cu soţia, a vizitat mai multe persoane din localităţi în apropierea cărora se aflau unităţi militare şi a încercat insistent să obţină informaţii prin exploatare informativă şi observare directă. S-au înregistrat şi alte cazuri de turişti vest-germani cu preocupări sistematice de a culege date din mai multe domenii, activitate stimulată de faptul că Serviciul federal de informaţii a creat o practică din a plăti aproape orice informaţie, chiar de valoare mai redusă, culeasă de cetăţeni vest-germani care călătoresc în Europa de Est sau care îşi desfăşoară temporar activitatea în ţările socialiste. Printre aceştia se află, evident, şi delegaţi permanenţi de firme turistice, cum este, de pildă *„Zager"*, fost funcţionar al Ministerului de Externe vest-german, cu atribuţii pe spaţiul România, care reprezintă o firmă turistică folosită ca acoperire de Serviciul federal de informaţii şi se preocupă sistematic de culegerea de informaţii economice şi militare. De asemenea, despre numitul *„Hans"*, fost cetăţean român, stabilit în R. F. G. şi revenit ca turist individual, s-a stabilit că, în cadrul anchetei efectuate la rămînerea în străinătate, a furnizat spionajului vest-german informaţii militare. După cîteva luni a fost trimis în ţară ca turist, cu sarcina de a completa şi adînci informaţiile furnizate privind diverse obiective militare şi economice (cu predilecţie de apărare), sedii şi cadre ale armatei, miliţiei şi securităţii, reţeaua organelor noastre din sectorul turistic etc.

Un rol deosebit acordă şi serviciul de informaţii israelian delegaţilor permanenţi şi birourilor de firme turistice din România, care sînt organizate după principiul rezidenţelor de spionaj. O astfel de firmă („E.W.T.R."), cunoscută ca acoperire a spionajului israelian, grupează un însemnat număr de persoane de origine română

(inclusiv directorul). Delegații acestei firme, de asemenea plecați din țara noastră, au rude și legături dintre persoane cu acces la secrete, culeg personal informații și mențin legătura cu un diplomat-spion acreditat la București. Cazurile cele mai frecvente de foști cetățeni români ce revin ca turiști individuali cu sarcini din partea spionajului israelian sînt cele ale unor foști ofițeri în Ministerul Apărării Naționale sau Ministerul de Interne, care încearcă să culeagă informații în special prin contactarea foștilor colegi.

Cu preocupări intense pe linia culegerii de informații au fost semnalați și diverși invitați ai Ministerului Turismului. De exemplu, ziariștii *„Karla"* și *„Tim"*, de la publicații turistice americane, au încercat să obțină în special informații militar-strategice (dacă, într-o anumită eventualitate, România ar permite trecerea trupelor sovietice spre Balcani, particularitățile geografice ale zonei de frontieră româno-iugoslave etc.). De asemenea, ziaristul american *„Lewis"*, aflat în aceeași postură de invitat al Ministerului Turismului, a fost interesat în culegerea de date despre situația naționalităților maghiară, evreiască și ucraineană. El a avut o comportare agresivă și suspectă, refuzînd serviciile unui ghid, nerespectînd itinerariul și solicitînd cazare la hoteluri de categoria a II-a, pentru a trece cît mai neobservat.

Serviciul de spionaj american mai folosește în culegerea de informații și turiști sau delegați de firme ai altor state, în special din America Latină. O practică similară a adoptat și serviciul de spionaj vest-german, care folosește în acest scop mai ales unii cetățeni ai țărilor nordice.

Pentru a culege informații sub acoperirea turismului, serviciile de spionaj recurg și la recrutarea de cetățeni români. De exemplu, numitul *„Varga"*, director al unei firme turistice israeliene, agent de spionaj, a recrutat cîteva persoane din sistemul O.N.T. — acțiuni desfășurate sub controlul organelor noastre —, prin care a încercat să obțină informații privind politica comercială dusă de Ministerul Turismului și poziția față de firma sa. În scopul consolidării poziției firmei sale — acoperire a spionajului israelian —, *„Varga"* a făcut recrutări și infiltrări în cadrul firmelor concurente; în acest scop, el a folosit un procedeu frecvent utilizat — concedierea fictivă a unor salariați proprii — care ulterior s-au angajat la firmele concurente. Folosirea acestui mod de lucru dovedește gradul de profesionalism cu care acționează *„Varga"*. Dealtfel, tot serviciul de spionaj israelian a încercat să-l recruteze pe *„Cornel"*, persoană cu funcție de conducere în Biroul de informații turistice al țării noastre la Tel-Aviv. După ce l-a studiat, verificat și a obținut date privind unele abateri ale lui *„Cornel"* de la normele de conduită pe care trebuia să le respecte, un ofițer de informații israelian a acționat direct, propunîndu-i colaborarea în schimbul unor importante sume de bani. Deși acțiunea spionajului israelian a fost contracarată, ea rămîne ca o dovadă a agresivității acestui serviciu de informații.

Încercări de corupere a unor reprezentanți sau delegați ai turismului țării noastre s-au făcut și de către serviciile secrete ale altor țări, în special S.U.A. și R.F.G.

O acțiune mai aparte a desfășurat recent *„Snake"*, agent de spionaj al unei alte țări occidentale, trimis ca turist în România. Sub pretextul unei activități „spirituale", *„Snake"* a reușit să racoleze mai mulți intelectuali, inclusiv cadre de conducere și purtători de secrete. *„Snake"* le-a luat angajamente scrise că nu vor divulga secretul practicilor spirituale, parola individuală primită și nici apartenența la această *„elită"*, și a reușit să-i pună într-un asemenea grad de dependență, încît chiar unele surse ale organelor de securitate, atrase în această activitate, au refuzat categoric să dezvăluie conținutul relației cu *„Snake"*. Din verificări rezultă suspiciuni că *„Snake"* folosește această situație pentru a legenda legătura cu unele persoane care au fost la post în străinătate.

2. **Activitatea de curierat sau recontactare a unor persoane cu care s-a pierdut legătura.**

Aceasta este o altă latură a muncii de informații în care posibilitățile oferite de turism sînt exploatate la maximum și care evidențiază totodată dificultatea depistării acțiunilor clandestine, întrucît dintr-un sejur de 2—3 săptămîni, importantă operativă au uneori doar cîteva ore, adesea și mai puțin. De exemplu, cetățeanul american *„Jenkins"* cunoscut ca *„om de legătură"* al unui cadru C.I.A., a efectuat în România o călătorie turistică de circa o lună de zile, timp în care s-a comportat foarte corect pentru a nu trezi suspiciuni. Abia cu puțin timp înaintea plecării — după verificări atente, efectuate după toate regulile profesionale — a contactat două foste legături ale cadrului C.I.A. cu care acesta pierduse contactul la plecarea din țară. Cei doi cetățeni români au primit asigurări că interesul pentru ei se menține și că se caută „căi sigure de legătură". Turista străină *„Camelia"* a contactat un cetățean român suspect de a fi agent de spionaj și a preluat materiale scrise de la acesta. O parte din materialele respective au fost descoperite la controlul vamal — efectuat pe bază de informații —în sutienul turistei. Un delegat de firmă turistică din Occident a contactat în condiții de conspirativitate un cetățean român, din dispoziția unui diplomat spion acreditat la București.

În scopul enunțat mai sus se folosesc și ocaziile oferite de călătoriile cetățenilor români în străinătate. Astfel, numitul *„Barbu"* aflat ca turist într-o țară din vest — după ce fusese studiat în țară și în exterior — a fost contactat de un ofițer de informații străin, care i-a propus, contra unor avantaje, să se intereseze de situația a două persoane și apoi să ia legătura cu ele. Verificîndu-se ulterior, s-a stabilit că cele două persoane sînt în prezent lucrate de organele de contraspionaj.

3. **Propagandă și diversiune ideologică.**

Acest gen de acțiuni este foarte răspîndit și se împletește cu culegerea de informații (mai ales din categoria de date politico-sociale, destinate organelor de presă sau posturilor de radio occidentale).

Acțiunile se desfășoară într-o gamă variată de forme. La indicația serviciilor de spionaj, unii turiști străini, cînd vin în contact cu rudele și alte persoane cu care iau legătura, desfășoară o activitate intensă de propagare a modului de viață occidental și de denigrare a realităților noastre. Alții sînt mai *„selectivi"*, dar mai periculoși. De exemplu, au fost cazuri de turiști care, în general, au avut un comportament aparent corespunzător. Din însărcinarea serviciilor de spionaj, aceștia au contactat un număr restrîns de persoane, dar cu scopuri precise. În marea majoritate a cazurilor, persoanele contactate erau cunoscute ca „protestatari", iar turiștii străini aveau indicații să le incite la acțiuni mai intense. Turista americană *„Jana"* a contactat mai multe astfel de persoane pe baza unei liste primite de la spionajul american.

Tot pe calea turismului se introduc în țară materiale de propagandă și se încearcă scoaterea unor lucrări denigratoare. În ultima perioadă se constată intensificarea propagandei religioase și a introducerii de materiale cu acest caracter. Recent la un punct de frontieră s-au depistat asupra unor turiști peste 2.000 de evanghelii ce urmau a fi introduse clandestin în țară (ascunse în autoturism), pentru a fi difuzate la diverși cetățeni români.

4. **Racolarea de specialiști români.**

Este o activitate care se desfășoară pe mai multe planuri, în care, deși nu este o regulă, serviciile de spionaj au un rol hotărîtor. De exemplu, în cazul lui „Ianculescu", specialist român și inventator al unor metode de tratament și produse căutate pe piața occidentală, a fost trimis în țară ca turist numitul *„Mihai"*, cetățean american de origine română, agent de spionaj. Acesta, după ce a studiat posibilitățile de contactare a lui *„Ianculescu"*, l-a abordat direct, propunîndu-i să ceară emigrarea în S.U.A. sau o *„plecare temporară"* din care să nu mai revină. În urma măsurilor întreprinse de organele de securitate, tentativa străinului a eșuat. Astfel de acțiuni au loc și în exterior. În acest mod s-a acționat asupra lui *„Călin"*, specialist român în domeniul energiilor înalte, contactat de mai multe ori — inițial prin intermediul unui fugar — de un cadru de spionaj, care a încercat să-l convingă să rămînă în străinătate. Dar și în acest caz măsurile noastre de protejare a specialiștilor de valoare și-au dovedit eficiența, încercările de racolare a lui *„Călin"* soldîndu-se cu un eșec total.

5. **Identificarea și scoaterea din țară a unor documente de valoare istorică.**

Preocupări de această natură au toate serviciile de spionaj străine, dar în mod deosebit cel al Israelului. De exemplu, cetățeanul israelian *„Iorgu"* a venit în țară ca „turist" cu sarcini precise de a prelua și scoate *cărți și documente vechi,*

aflate în patrimoniul cultural național, dar care prezentau mare interes pentru Israel. Cunoscîndu-se la timp intențiile „turistului" israelian, s-a acționat operativ, reținîndu-i-se la frontieră tot materialul găsit asupra sa.

Desigur mai sînt și alte genuri de acțiuni în care serviciile de spionaj folosesc posibilitățile oferite de turism — inclusiv introducerea sau tranzitarea de armament — însă cele enunțate sînt principale.

III. Unele sarcini pe linia perfecționării activității de contracarare a acțiunilor ostile desfășurate sub acoperirea turismului

Apariția Ordinului D/00120/1979 și elaborarea planurilor de măsuri în baza acestuia și a indicațiilor conducerii Departamentului securității statului au dus la o substanțială îmbunătățire a muncii de securitate în rîndul străinilor, inclusiv a turiștilor. Un efect similar l-au avut perfecționările aduse activității de depistare a suspecților din rîndul persoanelor ce călătoresc în străinătate sau care au fost în exterior pe perioade îndelungate.

Cu toate acestea, sînt necesare noi eforturi, canalizate îndeosebi în următoarele direcții:

● Intensificarea activității de supraveghere a turiștilor străini, în special a celor din categoriile care s-au dovedit a fi folosite cu prioritate de serviciile de spionaj.

● Îmbunătățirea compoziției rețelei și a muncii cu aceasta, pe mai multe planuri, cu accent pe: eliminarea elementelor corupte sau coruptibile, trădătoare și ostile; efectuarea de noi recrutări de calitate în locuri și medii în care se desfășoară activități de interes pentru organele de contraspionaj; perfecționarea educării, instruirii și dirijării rețelei, pentru a se preveni ca majoritatea informațiilor furnizate de ea să se refere la simpla prezență a străinilor și la anumite nereguli în serviciile oferite acestora și pentru a se crea, în timp, o rețea realmente specializată în supravegherea turiștilor, ținîndu-se seama de toate posibilitățile lor de acțiune; folosirea mai eficientă a rezidentelor și a sistemelor de legătură impersonală, în special pe timpul sezonului estival, cînd o parte a rețelei se deplasează în stațiuni unde se află și străini.

● Aplicarea cu mai mult curaj a prevederilor Ordinului D/00130/1980 pentru penetrarea de rețea în cadrul firmelor de turism străine.

● Îmbunătățirea controlului pe momente operative (mai ales cînd se dețin date privind acțiuni suspecte), aprofundarea unor informații și elucidarea lor sub toate aspectele.

● Perfecționarea metodelor, mijloacelor și procedeelor de muncă, diversificarea măsurilor aplicate în cazul străinilor (inclusiv de dezinformare, influențare etc.). În situații de încălcare flagrantă a unor prevederi legale, să se manifeste fermitate, pentru a-i determina pe străini să respecte legile României.

● Perfecționarea urmăririi străinilor în mediul rural, în lumina prevederilor Ordinului D/00140/1981.

● Abordarea cu profesionalism sporit a anumitor situații de muncă, pentru a se putea controla sau prelua canale de legătură cu exteriorul, a se organiza jocuri operative și a se evita penetrarea în rețeaua noastră a unor agenți ai spionajului străin (prin foști informatori ai organelor de securitate rămași în exterior și care revin ca turiști oferindu-și colaborarea, prin străini „dispuși" să ne ajute etc.).

Toate acțiunile menite să ducă la creșterea calității și eficienței muncii de securitate în domeniul turismului sînt indisolubil legate de perfecționarea pregătirii profesionale a ofițerilor care lucrează în problemă, în raport cu particularitățile acesteia și cu regulile generale ale activității de contraspionaj.

Lt. col. **Gheorghe ILIESCU**
Maior **Nicolae CĂLUGĂRIȚA**

Plan de dezbatere:

Metode, procedee și mijloace folosite în activitatea desfășurată împotriva țării noastre de elemente din rîndul emigranților români aflați în slujba serviciilor de spionaj sau a organizațiilor reacționare din străinătate. Sarcinile ce revin organelor de securitate pentru prevenirea și contracararea acțiunilor acestor elemente

I. **Considerații privind necesitatea perfecționării muncii de securitate în rîndul emigranților și transfugilor, a rudelor și legăturilor acestora din țară.**

Ridicarea calității muncii organelor de securitate în această problemă constituie o cerință majoră — în spiritul căreia se înscriu și prevederile Programului de măsuri „ALFA" al Departamentului securității statului — unul din scopuri fiind perfecționarea activității informativ-operative a aparatului de securitate în rîndul persoanelor rămase ilegal în străinătate sau care au trecut fraudulos frontiera de stat a R. S. România, al rudelor și legăturilor acestora din țară. Creșterea eficacității măsurilor informativ-operative în rîndul acestor categorii de persoane este un imperativ de actualitate reclamat de mutațiile survenite în situația operativă complexă cu care se confruntă organele de securitate. Astfel:

1. În condițiile menținerii unei situații internaționale încordate a sporit în mod deosebit interesul serviciilor de spionaj și al organizațiilor reacționare din străinătate față de potențialul oferit de emigrația originară din țara noastră, în scopul folosirii acesteia în acțiuni ostile României.

2. În rîndul emigrației, în ultimii ani s-au produs unele schimbări semnificative:

a) a crescut numărul emigranților de origine română care:

◆ au rămas ilegal în străinătate;

◆ au părăsit țara trecînd fraudulos frontiera;

◆ și-au „legalizat" situația prin obținerea statutului de cetățean român cu domiciliul în străinătate;

◆ au plecat din țară obținînd aprobarea de căsătorie cu cetățeni străini;

◆ provin din rîndul unor elemente „protestatare", nemulțumite sau cu activități clandestine pe linia unor culte și secte, desfășurate anterior plecării din țară;

◆ au pregătire superioară, sînt relativ tineri și au lucrat în obiective importante, inclusiv în posturi de decizie, avînd acces la date secrete;

b) au apărut noi grupări ale emigrației;

c) se constată o recrudescență a acțiunilor îndreptate împotriva intereselor statului nostru și se recurge din ce în ce mai frecvent la procedee „spectaculoase" de natură să atragă atenția opiniei publice;

d) unii emigranți, întîmpinînd dificultăți de ordin material sau neadaptîndu-se condițiilor sociale din străinătate, au fost racolați cu ușurință pentru desfășurarea unor campanii de propagandă ostilă țării — prin exploatarea informațiilor furnizate de aceștia — în presă, la posturi de radio etc., sau angajarea lor în astfel de locuri.

3. După legalizarea situației, majoritatea persoanelor — stabilite recent în străinătate — încep să efectueze vizite în țară și pătrund relativ ușor în diverse locuri și medii, reiau contactele anterioare, inclusiv cu foștii colegi de muncă și alți purtători de secrete, dintre care unii nici nu cunosc noua situație juridică a acestora.

II. Forme de activitate, metode, procedee și mijloace folosite în acțiunile ostile țării noastre.

Practica muncii de securitate atestă indubitabil că serviciile de spionaj și organizațiile reacționare din străinătate și-au diversificat în ultimul timp formele și metodele de acțiune împotriva țării noastre, folosind elemente din cadrul emigrației, în principal, pentru :

1. Culegerea de informații din și despre România, prin :

a) Anchetarea informativă a persoanelor stabilite în străinătate.

● Persoanele care se stabilesc legal sau ilegal în exterior sînt supuse unor interogatorii sistematice în lagăre sau la sediul organelor specializate.

● Unii anchetatori și majoritatea translatorilor sînt de origine română ori au îndeplinit misiuni oficiale în țara noastră și cunosc unele realități din România.

● Cadrele și agenții de spionaj manifestă meticulozitate și insistență în procurarea de informații din domeniile vizate, verificarea și cunoașterea multilaterală a fugarilor și emigranților, obținerea de date de studiu despre rudele și legăturile lor din țară încadrate în sectoare importante. Cetățeanul român „Marinescu", rămas ilegal într-o țară occidentală, a fost interogat despre : informațiile secrete cunoscute ca urmare a atribuțiilor de serviciu și din unitățile militare în care a făcut armata ; persoanele cu funcții de decizie din obiectivele unde a lucrat și ofițerii de securitate care răspund de acestea ; date de caracterizare despre diferite cadre de conducere, perspectivele de promovare și dacă fac deplasări în străinătate, în ce țări și cît de frecvent ; persoane nemulțumite sau cu poziție antistatală, cum se poate lua legătura cu ele etc.

În majoritatea situațiilor, anchetatorii din lagăre insistă să stabilească dacă emigranții respectivi au fost trimiși cu sarcini, precum și alte date privind cadrele, sediile, rețeaua și alte mijloace și metode ale muncii organelor de securitate.

Pe lîngă exploatarea informativă, în procesul anchetelor începe și acțiunea de punctare și studiere a unor cetățeni români, rude și legături ale emigranților. Un serviciu de spionaj occidental, pornind de la datele furnizate de un fugar despre fiica unui ofițer din Ministerul Apărării Naționale, angajată într-o unitate militară, a trecut la studierea acesteia în vederea recrutării, folosind rudele din țară ale fugarului.

b) Recrutarea unor emigranți pentru :

◉ Interpunerea acestora, în străinătate, unor cetățeni români aflați la post, studii, specializare, tratative comerciale, în schimb de experiență, în calitate de cooperanți, în vizită la rude sau ca turiști etc., de la care încearcă să obțină informații sau să-i compromită.

◉ Trimiterea în țară sub diferite acoperiri : diplomați, ziariști, fotoreporteri, comercianți, specialiști, studenți, doctoranzi, turiști și reprezentanți de firme turistice, vizitatori la rude, interpreți și membri ai unor delegații oficiale. De exemplu, „Corbu", inginer electronist, rămas ilegal în străinătate cu mai mulți ani în urmă, a revenit în țară ca diplomat cu atribuții pe linie de cifru și telecomunicații, sector în care lucrează numai cadre de informații. De asemenea, „Ioana", fostă traducătoare la un institut de cercetări, rămasă ilegal în Occident în 1979, este semnalată că în timpul frecventelor vizite turistice pe care le face în România fotografiază baraje, poduri, viaducte și alte obiective strategice din diferite zone. Deși vine cu autoturismul propriu, deplasările prin țară le face cu mașina unei rude.

◉ Pătrunderea în rețeaua informativă a organelor de securitate. De exemplu, „Irma" plecată legal într-o țară occidentală și recrutată de un serviciu de spionaj, a fost trimisă în România pentru a atrage atenția organelor de securitate asupra sa. În acest scop, ea s-a prezentat la sediul unei securități județene în postura de „solicitantă", dar în discuții a lăsat clar impresia că ar fi dispusă ca, în schimbul sprijinului pentru rezolvarea problemei sale, să furnizeze informații din cercurile emigrației. Cel mai frecvent apar în această postură foștii informatori ai organelor de securitate.

◉ Activitatea contrainformativă în rîndul emigrației sau pe teritoriul țării noastre. Emigrantul „Dinescu", revenit în România ca student, a fost folosit pentru verificarea activității unor turiști din țara în care se stabilise.

◉ Verificarea și completarea unor informații obținute de serviciile de spionaj. Lui „Marcu", fost inginer la un institut de cercetări din București, serviciul de spionaj care l-a recrutat i-a cerut ca, printr-o rudă — cercetător la același institut — să obțină noi informații despre evoluția și rezultatele unor cercetări în domeniul metalurgiei, la care „Marcu" avusese acces anterior.

◉ Efectuarea de studii asupra unor candidați potențiali ai serviciilor de spionaj, din rîndul cetățenilor români cu acces la secrete, activitate care se desfășoară atît în exterior, cît și în țară, prin pătrunderea în cercul de relații al persoanelor vizate.

2. Diversiune ideologică, propagandă naționalist-iredentistă, cultică și alte forme de propagandă ostilă.

În această activitate se implică atît serviciile de spionaj, cît mai ales organizațiile reacționare din exterior, de cele mai multe ori acționînd împreună, în principal în următoarele direcții :

◆ Identificarea de persoane nemulțumite din țară, situate pe poziții antistatale și stimularea acțiunilor acestora. Fugarii și emigranții sînt dirijați să acționeze în această direcție cu prioritate în rîndul rudelor și cunoștințelor rămase în țară, atît cu ocazia revenirii în România, cît și prin corespondență.

◆ Difuzarea sistematică de informații false, tendențioase și ostile prin intermediul unor posturi de radio sau organe de presă (inclusiv fițuici ale emigrației). După cum se cunoaște, secțiile pentru România ale unor posturi de radio occidentale sînt încadrate aproape în exclusivitate cu fugari și emigranți. Tot din rîndul acestor elemente sînt folosite diverse persoane și în calitate de „colaboratori", care culeg informații pentru aceste posturi de radio, atît în exterior, cît și în țară, pe bază de contract și remunerație.

◆ Introducerea în țară a unor publicații cu conținut ostil și scoaterea clandestină din România a unor materiale denigratoare elaborate în interior pentru a fi folosite în activitatea de propagandă din străinătate.

◆ Propaganda directă prin contactele de la om la om, elogierea nivelului de trai din Occident și a altor aspecte, precum și instigarea la acțiuni dușmănoase deschise.

3. Instigarea la emigrare și determinarea unor specialiști români să se stabilească în străinătate.

◉ Se acționează atît în exterior, cît și în interior, cazuri mai frecvente întîlnindu-se în rîndul naționalităților conlocuitoare.

◉ În cazul specialiștilor, criteriul operează mai puțin, determinantă fiind valoarea acestora. Se exploatează tendințele de îmbogățire rapidă, eventualele nemulțumiri și atitudini cosmopolite.

◉ Unele servicii de spionaj au început în ultimul an să trimită foști cetățeni români pentru a identifica tineri cu talente de excepție, chiar din rîndul elevilor, în vederea contactării, cultivării și determinării acestora să părăsească țara. Mai insistent în acest sens se dovedește spionajul american, care vizează îndeosebi tineri cu talent în domeniul științelor exacte.

4. Compromiterea unor interese ale României și a imaginii țării noastre în exterior.

● Unele organizatii de emigranți încearcă frecvent să influențeze autoritățile, inclusiv guvernele unor țări occidentale să adopte măsuri sau atitudini contrare intereselor țării noastre. (De exemplu, acțiunile unor organizații naționalist-iredentiste maghiare pentru a nu se acorda României clauza națiunii celei mai favorizate de către Statele Unite ale Americii).

● Se încearcă contracararea unor inițiative românești prin demonstrații și alte forme de protest în fața sediilor unor organisme sau conferințe internaționale, ale ambasadelor țării noastre etc.

● Acțiuni de provocare sau de compromitere la adresa unor reprezentanți români (acostări, amenințări calomniatoare, înscenări, acte de huliganism).

III. Sarcinile organelor de securitate pentru cunoașterea și contracararea acțiunilor serviciilor de spionaj și organizațiilor reacționare din exterior prin intermediul persoanelor care s-au stabilit ilegal sau legal în străinătate, a rudelor și legăturilor acestora.

1. Prevenirea rămînerii în străinătate a unor cetățeni români care se deplasează în interes de serviciu sau particular prin:

◆ folosirea rețelei și a celorlalte mijloace ale muncii pentru cunoașterea unor astfel de intenții;

◆ pregătire contrainformativă (individuală sau în grup);

◆ folosirea mecanismelor de avizare pentru prevenirea acordării pașaportului unor persoane pretabile la astfel de acțiuni.

2. Identificarea persoanelor de origine română, stabilite în exterior, care sint folosite de serviciile de spionaj sau organizațiile reacționare ori desfășoară alte activități ostile țării noastre:

◎ supravegherea activității lor pe timpul șederii în țară;

◎ controlarea activității rudelor și a fostelor cercuri de relații ale persoanelor în cauză (cu măsuri prioritare asupra celor cu acces la secrete), precum și a legăturilor acestora cu țara, ținute atît prin mijloace legale, cît și clandestine.

3. Urmărirea activă a persoanelor despre care există indicii sau certitudinea că lucrează pentru servicii de spionaj sau organizații reacționare din exterior; contracararea acțiunilor acestora și prevenirea scurgerii de informații:

◆ identificarea și preluarea canalelor de legătură;

◆ măsuri de protejare a secretelor și a purtătorilor de secrete care vin în contact cu emigranți, rude și legături ale acestora;

◆ dezinformarea serviciilor de spionaj și compromiterea unor elemente ostile și periculoase din rîndul emigrației;

◆ interzicerea intrării în țară a unor foști cetățeni români cunoscuți că desfășoară activitate ostilă.

4. Perfecționarea mijloacelor și metodelor de muncă:

● accent pe rețeaua de pătrundere, în special din rîndul străinilor și pe măsuri vizînd obiective pe termen lung;

● prevenirea pătrunderii în rețeaua noastră a unor agenți ai spionajului străin.

5. Influențarea unor persoane marcante din rîndul emigrației române pentru a acționa în favoarea țării noastre.

6. Perfecționarea cooperării între compartimentele de profil, inclusiv cu U.M. 0544 și U.M. 0195, în funcție de particularitățile cazurilor, conform regulilor de muncă și conceptului indivizibilității securității statului.

7. Valorificarea diversificată, prin organele de presă, a unor date și informații privind acțiunile desfășurate prin intermediul emigrației, în vederea demascării acestora, a creării unui curent de opinie împotriva lor și a informării obiective asupra scopurilor urmărite de serviciile de spionaj și organizațiile reacționare din exterior.

Maior **Gheorghe DIACONESCU**
Maior **Dumitru OGĂȘANU**

Forme, metode și procedee de acțiune utilizate de organizațiile teroriste. Sarcinile ce revin aparatului de securitate pentru prevenirea și contracararea lor

— documentar —

În ultimii ani, tot mai frecvent, în diverse zone ale lumii au fost comise numeroase acte de violență, constînd fie în atentate, fie în asasinate odioase în plină stradă, deturnări de avioane, răpiri de persoane (diplomați, oameni de afaceri etc.) ori în alte acțiuni singeroase, în spatele cărora s-au aflat organizații și grupări teroriste de diferite orientări politice. Adepte ale așa-zisei „strategii a tensiunii", acestea recurg la tot felul de metode și procedee, care mai de care mai violente, vizînd, potrivit concluziei unui cercetător străin, „sensibilizarea și radicalizarea opiniei publice".

Pînă în prezent, practica teroristă internațională a evidențiat, cu precădere, următoarele forme de luptă: acțiunile directe, acțiunile acoperite și acțiunile indirecte (psihologice).

I. **ACȚIUNILE DIRECTE** constau în atacul deschis, armat asupra obiectivului vizat, în scopul: ocupării lui (cu sau fără ostatici), distrugerii, capturării, răpirii sau nimicirii unor persoane; creării de panică, derută și groază în rîndul populației.

În raport cu scopul acțiunii, natura obiectivului vizat, condițiile concrete existente în zonă și alte elemente de ordin tactic, sociologic și psihologic, acțiunea directă face uz de o serie de metode specifice, între care cele mai preferate sint: 1. **atentatul asupra personalităților**; 2. **atacarea obiectivelor fixe**; 3. **atacul asupra obiectivelor mobile (deturnarea).**

1. **Atentatul** este una dintre principalele metode folosite de teroriști și se adoptă în scopul suprimării fizice a unor personalități marcante care, prin activitatea lor, au afectat interesele organizațiilor sau grupărilor teroriste. De regulă, ținta acestor acțiuni sint: șefi de state, diplomați, înalți demnitari și alte personalități politice, oameni de afaceri, comandanți militari și de poliție, industriași etc. În afară de categoriile menționate, printre victime se numără martori oculari și alte persoane nevinovate.

În acest cadru, **asasinatul** este evaluat de atentatori ca o acțiune „exemplară", **răpirea de persoane cu forța** este făcută premeditat pentru a impune, prin amenințare, unor grupări politice, economice sau forțe guvernamentale remedierea unor condiții de ordin politic, juridic sau material care au afectat interesele atentatorilor, iar **sechestrarea de persoane ori luarea de ostatici** (de obicei „adversari marcanți") au drept scop determinarea autorităților de a accepta condițiile impuse, inclusiv prețul de răscumpărare.

Pentru executarea acestor acțiuni, atentatorii pun accent pe:

a) **atacul armat cu forța**, executat rapid și prin surprindere, realizîndu-se un dispozitiv suplu și mobil, în scopul capturării sau nimicirii persoanei (persoanelor) vizate și, ulterior, al retragerii și dispariției din zona respectivă. În unele situații atacul poate căpăta aspectul de ambuscadă;

b) **atacul armat izolat**, realizat de unul pînă la doi indivizi, pentru asasinarea, răpirea sau sechestrarea unei persoane;

c) **acțiunea armată specială**, adoptată pe baza unor date și informații sigure despre persoana vizată, care constă în asasinarea sau răpirea acesteia, în condiții de deplină conspirativitate și retragerea din operațiune fără a se crea situații de derutare a forțelor de ordine. Pentru atingerea obiectivelor stabilite, se folosesc arme de foc cu amortizare, arme albe, otrăvuri și substanțe tranchilizante, legende de acoperire, piste false pentru inducerea în eroare a organelor de securitate. Se acționează din autoturisme în mișcare, prin infiltrări în rîndul unor demonstranți, realizarea de ambuscade sau de capcane, utilizarea de uniforme, însemne și autovehicule ale organelor polițienești, inclusiv prin acceptarea riscului de pierdere a propriei vieți.

2. **Atacarea obiectivelor fixe** constă în atacul prin foc, combinat cu mișcarea, desfășurat rapid și prin surprindere, asupra elementelor sistemului de pază și apărare, cu sau fără luare de ostatici. Procedee folosite:

a) **atacul simultan pe mai multe direcții**, care urmărește: desfășurarea rapidă a co-

mandoului; pătrunderea în obiectiv; nimicirea dispozitivului de pază și apărare; ocuparea obiectivului; luarea de ostatici și începerea negocierilor cu autoritățile, în scopul satisfacerii cererilor ultimative;

b) **atacul pe o direcție favorabilă, precedată de acțiunea demonstrativă pe o direcție secundară;**

c) **atacul legendat**, bazat pe pătrunderea „legală" în obiectivul vizat (utilizîndu-se legende plauzibile), amenințarea cu arma, sechestrarea personalului, urmate de prezentarea programului de revendicări și condiții. Acesta este cel mai utilizat procedeu în majoritatea acțiunilor teroriste cunoscute.

3. **Atacul asupra obiectivelor mobile (deturnarea)** este realizat ca un act premeditat de capturare a unui mijloc de transport și schimbarea direcției de deplasare a acestuia sub amenințarea armei. Deturnarea se execută asupra aeronavelor, navelor, mijloacelor de transport rutiere și feroviare.

Dintre toate mijloacele mobile menționate, avionul a constituit dintotdeauna ținta deturnărilor. În acest caz, acțiunea se declanșează, de regulă, imediat după decolarea navei, cînd echipajul de bord este ocupat cu executarea manevrelor de zbor, iar pasagerii sînt legați cu centurile de siguranță, dar și după scurgerea unui anumit timp de la decolare.

Practica a evidențiat faptul că autorii unor deturnări de avioane au fost nu numai elemente teroriste, ci și infractori de drept comun care încercau să scape de urmărire, tineri pretinși „protestatari" sau chiar dezechilibrați mintal.

Și în domeniul actelor de sabotaj în transporturile aeriene imaginația teroriștilor este activă: se utilizează stații-pirat pentru a se intra pe frecvențele de comunicare ale turnurilor de control, indicîndu-se parametri greșiți de aterizare; se încarcă aeronava peste capacitatea ei sau se repartizează „greșit" în cale mărfuri și bagaje de transportat.

II. **ACȚIUNILE ACOPERITE** constau în asasinarea unor persoane, distrugerea și incendierea de imobile, prin diverse metode și procedee, cum sînt:

1. **expedierea sau înmînarea de obiecte explozive** (colete, plicuri, buchete de flori, cadouri cu încărcături explozive sau otrăvitoare) prin poșta obișnuită ori prin persoane deghizate. Exploziile se produc fie la desfacerea plicurilor (pachetelor etc.), fie în timpul folosirii acestora ori chiar cu întîrziere. Cele mai utilizate sînt plicurile explozive.

2. **Plasarea de încărcături explozive** în locuri sau obiective alese din timp, în scopul producerii de asasinate, distrugeri, incendii, încărcăturile fiind acționate cu ajutorul unor dispozitive de amorsare clasice sau artizanale.

Plasarea încărcăturilor explozive se face prin:

◉ pătrunderea legendată în obiectivul vizat și ascunderea materialului exploziv într-un loc sigur;

◉ exploatarea neatenției elementelor din dispozitivul de pază;

◉ distragerea atenției personalului de pază sau antrenarea în discuții a acestuia, în timp ce o altă persoană lasă „obiectul" la locul potrivit;

◉ utilizarea unor persoane corupte din rîndul salariaților din obiective, a legitimațiilor acestora sau a unor documente false;

◉ abandonarea de autoturisme cu încărcături mari de exploziv în apropierea obiectivului și telecomandarea exploziei în momentul apropierii de acesta a persoanelor vizate;

◉ îngroparea sau ascunderea încărcăturilor în coșuri de hîrtie, cofreturi, canale, guri de scurgere ori în obiecte improvizate lăsate pe trascele de deplasare a celui punctat pentru a fi exterminat.

Trebuie reținut faptul că sînt numeroase situații în care, în executarea unor asemenea acțiuni, elementele teroriste se expun pericolului de a fi văzute, în special la: lipirea unor bombe magnetice de autoturismele victimei potențiale; aruncarea dintr-un autoturism în mișcare a unor sticle incendiare sau bombe; lansarea dispozitivelor explozive de pe acoperișurile sau de la ferestrele clădirilor.

3. **Lovirea de la distanță cu mijloace telecomandate** (teleghidate), atunci cînd nu este posibilă apropierea de obiectivul vizat.

III. **ACȚIUNILE INDIRECTE (PSIHOLOGICE)** sînt actele de intimidare, influențare și amenințare cu violența, săvîrșite de elementele specializate ale organizațiilor și grupărilor teroriste, prin lansarea premeditată de zvonuri, alarme false și apeluri telefonice, șantaj de natură să creeze stări de nesiguranță, derută și panică în rîndul unor personalități și grupări politice, economice, sociale sau ale unei mase mari de persoane.

Acest gen de acțiuni, cunoscute și sub numele de „război al nervilor", a dobîndit, în ultimul timp, o amploare tot mai mare prin faptul că asigură un climat de nesiguranță prin amenințări cu violența, fără a se folosi mijloace violente.

Metode:

1. **amenințările adresate prin telefoane și scrisori anonime**, exercitate atît direct asupra persoanei în cauză, cît și indirect asupra familiei acesteia, pentru a o determina să renunțe la o hotărîre sau la adoptarea unor măsuri;

2. **lansarea de alarme false**, prin telefoane anonime, pentru a anunța iminența producerii unor explozii, punînd organele de ordine în alarmă, care iau măsuri inclusiv de evacuare a populației din obiective sau zone.

Se înțelege că atît ca strategie și tactică, precum și ca mijloace logistice, gama de metode și tehnici de acțiune teroristă este destul de largă. Fenomenologia teroristă contemporană a devenit complexă și se caracterizează prin recrudescența activităților grupărilor de extremă dreaptă neonaziste, prin proliferarea fără precedent, în ultimii ani, a acțiunilor terorist-diversioniste de inspirație fascistă *).

Față de virulența acțiunilor teroriste, a metodelor ascunse și tot mai brutale folosite de aceste grupări, considerăm ca necesare și de permanentă actualitate următoarele **sarcini** ale organelor de securitate:

◆ pregătirea politică, militară și de specialitate a tuturor cadrelor care lucrează pe profil de antiterorism și înarmarea, cu cunoștințe pe acest profil, a întregului aparat de securitate;

◆ stăpînirea, la un înalt nivel de cunoaștere, a tuturor formelor de acțiune teroristă — virtuale și potențiale —, în vederea orientării operative a propriilor noastre acțiuni de prevenire și contracarare eficientă a oricărei încercări de acest gen pe teritoriul R. S. România;

◆ instruirea corespunzătoare a întregului potențial informativ în raport cu evoluția situației operative pe profil și cu sarcinile ce rezultă din planurile de căutare a informațiilor;

◆ completarea rețelei informative cu persoane capabile să sesizeze fapte și fenomene de competența noastră, să pătrundă în intimitatea elementelor teroriste pentru interceptarea planurilor pe care le au, a eventualelor dispoziții pe care le primesc din partea unor centre din străinătate, pentru dejucarea din timp a unor asemenea acțiuni;

◆ completarea bazei de lucru pe profil, prin cuprinderea în atenție a celor pretabili a comite acte teroriste sau a fi atrași în grupări ce au astfel de scopuri;

◆ perfecționarea măsurilor de pază și apărare antiteroristă la toate obiectivele aflate în responsabilitate, a sistemelor noastre de control de pe aeroporturi și de la punctele de frontieră;

◆ pregătirea contrainformativă corespunzătoare, în scop de autoapărare și sporire a vigilenței, a persoanelor care ar putea eventual fi vizate de grupările teroriste, a oamenilor muncii din obiectivele ce ar putea fi în atenția acestor grupări, precum și a celor care îndeplinesc sarcini de pază și securitate a persoanelor și obiectivelor vulnerabile.

Maior **Teodor FILIP**

*) Se poate consulta și tema: **„Tendințe noi în activitatea extremist-teroristă"** din „Securitatea" nr. 2/1981, pag. 19—23.

Pentru cadrele care îndeplinesc sarcini de securitate în mediul rural

Ridicarea calităţii activităţii de securitate pe profil antiterorist în mediul rural, deziderat major în etapa actuală

— plan de dezbatere —

Pentru a se asigura executarea întocmai a ordinului Comandantului Suprem ca pe teritoriul R. S. România să nu aibă loc nici un act cu caracter terorist se impune, în actuala situaţie operativă — tot mai intens influenţată de conjunctura internaţională — cuprinderea în sfera de preocupări pe profil antiterorist, într-o măsură substanţial sporită, a locurilor, obiectivelor, mediilor şi a persoanelor din mediul rural, care prezintă interes pe această linie de muncă. Aşa cum prevede Ordinul ministrului de interne nr. D/00140 din 1 august 1981 privind organizarea şi desfăşurarea muncii informativ-operative de securitate în mediul rural, măsurile care se întreprind trebuie să fie mai calificate şi ofensive, asigurînd o cunoaştere permanentă a activităţilor cu caracter ostil ce ar putea fi iniţiate de elemente din mediul rural sau de vizitatorii unor astfel de zone.

Analiza situaţiei operative, în concordanţă cu evoluţia fenomenului terorist pe plan internaţional, evidenţiază necesitatea stabilirii de măsuri în următoarele direcţii:

I. Organizarea activităţii pe profil antiterorist în mediul rural, prin:

1. Stabilirea şi cunoaşterea în detaliu a obiectivelor care pot intra în sfera de interes a unor elemente — străine sau autohtone — cu preocupări de natură teroristă, cum sînt:

- depozite de orice natură;
- obiective economice şi cu producţie specială, energetice sau de altă natură, care prezintă importanţă republicană sau locală;
- terenuri de lucru şi locuri de aterizare pentru aviaţia utilitară;
- noduri de cale ferată şi transporturi speciale;
- radiofaruri şi alte instalaţii de semnalizare utilizate în traficul aerian;
- zonele de interes turistic din mediul rural.

2. Asigurarea supravegherii informativ-operative, prin măsuri complexe de control. În acest proces vor fi cuprinse:

a) persoanele din mediul rural care lucrează în obiective cu producţie specială, în locuri de muncă unde se utilizează explozivi (mine, cariere etc.) şi care, prin comportament şi atitudine, pot deveni suspecte pe profil antiterorist;

b) cele ce întreţin relaţii cu străini urmăriţi pentru asemenea activităţi ori au preocupări care conduc la concluzia că sînt suspecţi;

c) persoane care instigă la acte cu caracter ostil şi de tulburare a ordinii şi liniştei publice;

d) echipaje ale automarfarelor TIR din străinătate, care staţionează în diferite locuri (cabane, campinguri, gazde particulare), pentru a stabili legăturile ce şi le creează şi natura acestor relaţii. Se cunoaşte că traficanţii de armament din Occident folosesc automarfare TIR pentru transportul clandestin de arme şi muniţii;

e) echipajele din aviaţia utilitară şi persoanele care au acces în zonele în care se află aeronave utilitare, pentru a se cunoaşte intenţiile acestora şi a se preveni eventuale planuri de evaziune prin sustragere de avioane utilitare.

3. Crearea şi dezvoltarea unei reţele informative în măsură să asigure o permanentă cunoaştere a situaţiei operative din comuna, obiectivul sau mediul unde trăiesc şi îşi desfăşoară activitatea elementele pretabile la săvîrşirea de acte terorist-diversioniste ori care pot favoriza asemenea acţiuni. Totodată, se va avea în vedere instruirea permanentă a reţelei informative, folosită special în probleme de securitate din mediul rural, cu aspecte semnificative ale situaţiei operative antiteroriste, utilizîndu-se în acest scop — cu discernămînt şi în mod diferenţiat — buletinele informative difuzate de unitatea centrală de profil, materialele din presa de specialitate şi alte asemenea materiale documentare.

O deosebită atenţie trebuie acordată:

a) măsurilor de prevenire şi neutralizare a elementelor care pun la cale sau preconizează organizarea de acte teroriste pentru a pleca ilegal din ţară, prin furturi de aeronave utilitare, trecerea prin forţă a frontierei de stat, dezarmarea militarilor, respectiv a cadrelor de miliţie, pentru a procura arme şi muniţie;

b) identificării şi neutralizării activităţii elementelor ce ar intenţiona sustrageri de armament, exploziv, a celor preocupate de a organiza acţiuni de încălcare a normelor legale privind portul de armă şi vînătoarea ori de a confecţiona arme artizanale.

Un argument în sensul că în mediul rural se pot confecţiona artizanal arme îl constituie cazul numitului „Ion B.", de 30 ani, fost operator chimist la Combinatul de fibre sintetice din Iaşi. Acesta s-a deplasat frecvent, începînd din anul 1979, fără ca organele de securitate şi miliţie să cunoască, pe raza unei comune din acelaşi judeţ, unde realizase un adevărat arsenal: bombe, grenade, cartuşe, materiale auxiliare. Începînd din toamna anului 1980 a trecut la confecţionarea unei arme denumită de el „pistol traumatizator", cu piese realizate la locul de muncă, dar asamblate în comuna unde avea ascunsă muniţia. Acest tip de armă a fost experimentat de infractor în aprilie 1981, folosind tuburi de cartuşe de mitralieră, calibrul 16,5 mm şi un sistem electronic de iniţiere de la distanţă. Desigur, într-un asemenea caz nu ne putem mulţumi doar cu condamnarea făptuitorului pentru săvîrşirea infracţiunii de nerespectarea regimului armelor şi muniţiilor şi declaraţia acestuia că urma să folosească arma în scop de braconaj. Se cer întreprinse, în continuare, măsuri de securitate, de supraveghere la locul de detenţie şi, apoi, după eliberarea din penitenciar;

c) descoperirii dezertorilor ce au asupra lor armament și se ascund la rude ori la prieteni sau trec prin localități din mediul rural;

d) identificării și reținerii imediate a evadaților din închisori, a celor fugiți de sub escortă, pentru a se preveni eventualele infracțiuni violente la care ar putea recurge astfel de elemente.

4. Îmbunătățirea simțitoare a calității măsurilor și a activității de supraveghere și cunoaștere a persoanelor ce prezintă interes pe profil antiterorist din rîndul celor care vizitează localitățile rurale devenite zone turistice.

Avem în vedere străinii ce se află la studii sau au alte îndeletniciri, aflați în baza de lucru, precum și pe cei ce vin ocazional.

II. Întregirea bazei de lucru pe profil antiterorist, prin cuprinderea tuturor celor suspecți din mediul rural, pentru a se asigura, prin măsuri informativ-operative complexe, controlul asupra întregii lor activități

În baza de lucru pe profil antiterorist trebuie să se găsească categoriile de elemente sus-menționate, dar în mod deosebit:

● foștii condamnați pentru activități în bande ori infracțiuni deosebit de grave comise cu violență;

● legionarii și alte elemente cu manifestări ostile care instigă la acțiuni violente;

● deținătorii ilegali de armament și persoanele cu preocupări de a confecționa artizanal arme de foc ori alte mijloace care ar putea fi folosite în acte terorist-diversioniste;

● legăturile elementelor urmărite pentru intenții de a săvîrși acte teroriste;

● toate elementele despre care se obțin date că se retrag în mediul rural pentru a pregăti acte de natură teroristă.

III. Verificarea operativă a informațiilor și adoptarea de măsuri ferme care să conducă la prevenirea inițierii și organizării de acte teroriste în și de către elemente din mediul rural

În acest sens, se impune să se acționeze cu măsuri de prevenire în spiritul prevederilor Ordinului ministrului de interne nr. D/00140 din 1 august 1981, care stipulează că informațiile referitoare la fapte de **atentat, acte teroriste, sabotaj, intenții de evaziune, acțiuni așa-zis protestatare,** precum și în legătură cu **iminența producerii altor fapte sau manifestări de natură să prejudicieze securitatea statului** vor fi raportate imediat șefilor organelor de securitate teritoriale sau înlocuitorilor la comandă ai acestora.

Maior Nicolae TOMA

VĂ PREZENTĂM

Cazul „Munteanca"

Nu de puține ori s-a insistat pe necesitatea identificării descendenților foștilor legionari și organizarea supravegherii informative a acestora pentru a ne edifica asupra activității lor. Experiența noastră, a celor de la Securitatea județului Botoșani, *demonstrează justețea acestei măsuri, mai ales că, unele asemenea cazuri s-au soldat cu satisfacții. Dar iată unul dintre ele...*

Dintr-o informație primită de la un colaborator rezulta că „Munteanca", *medic ginecolog în municipiul Botoșani, adoptă o atitudine rezervată față de diverse evenimente politice și că, în urmă cu doi-trei ani, ar fi intenționat să plece în străinătate de unde să refuze întoarcerea în țară. Nefiind originară din zonă, se părea că ne vom edifica mai greu asupra situației ei, cu toate că, la prima vedere, nimic nu impunea o urgență. Deși tînără, era o doctoriță foarte bună, cu reputație de specialistă în rîndul medicilor, al pacientelor și nu era cunoscută cu manifestări tendențioase sau cu legături suspecte ce ar fi putut face obiectul muncii noastre. Altfel, era considerată a fi un cadru medical conștiincios, inteligentă, cultă, volubilă în discuții, dar exagerat de sensibilă, visătoare și oarecum nemulțumită de modul cum s-a realizat în viață. Evident, acestea nu erau temeiuri pentru a o avea în atenție. Și totuși... Din verificări a rezultat că* „Munteanca" *este fiica unui fost șef de cuib legionar, condamnat pentru favorizarea unor elemente din banda* „Arsenescu". *Se părea că* „Munteanca" *a dus o viață mult influențată de părinți, de situația lor, mai ales că a fost într-un timp și exmatriculată din facultate — pînă în 1964 —, perioadă cînd a lucrat ca femeie de serviciu. Oricum, firea ei părea complexată de acest trecut și manifesta o oarecare teamă față de cei din jur, crezînd — așa după cum ne-a semnalat rețeaua — că toți sînt* „surse ale securității". *Datorită neîncrederii ei în cei din jur, evita anturajele medicilor și ale altor intelectuali, pentru ca, la un moment dat, să se căsătorească cu un șofer, un om simplu, absolvent a patru clase elementare. Și poate că problemele referitoare la ea trenau încă, dacă nu rezultau fapte noi. Soțul ei primea valută periodic, de la un văr al lui aflat în Australia. Știam acest lucru de la informatorul* „Gheorghiță", *persoană care se bucura de încrederea soțului doctoriței. Am aflat astfel că în-*

tr-un fișet, la serviciu, soțul doctoriței a reușit să stringă 2 800 de dolari S.U.A., despre care nu vroia să afle soția sa. Intr-o imprejurare însă, cind i s-a deschis fișetul pentru nevoile intreprinderii unde lucra — urmare a aplicării unei legende —, valuta i-a fost găsită și, evident, confiscată. In acea imprejurare, „Munteanca“ *a luat o atitudine hotărită impotriva soțului, dată de la care au apărut intre ei numeroase neințelegeri. Peste puțin timp, doctorița a divorțat. Abia atunci au apărut unele aspecte deosebite. Fostul soț i-a confiat informatorului* „Gheorghiță“ *că* „Munteanca“ *e pe cale* „să termine un roman împotriva comuniștilor“, *că* „are intenția să-l publice în străinătate“ *și că* „o are la mină“. *Problemele astfel puse evidențiau preocupările reale ale fiicei fostului legionar, dar complicau și mai mult intregul caz. Pentru noi, singura soluție era ca, paralel cu alte măsuri operative, să infiltrăm in acțiune un informator valoros și bine verificat...*

★

„Munteanca“ *intrase in anturajul unor medici și al altor intelectuali, păstrind însă, față de ei, rezervele inițiale. Locuia impreună cu un economist, căruia cu greu i se confia. Analiza cazului a evidențiat posibilitățile relativ restrinse pe care le aveam la acea oră, dar, in același timp, a concluzionat necesitatea de a fi mai ofensivi și de a incepe infiltrarea informatorului* „Ticu“, *de profesie actor, bine cunoscut și apreciat in oraș, necăsătorit, cu multe relații in rîndul intelectualilor. Intrucit fusese elogiat de mai multe ori de* „Munteanca“, *aveam certitudinea că acesta ii va putea ciștiga increderea. In urma unei instruiri concrete, la obiect,* „Ticu“ *a vizitat-o pe doctoriță acasă, cu rugămintea ca* „soțul“ *ei (concubinul — N.A.) să-i faciliteze cunoașterea unei persoane din anturajul lor, care il poate ajuta intr-o problemă.* „Munteanca“ *a fost măgulită că o* „asemenea personalitate“ — *cum se exprimase ulterior — ii cere sprijinul și astfel i-a promis că* „se rezolvă“. „Ticu“ *a avut grijă să-i lase și trei bilete de favoare la o premieră a teatrului, deci inclusiv pentru persoana care il* „interesa“. *După* „premieră“, „Ticu“ *a invitat intregul* „trio“, *impreună cu alți intelectuali, la o masă, iar seara, tot impreună, au făcut o plimbare in pădurea* „M. Eminescu“ *din Ipotești.* „Munteanca“ *a rămas cu o impresie cu totul deosebită despre* „Ticu“, *fapt confirmat prin mai multe surse, inclusiv prin mijloace speciale, iar de atunci, informatorul a devenit prieten intim al* „familiei“. *Prin el, am obținut și alte date, respectiv faptul că in casă se ascultă și se comentează știrile postului de radio* „Europa liberă“, *că la asemenea discuții mai participă și alți medici (precizindu-i nominal), că* „Munteanca“ *se situează pe o poziție ostilă și altele. Tot prin el, ca urmare a instruirii, am obținut și mulajele cheii de la intrare in locuința doctoriței, in intenția de a-i face o percheziție secretă. Am ajuns la concluzia că o asemenea măsură se impunea deoarece preocuparea ei de a scrie romanul era confirmată. Sub legenda că fostul soț ar avea valută și acasă, cu accepțiunea lui, miliția i-a făcut o percheziție. Cu acest prilej, acasă la el s-au găsit patru pagini din manuscrisul doctoriței, sustrase de el in perioada divorțului, fapt pe care il cunoșteam de la informatorul* „Gheorghiță“. *După ce s-au intocmit formele legale, dat fiind conținutul vădit dușmănos al paginilor de manuscris ridicate, cazul a fost declinat in competența organelor de securitate.*

Desigur, faptele incepeau să se contureze, motiv pentru care am și hotărit efectuarea percheziției secrete la domiciliul ei. Toate păreau că merg pe un făgaș bun... După pătrunderea in casă (cu tot cortegiul de măsuri luate pentru reținerea legendată a ei și a concubinului la serviciu, ca și a altora, măsuri pentru conspirarea acțiunii), ne-am aflat față in față cu zeci de manuscrise și studii personale, imprăștiate prin tot atitea caiete așezate printre cărțile bibliotecii personale. Ne-am dat seama că am greșit. Timpul nu ne permitea să citim conținutul intregii maculaturi, pentru a găsi ceea ce căutam, iar cele frunzărite in limita de timp disponibil nu ne-au dat satisfacție. Nu am cedat însă. Am avut in vedere ca, intre timp, filele de manuscris ridicate de la locuința fostului soț să le supunem expertizei grafologice, după ce am administrat probe concludente de comparație ce i-au fost luate ei, in mod legendat, la serviciu. După ce l-am audiat pe fostul soț, care a mărturisit multe amănunte despre modul de a gindi al doctoriței, s-a hotărit aducerea legendată a acesteia la sediul inspectoratului, fiind invitată intr-o imprejurare, direct de pe stradă, pentru a da niște relații. Am creat un moment-surpriză, care a determinat-o să declare de la inceput adevărul. I s-a prezentat — fără nici o altă introducere — fotocopia filelor de manuscris ridicate de la fostul său soț (fapt de care ea nu știa), cerindu-i-se explicații. A rămas uimită, dar nu am lăsat-o să se reculeagă, cerindu-i, evident civilizat și in spiritul legii, să ne spună unde are această lucrare. A răspuns că o are „acasă“. *Am avut grijă să fim inarmați și cu autorizația procurorului de a-i face o percheziție domiciliară, dar nu a mai fost nevoie să ne folosim de ea.* „Munteanca“ *ne-a invitat și ne-a predat manuscrisul, precizind că despre acesta cunosc concubinul ei și un medic din oraș. Au fost audiați și aceștia, precum și alte persoane dintre cele care au participat la diverse discuții ori au audiat* „Europa liberă“, *confirmindu-se intreaga ei activitate.*

Pentru inceput, „Munteanca“ *s-a dovedit derutată și speriată. In discuțiile cu* „Ticu“, *purtate sub controlul mijloacelor speciale, și-a manifestat ingrijorarea față de ceea ce va urma; credea că va fi arestată, că ne vom comporta urit cu ea. Prin* „Ticu“, *apoi prin concubin și alte persoane, am inceput s-o influențăm. Am avertizat-o pentru fapta sa, iar cind a aflat că dacă își corijează atitudinea nu va suporta alte consecințe și nici nu o vom compromite in fața colegilor — situație pentru care manifesta teamă —, a inceput să ne caute și să simtă nevoia să se destăinuie asupra felului de a gindi. S-a discutat cu ea pe larg despre fiecare capitol din lucrarea pe care o scrisese, despre viața și situația ei. De fiecare dată pleca de la noi entuziasmată, iar* „Ticu“ *și concubinul o incurajau. Nu de puține ori,* „Munteanca“ *a afirmat că* „in securitate nu mai sint oameni de felul celor ce l-au anchetat pe tata“, *apreciind*

calmul, comportarea și înțelegerea umană de care se dă dovadă. Ulterior, confiindu-se în scris unei cunoștințe care îi știa situația, a precizat: „...medicii sînt niște canalii în comparație cu ofițerii de securitate din ziua de azi. N-am să înțeleg cum oamenii pe care i-am blamat au avut răbdare să mă ajute ca să mă reabilitez psihic".

Avem satisfacția că astăzi „Munteanca" *nu mai are preocupări de natură să afecteze securitatea statului, iar obiceiurile sale de a comenta știrile transmise de posturile de radio străine sau de a face însemnări cu conținut ostil au rămas de domeniul trecutului...*

Lt. maj. **Petru MUREȘAN**

„Cuibul"... DESTRĂMAT

Era o zi geroasă de februarie cînd ne-am sesizat despre existența unor reclamații făcute de un grup de elemente din comuna Ion Roată, *județul* Ialomița, *împotriva anumitor activiști și cadre cu funcții de conducere, prin care le calomniau și denaturau munca, urmărind intimidarea și descurajarea lor.*

Deși asemenea reclamații — trimise la diverse organe centrale și teritoriale — se repetau și puneau pe drumuri oameni competenți pentru a le verifica, nici una dintre ele nu s-a confirmat. Acțiunea de compromitere a unor activiști — așa cum am denumit-o noi la început — părea organizată, fapt pentru care ne-am îndreptat atenția spre cîteva elemente cunoscute că în discuțiile particulare ce le poartă ridică aspecte asemănătoare. Evident, ne-am pus și alte ipoteze, între care și posibilitatea existenței unui eventual bolnav psihic ce are mania reclamațiilor sau chiar a unor elemente cu antecedente politice care își concretizează acțiunile ostile în acest mod. Desigur, ultima ipoteză pentru noi a devenit prioritară, sens în care am și instruit pe unii colaboratori din rețea. Urmărind un scop precis și pregătind corespunzător rețeaua, rezultatele nu au întîrziat să se arate.

Peste un timp relativ scurt de la data instructajului, informatorul „Adamescu Gh." *ne-a sesizat că reclamagiul este* „Mihail P." *fost legionar, element care polarizează în jurul său alte persoane cu care se întîlnește și pune la cale compromiterea unor cadre. Informatorul a și făcut precizarea că acasă la* „Mihail P." vin, de regulă, *„Lică Z."*, fost *legionar, precum și* „Alexandru N.", *care a fost avertizat de noi pentru unele manifestări dușmănoase. În acest stadiu se punea problema verificării operative a informației și stabilirii întregului anturaj și a activității desfășurate de acesta. Din datele obținute de la rețea, ca și din investigații a rezultat că, din cînd în cînd, la întîlnirile din casa lui* „Mihail P." *a participat și fostul informator* „Ceaușu Stan", *la care, cu circa doi ani în urmă, se renunțase. Fiind recontactat, acesta s-a dovedit dispus să colaboreze cu noi, confirmîndu-ne informația dată de* „Adamescu Gh.". *În cîteva zile, fără să forțăm nota, prin dirijarea corespunzătoare a celor doi informatori s-a stabilit că acel* „cuib" *format de* „Mihail P." *audiază și colportează știri transmise de postul de radio* „Europa liberă", *poartă discuții denigratoare la adresa politicii partidului și statului nostru, întocmind, totodată, reclamații în sensul celor arătate mai sus. Despre* „Mihail P." *s-a mai stabilit că vinde — de la domiciliul său — diferite cantități de vin, contrafăcut, în scop de speculă, fapt ce face ca acasă să-i vină multe persoane cu care inițiază discuții denigratoare asupra realităților din țara noastră.*

În urma analizării cazului s-a hotărît să se acționeze — în cooperare cu organele de miliție — pentru destrămarea anturajului și tragerea la răspundere penală a lui „Mihail P." *pentru contrafacerea și vinderea prin speculă de băuturi alcoolice. Pentru aceasta i s-a făcut inițial o percheziție, fiindu-i găsită cantitatea de 1 500 litri vin contrafăcut. Totodată, s-a trecut la audierea mai multor persoane, cunoscute că au cumpărat de la el băuturi sau care au purtat cu el discuții denigratoare. În acest mod, majoritatea informațiilor primite de noi, inclusiv cele referitoare la întocmirea de reclamații, s-au confirmat, reușind astfel să ne acoperim corespunzător și rețeaua informativă folosită pentru clarificarea cazului. În tot acest timp, am avut grijă să discutăm separat și cu elementele din anturaj, prezentîndu-le individual fragmente din declarațiile date de fiecare, unul împotriva altuia. Au ajuns astfel să facă declarații complete, să se suspicioneze și în final chiar să se dușmănească. Această stare a fost întreținută și de unii dintre colaboratorii noștri, care au fost instruiți special în acest mod. Despre disensiunile dintre ei, la un moment dat se știa și prin comună, aflîndu-se de ceea ce au făcut și că* „s-au reclamat reciproc". *Din această cauză, mulți consăteni i-au izolat, considerîndu-i compromiși și periculoși.*

Pentru faptele de competența organelor de securitate, membrii anturajului au fost avertizați, cei în cauză angajîndu-se că nu vor mai comite acte asemănătoare. Practic, anturajul s-a destrămat, iar datele obținute ulterior atestă eficiența măsurilor întreprinse; elementele urmărite s-au acuzat reciproc de „necinste", *se tem că împotriva lor s-ar putea lua și alte măsuri, evită să se întîlnească și adoptă o poziție corespunzătoare. Întreaga lor comportare și activitate continuă să fie controlată informativ, iar pentru faptele lui* „Mihail P.", *de competența miliției, urmează să se instrumenteze formele conform procedurii legale.*

Am descris acest caz și în ideea de a menționa că avertizarea, compromiterea și destrămarea unor asemenea anturaje în mediul rural pot fi efectuate cu succes dacă măsurile

luate sînt conduse corespunzător și că, pentru asigurarea succesului, poate fi folosită opinia publică a sătenilor, care află și comentează asemenea fapte în sensul dorit de noi, determinînd ei înșiși izolarea și compromiterea elementelor cu poziție ostilă sau de natură să lezeze interesele și prestigiul localității respective.

Lt. col. **Gheorghe POPESCU**

TEHNOLOGUL

Pentru identificarea autorului unor scrisori anonime ostile, compartimentul specializat de la Securitatea județului Arad *a deschis dosarul de caz* „Popescu".

Timp de doi ani, cu toate măsurile întreprinse, nu s-a putut realiza identificarea, datorită unor deghizări subtile ale scrisului.

În luna ianuarie 1980, Serviciul de contrainformații în sectoarele economice — în cadrul supravegherii informative realizate pentru prevenirea acțiunilor ostile în școli profesionale — a obținut o informație despre inginerul „Ioan N.", *profesor la un grup școlar, din care rezulta că acesta are manifestări denigratoare la adresa orînduirii socialiste. În procesul verificării operative a informației inițiale au fost dirijate și alte surse, cu posibilități de pătrundere în intimitatea obiectivului, obținîndu-se noi date, care evidențiau afirmații și comentarii ce îl prezentau pe urmărit ca fiind pretabil la acte de atentat. Asemenea informații au impus intensificarea lucrării informative a celui în cauză. În baza indicațiilor date de conducerea inspectoratului, a fost organizată conlucrarea permanentă între Serviciul de contrainformații în sectoarele economice — care coordona întreaga lucrare —, Serviciul de informații interne și compartimentul special de luptă antiteroristă. S-a trecut și la folosirea mijloacelor speciale, respectiv a posibilităților serviciilor „T" și „F", în scopul exploatării unor momente operative din acțiune.*

Analizîndu-se materialele din dosarul „Tehnologul", *prin care era urmărit* „Ioan N." *și cele din dosarul* „Popescu", *lucrat pe linie de „S", s-a concluzionat că între conținutul informațiilor obținute (manifestări ostile) în primul dosar și conținutul anonimelor ce făceau obiectul dosarului* „Popescu" *existau o serie de asemănări. În acest stadiu, s-a dispus examinarea atentă a scrisului. În prima fază, datorită deghizării, nu s-a putut stabili identitatea între anonime și scrisul celui urmărit. Existînd însă indicii puternice asupra vinovăției lui* „Ioan N.", *căutările nu au fost abandonate. Obținîndu-se și sprijinul conducerii de la locul de muncă al suspectului, s-a reușit, în mod acoperit, să se ridice un număr mare de scripte de comparație. Raportul de constatare tehnico-științifică și probele astfel obținute au permis să se identifice autorul în persoana* „tehnologului", *respectiv a lui* „Ioan N.".

În cadrul dosarului de urmărire s-a stabilit că „Ioan N." *este membru al cultului baptist, că are un ginere inginer, fugit în străinătate, iar pe fondul concepțiilor sale ostile orînduirii socialiste și-a determinat fiul — în vîrstă de 19 ani — să plece ilegal din țară. Pentru organizarea evaziunii, fiul lui* „Ioan N." *a intrat în anturajul altor tineri, trecînd apoi la acțiuni pregătitoare de trecere frauduloasă a frontierei prin folosirea unei călăuze din județul Caraș-Severin. Despre acțiunile pregătitoare ale tinerilor în cauză au avut cunoștință și alte persoane, unele dintre ele oferindu-se să acorde sprijin prin a le pune la dispoziție sume de bani, inclusiv valută.*

Avînd în vedere consistența informațiilor obținute, iminența săvîrșirii unor fapte antisociale grave, s-a hotărît documentarea cazului și întreprinderea unor măsuri de curmare a activității ostile a „tehnologului" *și a celor aflați sub influența sa negativă. În baza probelor materializate în acte premergătoare, cu sprijinul Direcției de cercetări penale, sub acoperirea și cu concursul organelor de miliție s-a trecut la cercetarea persoanelor în cauză. Prin începerea cercetărilor de către organele de miliție, s-a urmărit acoperirea rețelei informative și a celorlalte mijloace specifice muncii de securitate. Pentru aceasta a fost concepută și utilizată o sesizare anonimă despre organizarea grupului în vederea trecerii frauduloase a frontierei și deținerea, de către tinerii în cauză, a unor sume de bani în valută.*

Plecînd de la sesizarea menționată și orientîndu-se cercetările pentru clarificarea probelor administrate, s-a ajuns la „Ioan N." *care, pus în fața unor probe demascatoare, a recunoscut că este autorul scrisorilor cu conținut dușmănos (din dosarul* „Popescu"), *precum și al celorlalte fapte și manifestări ostile.*

Pentru curmarea activității sale, cu aprobarea și sprijinul organelor locale de partid, la grupul școlar respectiv s-a organizat dezbaterea publică a cazului „Ioan N.", *care apoi a fost îndepărtat din învățămînt. De asemenea, a fost pusă în dezbatere colectivă, la Spitalul de pediatrie din localitate, numita* „Cornelia S", *asistentă medicală, dovedită ca organizatoare a acțiunii preconizate de trecere frauduloasă a frontierei. Din rîndul legăturilor lor, șase persoane au fost avertizate, iar alte trei atenționate. Unele aspecte rezultate din cercetări au fost trimise Inspectoratului județean Caraș-Severin al Ministerului de Interne, care le-a folosit pentru demascarea unor elemente urmărite pentru instigare la trecerea frauduloasă a frontierei.*

În acest mod, prin coordonarea și conjugarea activității Serviciului de contrainformații în sectoarele economice, a compartimentului specializat în probleme de înscrisuri

dușmănoase și a compartimentului special de luptă antiteroristă, prin exploatarea rațională și operativă a mijloacelor serviciilor „S“, „T“ și „F“, a fost descifrată activitatea dușmănoasă a unui element cu concepții ostile. Pe această bază, s-au putut întreprinde măsuri de curmare a activității celui în cauză și de prevenire a degenerării în fapte grave a preocupărilor negative ale unor tineri aflați sub influența sa. Concomitent, au fost ridicate și confiscate unele cantități de mijloace de plată străine. Împotriva persoanelor vinovate de aceasta, organele de miliție au început urmărirea penală pentru săvîrșirea infracțiunii de deținere și operațiuni cu asemenea valori.

Cazul a făcut și obiectul unui articol cu conținut educativ, publicat în ziarul local „Flacăra Roșie“.

Materialele ulterioare primite atestă că măsurile întreprinse au fost eficiente.

Lt. col. **Iosif IAKAB**
Maior **Alexandru ERODI**
Căpitan **Gheorghe VASILE**

Cîteva detalii despre... CAZUL MĂGURA

La Securitatea județului Prahova *acordăm o atenție deosebită muncii de prevenire în sectorul de prospecțiuni, explorare și exploatare a resurselor de petrol. Această sarcină a devenit pentru noi prioritară, dată fiind dezvoltarea — în ultimul timp — a cercetărilor geologice și geofizice, prin executarea forajului la mare adîncime. Apreciem că orientarea și eforturile în sensul arătat pot fi desprinse din cazul pe care îl redăm mai jos.*

Pe structura denumită Măgura a fost amplasată o sondă, care avea drept obiectiv investigarea formațiunilor oligocene de adîncime, situate la adîncimi între 5.000—6.000 metri. Dată fiind importanța obiectivului, ne-am pus de la început problema prevenirii oricăror accidente sau avarii ce ar putea produce pagube ori compromite viitorul sondei. În acest scop, ne-am creat o rețea informativă formată din specialiști și alți oameni ai muncii, capabilă să ne sesizeze de orice nereguli care s-ar fi putut ivi pe parcurs. De asemenea, periodic și ori de cîte ori s-a ivit necesitatea, am contactat persoane competente a ne edifica asupra unor stări de fapt mai puțin cunoscute de noi. Asemenea contacte se impuneau destul de des, deoarece, în afara clarificării unor probleme operative, pe parcursul forajului au apărut diverse dificultăți inerente, întrucît structura nu era bine cunoscută, prezenta unele particularități tectonice, iar debitele și presiunile folosite în procesul tehnologic filau spre cote maxime.

Forajul sondei a debutat promițător și totul a decurs normal pînă ce a fost atinsă adîncimea de 3.700 metri. În acel moment, sursa „Bîrsan“ *ne-a informat că la extragerea garniturii de foraj — pentru schimbarea sapei — a observat o fisură în corpul unei prăjini. Această situație punea în evidență riscul unui accident. Au început nedumeririle, întrebările de tot felul, întrucît se știa că sonda fusese echipată cu o instalație modernă, iar prăjinile de foraj erau noi, aduse din import. Ne-am îndreptat atenția către Baza Tubulară unde se selectase și se formase întreaga garnitură destinată sondei. Verificările efectuate aici au scos la iveală faptul că nu exista o evidență clară a prăjinilor și, mai ales, a orelor de folosire a acestora, iar pe rampele de încărcare rămîneau uneori prăjini cu grad avansat de uzură. În final, după o cercetare atentă a situației, s-a stabilit că neexistînd nici o deosebire între prăjinile noi și cele folosite, echipele de încărcare au expediat la sondă — alături de prăjinile noi — și bucata găsită cu fisură. Am prezentat această situație conducerii Trustului petrolului Ploiești, cu propunerea ca la prima extragere a garniturii să se facă un control minuțios al acesteia, bănuind că în garnitură ar mai putea exista prăjini uzate. De sigur, nu ne-a surprins faptul că echipa de control constituită, în scopul arătat, a mai găsit încă trei prăjini necorespunzătoare.*

Nu după mult timp, sursa „Dorneanu“ *ne-a sesizat că la sondă au apărut fenomene frecvente de împănare a garniturii și că exista pericolul prinderii sapei, ca urmare a dărîmărilor pereților găurii de sondă. Măsurile întreprinse de factori competenți pentru combaterea fenomenului menționat au rămas fără rezultat și lucrările de foraj au continuat cu riscuri.*

Consultînd rețeaua de specialitate, am ajuns la concluzia că fluidul de foraj — folosit la sondă — nu întrunea calitățile necesare colmatării și consolidării pereților găurii de sondă. Întrucît cazul apărut depășea competența Trustului petrolului Ploiești, la sesizarea noastră, conducerea trustului a solicitat Institutului de cercetări-proiectări pentru petrol și gaze Cîmpina să studieze fenomenul, în vederea combaterii

lui. Comisia constituită de institut, în rîndul căreia a fost cooptată și o sursă a noastră, recunoscută ca un bun specialist în materie, a ajuns la concluzia că era necesară elaborarea unei noi rețete pentru fluidul de foraj, așa-zis pe bază de emulsie inversă, care să asigure atît echilibrul presiunii de zăcămînt, cît și oprirea fenomenului de dărîmare și umflare a rocilor marnoase. Noua rețetă a dat rezultatele scontate și forajul s-a desfășurat fără alte complicații pînă la 5.950 metri, limita inferioară a formațiunilor geologice oligocene în această zonă.

Așadar, obiectivul fusese atins și urmau acum executarea probelor de punere în producție a sondei, la care presiunea de zăcămînt se estima la peste 700 atmosfere. Probele de producție trebuiau efectuate cu mare grijă, pentru evitarea unei eventuale erupții libere a sondei în momentul perforării și probării stratului, fiind necesară folosirea unui cap de erupție de construcție deosebită, care să asigure securitatea sondei. Pe baza instructajului făcut, informatorul „Doru", *specialist în petrol, ne-a semnalat că inginerul* „Goran Daniel", *șeful sondei, intenționează să execute probele de producție cu un cap de erupție existent de mai multă vreme la sondă, care nu asigură prevenirea unei eventuale erupții libere. După verificarea acestei informații, am raportat situația unității centrale de linie, informînd, totodată, organele județene de partid și conducerea Trustului petrolului Ploiești. În urma măsurilor întreprinse s-a găsit un cap de erupție corespunzător, efectuîndu-se în bune condițiuni probele de punere în producție a sondei.*

Prezența noastră permanentă în mijlocul specialiștilor, verificarea operativă a informațiilor inițiale, informarea promptă a factorilor de decizie au făcut ca la această sondă să putem preveni multe alte situații ce au apărut pe parcurs.

Asupra inginerului „Goran Daniel" *continuăm să întreprindem măsuri de securitate, pentru stabilirea comportării sale la locul de muncă și a poziției lui prezente.*

Maior Vasile ZAHARIA
Căpitan Gheorghe DUNA

DIN EXPERIENȚA NOASTRĂ

I. J. Teleorman:

Cîteva rezultate și neîmpliniri în munca de supraveghere a unor specialiști japonezi

⊙ Conlucrarea dintre compartimente, cale sigură de obținere a unor rezultate superioare. ⊙ Particularități specifice în crearea și folosirea rețelei informative. ⊙ Concluzii utile privind preocupările informative ale unor specialiști japonezi ⊙ Activitatea contrainformativă, element cu multiple fațete în rîndul specialiștilor japonezi.

Prezența unor specialiști japonezi în județul nostru — pentru a acorda asistență tehnică în perioada construirii unor obiective economice — a ridicat numeroase probleme organizatorice și de strictă specialitate, pe care ne-am străduit să le rezolvăm conform sarcinilor ce ne-au revenit. Se știe că serviciul de informații japonez este deosebit de activ, mai ales în domeniul culegerii de date cu caracter economic, folosind în acest sens cadre și agenți infiltrați în rîndul comercianților și specialiștilor, a căror activitate este coordonată, de regulă, de rezidentura din cadrul ambasadei nipone din București.

Pentru a se asigura o supraveghere informativă eficientă a specialiștilor japonezi, în condițiile în care aceștia își desfășurau activitatea în multe obiective, atît la reședința județului, cît și în municipiul Turnu Măgurele, compartimentul de contraspionaj a acționat în strînsă conlucrare cu Serviciul de contrainformații în sectoarele economice și cu Biroul de securitate din Turnu Măgurele. Astfel, atît înainte, cît și după venirea în obiectiv a specialiștilor japonezi, conform ordinelor în vigoare, sarcinile de supraveghere au fost împărțite, compartimentul de contraspionaj acționînd pentru crearea condițiilor de cunoaștere a comportării străinilor la domiciliu și în alte locuri posibil a fi frecventate de ei, iar Serviciul de contrainformații în sectoarele economice a pregătit măsuri informativ-operative la locurile de muncă. Pe parcurs, ca urmare a unor particularități în crearea rețelei informative, activitatea compartimentului de contraspionaj s-a extins și în obiectivele unde aceștia acordau asistență tehnică, bineînțeles desfășurîndu-se, în primul rînd, o activitate pe profil.

Rezultatele acestei conlucrări au dus la obținerea de informații și date cu valoare operativă despre comportarea suspectă a unor specialiști, în baza cărora s-au inițiat măsuri comune de clarificare a suspiciunilor. De exemplu, Serviciul II a obținut informații despre preocupările specialistului japonez „*Nagana*" — în afara sarcinilor oficiale — de a stabili condițiile în care se va efectua noua extindere la Întreprinderea de

rulmenți Alexandria și detalii despre firmele concurente, iar în alt caz ne-a semnalat intenția japonezului „Sony" de a obține informații despre comportarea compatrioților săi, acesta fiind suspect că a venit cu sarcini contrainformative. Fără a neglija sarcinile de profil, rețeaua informativă de contraspionaj — care cuprinde și specialiști din obiectivele economice — a obținut informații utile de prevenire a unor stări periculoase, respectîndu-se ordinul cu privire la instruirea rețelei informative și cu probleme de competența altor compartimente.

Eficiența conlucrării s-a făcut simțită și cu ocazia efectuării unor pătrunderi secrete, instalării și exploatării unor mijloace speciale, obținerii în secret a anumitor documentații, ca și în alte situații cînd, datorită măsurilor complexe ce se impuneau a fi luate, se cerea o participare mai mare de forțe și o supraveghere concomitentă a străinilor în mai multe locuri.

Menționăm că în activitatea de supraveghere a specialiștilor japonezi, s-a impus cooperarea — în rezolvarea unor cazuri concrete — și cu inspectoratele județene Olt și Vîlcea ale Ministerului de Interne care dețineau date despre specialiștii japonezi ce au lucrat anterior în aceste județe, ca și despre legăturile lor, fiind necesară cunoașterea în continuare a preocupărilor străinilor de a contacta persoanele respective.

★

În crearea și folosirea rețelei informative pe lîngă această categorie de străini se disting unele particularități pe care, din necunoaștere, nu le-am avut în vedere în totalitate înainte de sosirea lor pe raza noastră de responsabilitate. De aceea, considerăm util a sublinia că se impune a se avea în vedere :

▲ Specialiștii japonezi sînt în mică măsură cunoscători ai unor limbi de circulație internațională, fapt ce nu le permite să-și creeze un cerc larg de relații. Unii dintre ei, îndeosebi cei cu studii superioare, cunosc bine sau satisfăcător limba engleză.

▲ Au un comportament deosebit în comparație cu specialiștii de altă naționalitate, respectiv sînt de o ținută sobră, uneori chiar distantă, dovedindu-se mai puțin predominați de vicii.

▲ Nu acceptă în anturajul lor alte persoane decît cele cu care au o strictă tangență profesională și numai atunci cînd interesele lor o cer.

Ca urmare a necunoașterii la timp, de către noi, a acestor particularități — și a altor aspecte ce au rezultat pe parcursul supravegherii informative — de la rețeaua creată la domiciliu, ca și în alte locuri frecventate de ei s-au obținut multe informații, dar cu caracter general. În urma analizării situației, am fost nevoiți să acționăm cu operativitate pentru completarea rețelei cu surse capabile, recrutate din rîndul unor specialiști români de prestigiu, cunoscători ai limbii engleze, ai unor obiceiuri și moduri de viață specific japoneze.

Se impune să menționăm ca o particularitate — constatată de noi în procesul supravegherii informative a specialiștilor japonezi — și faptul că folosirea rețelei și, mai ales, infiltrarea de informatori sau

colaboratori în rîndul acestora sînt mai dificil de realizat datorită pregătirii contrainformative pe care o au, a regulilor restrictive ce li se impun în relațiile cu cetățenii români, în cea mai mare parte respectate cu strictețe. Cu toate acestea, atunci cînd se perseverează, cînd se cunosc bine obiectivele japonezilor și se pregătesc temeinic informatori care să le suscite interesul, infiltrările nu numai că sînt posibile, ci se soldează și cu rezultate.

★

Din informațiile obținute de la rețeaua informativă, ca și prin celelalte mijloace ale muncii, am desprins concluzia că în activitatea de culegere de informații sub acoperirea de specialiști, serviciul de spionaj japonez are ca principal obiectiv obținerea de date cu caracter economic, cerință corelată de fapt și cu interesele firmelor nipone. Pentru aceasta sînt vizate în special persoane cu funcții de conducere, cu care se organizează întîlniri oficiale, în scopul de a le exploata în orb. Atunci cînd nu reușesc prin întrebări directe, caută cunoștințe mai vechi care ar putea să-i sprijine și le solicită date de comportament despre cei ce participă la tratative, nesfiindu-se să ofere cadouri, unele destul de substanțiale.

De exemplu, specialistul „*Aron*", avînd calitatea de coordonator al unor lucrări, dealtfel un om amabil și versat în discuții, ne-a fost semnalat, la un moment dat, că încearcă să cultive relații cu inginerul „*Florea*", cunoscut că a participat la unele discuții de ordin tehnic cu partenerii japonezi. Relația ne-a apărut suspectă, întrucît „*Florea*" urma să participe la unele discuții oficiale referitoare la prețuri și condiții de livrare a unor utilaje, deși se știa că este predominat de viciul beției și avid după obiecte de proveniență străină. Desigur am intervenit pentru scoaterea sa din grupul destinat să participe la tratative, dar „*Aron*" s-a gîndit la o altă stratagemă pentru a se feri de controlul nostru. A luat legătura cu „*Pătru*", persoană cu funcție de conducere în centrala față de care se subordona și întreprinderea din județul nostru și pe care îl cunoscuse într-o altă împrejurare. Deoarece discuțiile pentru încheierea contractului trebuiau urgentate, iar datele ce le deținea „*Aron*" nu erau convingătoare pentru a-și forma concepția privind pretențiile pe care le are partea română, acesta a trecut, în paralel, la exploatarea în orb a directorului întreprinderii beneficiare, cît și a lui „*Pătru*" din centrală. Cunoscîndu-se intențiile străinului, s-a acționat ca în cadrul contactelor ce și le organiza să se discute numai probleme pur tehnice, ceea ce, firește, nu i-a convenit lui „*Aron*" care, devenind brutal, a cerut în mod deschis să i se furnizeze date neoficiale în legătură cu contractul. Evident, tactica folosită de „*Aron*" nu a reușit, contractul fiind încheiat conform intereselor părții române.

Concomitent cu activitatea de culegere de informații, serviciul de spionaj japonez a acționat — sub acoperirea unor specialiști — pentru studierea și cunoașterea multilaterală a unor persoane cu posibilități de informare, în vederea racolării și folosirii lor.

Din datele obținute se desprinde concluzia că unii specialiști japonezi culeg o serie de informații despre persoanele ce-i interesează, folosindu-se de prilejul plecării unor grupuri de români la specializare în Japonia, cărora, sub pretextul organizării programului, le adresează întrebări despre pregătirea profesională, locul de muncă, dacă lucrează de la început în întreprinderea ce i-a trimis sau au venit recent, extinzînd verificările mai ales asupra acestora din urmă. Apreciem că merită a fi subliniat faptul că specialiștii care s-au ocupat de culegerea unor asemenea date, au plecat întotdeauna în Japonia înaintea grupurilor de români și s-au ocupat în continuare de programul lor, făcînd apoi verificări despre ei și după întoarcerea în țară. De exemplu, pentru a completa datele de verificare obținute, specialiștii în cauză solicitau relații după fotografiile făcute unor persoane ce au făcut parte din grup și care, chipurile, nu au mai fost văzute prin șantier. Specialistul *„Aron“*, despre care am amintit mai sus, pentru a obține informații despre cadre cu funcții de conducere folosea prilejul unor întîlniri „amicale“ cu diverse persoane, promițînd angajarea lor la firma pe care o reprezintă sau chiar organizarea unor excursii gratuite în Japonia, solicitînd — în timpul unor asemenea încurajări — datele de care era interesat. De menționat că astfel de discuții ei nu le purtau în masă sau cu oricine, căutînd să contacteze doar persoane selectate și care puteau să furnizeze informații.

★

Din supravegherea informativă a specialiștilor japonezi au rezultat și aspecte prin care se confirmă activitatea contrainformativă a serviciului de spionaj al țării lor. Ea nu se rezumă doar la cunoașterea și verificarea membrilor grupului, extinzîndu-se și asupra legăturilor create de ei în rîndul românilor și, mai ales, la identificarea informatorilor și colaboratorilor noștri. Cei ce au asemenea preocupări desfășoară de obicei o muncă administrativă, care nu este legată de programul de lucru, avînd astfel posibilitatea de a pleca din obiectiv sau de a se deplasa în București. De exemplu, în cadrul grupului ce s-a aflat la Turnu Măgurele au fost identificați cu preocupări contrainformative specialiștii *„Sony“* și *„Savu“*, ambii avînd sarcini de organizare și fiind cunoscători ai limbii engleze. Cei doi au însoțit grupurile de români la specializare în Japonia și au cules date despre compoziția acestora. *„Sony“* avea obiceiul ca după plecarea specialiștilor din birouri să verifice interioarele, nepermițînd altor persoane — japonezi sau români — să fie de față. De fapt, s-a stabilit informativ că *„Sony“* face vizite la Ambasada Japoniei, confirmîndu-se că ia legătura lunar cu un cadru de contrainformații de la ambasada japoneză. Semnificativ este și faptul că, cerîndu-se înlocuirea lui *„Sony“* cu un specialist competent, care să acorde asistență tehnică și nu să facă muncă de birou, firma a insistat pentru rămînerea lui. Negativ este însă faptul că noi nu am reușit să stabilim modul de transmitere a informațiilor culese și substratul legăturii lor cu concetățeni ce lucrau pe șantiere din alte state europene.

În ceea ce îl privește pe *„Savu“*, acesta controla și noaptea prezența specialiștilor japonezi în locuințe, iar asupra celor care nu respectau regulile de comportare impuse avea dreptul să-i trimită în țară, cum a procedat, dealtfel, în cazul lui *„Honda“* și *„Kany“*, cunoscuți ca și-au creat relații în rîndul unor români. Subliniem că în astfel de situații, cînd unii specialiști străini se angrenează în activități prin care încalcă instrucțiunile ce le sînt date și se așteaptă, în consecință, la măsuri de sancționare de genul celei de mai sus ori de altă natură, trebuie să acționăm cu promptitudine, în scop de compromitere, recrutare etc.

În activitatea de supraveghere informativă a specialiștilor japonezi am avut și unele greutăți, s-au înregistrat și neajunsuri, dar întotdeauna am căutat să le depășim printr-o preocupare hotărîtă de a preveni, în primul rînd, orice posibilitate ca străinii să intre în posesia unor date și informații secrete. Dincolo de măsurile administrative de apărare a documentelor secrete, am muncit corespunzător cu rețeaua informativă, am efectuat pregătiri contrainformative de grup și individuale, am luat sub un control sever — prin rețea și alte măsuri speciale — inovațiile și noutățile deosebite pentru a apăra creația tehnică și interesele statului român.

Lt. col. **Dumitru LICA**
Căpitan **Constantin ILIE**

ACȚIUNEA „ORTANSA“

„Rădulescu“ — *cadru cu funcție de conducere într-o unitate militară —, crezînd că este chemat pentru a fi felicitat în legătură cu unele succese ale unității pe care o comanda, a intrat pe ușă radiind. A salutat regulamentar, încercînd să înțeleagă ce se ascunde dincolo de privirile încruntate ale celor trei superiori care se constituiseră într-o ședință, probabil, numai pentru el. A fost invitat să ia loc pe scaun. Vocea celui care-l invitase era vădit tulburată, ca în fața unui eveniment deosebit. Tot acesta a început :* „...Tovarășe „Rădulescu“, faptele comise sînt deosebit de grave, incompatibile cu calitatea de comandant, de om care trebuie să dați exemplu“.

Electrizat de vorbele auzite, „Rădulescu“ *a devenit inert. Fața lui*

ce păstra cîteva trăsături de severitate s-a făcut stacojie. A înțeles că era deocamdată o măsură de prevenire și de o pedeapsă disciplinară pentru faptele grave comise...

....

Informatorul „Marcus“ a sesizat ofițerului de contrainformații, căpitanul „Prunaru“, că între „Rădulescu“ și „Ortansa“ — contabilă la popota ofițerilor — există relații de o intimitate deosebită. Din alte cîteva date mai rezulta că „Rădulescu“, de cîte ori venea la popotă, stăruia cam mult în biroul „Ortansei“, iar într-o zi, un militar în termen i-a surprins într-o poziție indecentă.

O asemenea situație, în măsura în care se confirma, avea consecințe grave, care duceau la compromiterea ofițerului. Nimeni nu putea dori o asemenea situație, cunoscîndu-se că „Rădulescu“ trecea drept un om capabil, cu experiență, cu o serie de calități și aptitudini. Pe lîngă acestea, se știa că e un bun familist, soția era profesoară, fiica studentă; de asemenea, se mai cunoștea că este un temut adversar al celor care încălcau normele moralei și, ori de cîte ori se ivea vreun caz de acest fel, devenea neinduplecat. La rîndu-i, „Ortansa“ era soție de militar, avea doi copii și se dovedea a fi o femeie corectă în serviciu. Nu accepta glumele sau discuțiile piperate, iar unele priviri mai insistente le repudia. Totul deci trebuia controlat, verificat, pentru a se preveni compromiterea ofițerului.

După cîteva acțiuni de rutină, care au dus la cunoașterea mai în detaliu a situației operative, s-a trecut la o combinație simplă, pornindu-se de la ideea reacției lui „Rădulescu“ în situația cînd un „anonim“ l-ar înștiința că „Ortansa“ are o legătură amoroasă cu care se întîlnește în oraș, uneori și în timpul programului...

....

...Singur, în biroul său, „Rădulescu“ citea alene corespondența zilei, trăgînd cu sete din țigară. Pe chipul său se putea observa o ușoară undă de mulțumire. Ultimul control care îl avusese se terminase cu aprecieri îmbucurătoare. Dar... La următoarea filă, fața i s-a întunecat. A simțit un fel de neliniște în toată ființa. Cuprins de fiori, a citit din nou biletul ce-i fusese adresat: „...vă aduc la cunoștință că subordonata dumneavoastră „Ortansa“ are ca amant un cetățean cu care...“ După ce l-a mai recitit de cîteva ori, parcă nevenindu-i să creadă, s-a ridicat nervos de la birou. În acest timp însă l-a sunat „Prunaru“, ofițerul de contrainformații.

— Vino! a sunat sec vocea lui „Rădulescu“, din timbrul căreia se vedea supărarea.

Prezentîndu-se, contrainformatorul i-a întins spre „aducere la cunoștință“ un bilet cu conținut asemănător. „Care să-i fie reacția?“ s-a întrebat ofițerul, studiindu-l cu atenție pe „Rădulescu“. Acesta însă, muncit de gînduri, a tăcut. Cînd ofițerul a dat să plece, „Rădulescu“ a intervenit: „O să vedem tovarășe, o să vedem. S-ar putea să fie vreun

neisprăvit care-i poartă femeii pică și hai cu informări la comandant“. „Prunaru“ a ridicat din umeri și a părăsit încăperea...

....

A doua zi, „Ortansa“ a primit un telefon. O prietenă o ruga să vină de îndată în oraș pentru ceva deosebit de important. Cu „sufletul la gură“ a cerut voie șefului nemijlocit să fie învoită pentru două ore. Acesta a refuzat-o politicos, spunîndu-i că din ordinul lui „Rădulescu“ nimeni nu mai pleacă din unitate fără aprobare. Supărată, „Ortansa“ s-a dus personal la „Rădulescu“, care i-a reproșat într-un mod ce confirma natura relațiilor dintre cei doi.

....

Printre alte date semnificative obținute în acest caz erau și cele furnizate de „Paula“, din care rezulta că „Ortansa“, în timpul cît a funcționat în postul de contabilă la Complexul hotelier „Continental“, a avut relații apropiate cu un oarecare „Bănică“, fost și el funcționar aici, plecat definitiv în R. F. Germania. Informația era deosebit de importantă, mai ales că despre faptul că lucrase la „Continental“, „Ortansa“ nu scrisese în autobiografia întocmită. Să fi fost o omisiune intenționată? s-a întrebat ofițerul de contrainformații.

A reluat studiul dosarului de cadre. Într-adevăr, „Ortansa“ nu amintea nimic de faptul că lucrase la „Continental“. De aici s-a născut o altă idee, care trebuia să stabilească din ce cauză ea ascunsese acest fapt. Și astfel, „Ortansa“ a fost chemată la Serviciul de cadre al unității. Aici, un alt ofițer i-a spus că „generalului“ i-a plăcut cum lucrează și că dorește s-o promoveze într-o funcție la eșalonul superior. Auzind despre ce-i vorba, femeia a surîs bucuroasă. Din privirile-i, pînă aici curioase și stînjenite, a țîșnit o undă de bucurie. După această introducere, discuțiile s-au purtat în vederea clarificării unor amănunte biografice pentru întocmirea referatului ce urma să fie prezentat „șefului“. Dar, cu această ocazie, femeia a evitat din nou „Continentalul“... În aceste condiții s-a aprofundat studiul despre „Bănică“.

Originar din Sibiu, acesta lucrase ca ospătar și barman prin mai multe restaurante din Brașov și apoi în București. Era un tip nestatornic, afemeiat și afacerist. Fusese în atenția organelor de miliție pentru legături cu diferiți străini pe care-i folosea în vederea procurării unor produse destinate apoi comercializării la preț de speculă. După ce a plecat legal în străinătate, a refuzat să se înapoieze în țară. Cu ajutorul unei rude apropiate, aflate în R. F. Germania, a obținut cetățenie străină și o slujbă modestă. Se știa că a revenit ca turist în România și a reîntîlnit-o pe „Ortansa“, dar din datele obținute nu au rezultat fapte deosebite. Trebuia deci clarificată situația ei...

....

...„Ortansa“ tocmai se înapoia de la serviciu. La cîteva sute de metri de casă, un cetățean înalt, cu înfățișare plăcută, nevinovată, care

vorbea stricat românește, după ce a scos din buzunar un bilețel, s-a interesat de o stradă. Apoi, direct, fără ocolișuri, i-a spus că „Bănică“ *îi trimite salutări, rugînd-o să vină la* „Continental“ *cît mai urgent, pentru că are să-i dea un pachet de la el.*

A doua zi, la ora stabilită, „Ortansa“ *s-a dus la* „Continental“, *neașteptîndu-se la surpriza care i s-a pregătit.*

— Aici aveți pachetul, i-a zis „străinul“ cu voce tulburată, cînd a întîlnit-o în hol. Ochii lui au căutat împrejur, ca și cînd ar fi fost urmărit de cineva. Însă în momentul cînd i-a înmînat pachetul, cei doi s-au simțit acostați.

— În sfîrșit, domnule, de mult vă așteptăm! i-a spus ofițerul de contrainformații, adresîndu-se „străinului“, pe care l-a reținut pentru fapte de... bișniță.

Situația neașteptată a făcut ca femeia să rămînă consternată. Ei nu i s-a făcut nici un reproș. A fost rugată ca a doua zi să se prezinte la miliție, pentru a da o declarație. Văzîndu-se liberă, femeia, după ce s-a uitat de cîteva ori înapoi, s-a dus la un telefon public. L-a chemat urgent pe „Rădulescu“, *implorîndu-l ca a doua zi să vină la locul știut.*

La locul de întîlnire (era vorba de o garsonieră a nepoatei „Ortansei“, *pe care cei doi o foloseau în întîlnirile amoroase),* „Rădulescu“ *a ascultat o poveste falsă, realizată de imaginația femeii, care i-a spus că o cunoștință, colegă de liceu, plecată în străinătate, i-a dat un pachețel cu cîteva lucrușoare mărunte și a fost acostată de miliție, urmînd ca și ea să dea declarație. Îl implora să intervină s-o lase în pace. Pe de altă parte, la miliție,* „Ortansa“ *a relatat faptele așa cum erau. Intrase în relații intime cu* „Rădulescu“ *din dorința de a se afla sub protecția sa, știindu-se că este în relații de afaceri dubioase, respectiv de bișniță cu cetățeni străini...*

În munca de apărare a cadrelor militare se impune — fapt ce rezultă și din acest caz — să se dea o atenție deosebită oricărei semnalări despre comportamentul și relațiile lor, pînă la deplina clarificare. Se cuvine să subliniem necesitatea verificării operative a semnalărilor despre cadre, lucrarea calificată și complexă, combinativă a acestor cazuri, pentru a preveni faptele negative ce ar putea afecta integritatea morală a acestora sau problematica muncii unităților.

Colonel **Constantin ȘTEFAN**

●●● puncte de vedere ●●●

Unele considerații cu privire la conceptul muncii de prevenire desfășurată de organele de securitate

O premisă importantă pentru desfășurarea unei activități eficiente de prevenire o constituie înțelegerea temeinică a conceptului despre această activitate, pentru că numai astfel vor fi judecate corect diferitele situații ce apar în munca informativ-operativă din sectoarele de responsabilitate și se vor putea găsi soluții pentru înlăturarea ori evitarea oricăror pericole cu caracter social.

Avînd în vedere complexitatea situațiilor, faptelor și fenomenelor pe care le vizează conceptul de prevenire și diversitatea metodelor pe care le presupune realizarea lui în practică, considerăm că se impune o abordare mai largă a acestora, întrucît el implică o activitate cu multiple valențe politice, economice, juridice, administrative și umanitare. Prevenirea trebuie înțeleasă sub toate aspectele ei operaționale și metodologice, dîndu-i un caracter științific și prospectiv, de permanentă mobilitate și diversitate.

Pentru înțelegerea conceptului de prevenire trebuie avute în vedere:

- importanța și necesitatea acestei activități în condițiile actuale și de perspectivă;
- delimitarea obiectului muncii de prevenire în raport cu competențele generale și speciale ale organelor de securitate;
- necesitatea efectuării — pentru fiecare situație în parte — a unei analize temeinice a organismelor și forțelor sociale care participă la activitatea de prevenire;
- condițiile care favorizează eficiența prevenirii;
- mijloacele, formele și metodele concrete folosite în munca de prevenire.

Evidențierea celor de mai sus este necesară, întrucît există tendința la unele cadre de a confunda munca de prevenire doar cu unele metode folosite în acest sens, așa cum sînt avertizarea, punerea în dezbatere publică sau prelucrarea contrainformativă. Considerăm însă că întreaga noastră activitate, inclusiv crearea și munca cu rețeaua informativă, folosirea celorlalte mijloace specifice, trebuie analizate și abordate prin prisma muncii de prevenire. Eficiența folosirii mijloacelor și metodelor muncii trebuie să ducă neapărat la *prevenire*.

Pentru a înțelege mai bine conceptul și relația acesteia cu munca practică, se impune precizarea că prevenirea poate fi definită ca un *ansamblu de măsuri politice, economice, juridice, administrative, organizatorice, educative și de altă natură, menite să ducă la înlăturarea cauzelor care generează și condițiilor ce favorizează săvîrșirea oricăror fapte antisociale*, măsuri la a căror concepere și aplicare organele de securitate își aduc o contribuție specializată, în conformitate cu com-

petențele ce le sînt atribuite prin lege și prin mijloacele specifice de care dispun. În altă ordine de idei, prevenirea poate fi definită și ca o *activitate de anticipare a evoluției posibile a unor fapte, stări de fapte sau fenomene antisociale* — pe baza datelor de cunoaștere acumulate despre acestea — *și luarea măsurilor care să anihileze cauzele lor generatoare.*

Pentru a realiza dezideratul muncii de prevenire, elementul esențial al activității noastre trebuie să-l reprezinte cunoașterea temeinică și multilaterală a situației operative din obiectivele, problemele, locurile și mediile din responsabilitate. În acest cadru un loc deosebit de important îl ocupă conceperea și realizarea unui *sistem informațional* capabil să ducă la cunoașterea tuturor faptelor ce pot genera sau condiționa infracțiuni și alte fapte antisociale. Bineînțeles că, în sistemul informațional la care ne referim, crearea unei rețele cu funcțiuni de prevenire — precum și folosirea sa în acest scop — are un rol primordial. Numai astfel trebuie înțelese insistențele conducerii ministerului și a Departamentului securității statului în direcția creării unei *rețele informative* de calitate, aș spune de un tip nou, ancorată în realitățile contemporane, capabilă să contribuie la prevenirea infracțiunilor și a altor fapte antisociale.

Raportată la momentul consumării faptului antisocial sau actului infracțional, prevenirea are două faze: una *preinfracțională*, care înseamnă prevenirea actelor ce constituie conținutul unei infracțiuni, și alta *postinfracțională*, realizată prin punerea în imposibilitate a autorului de a comite alte infracțiuni — denumită și *prevenție specială* —, precum și prin avertizarea, în urma aplicării pedepsei, a tuturor celor care intenționau să săvîrșească asemenea fapte, denumită *prevenție generală*.

Prevenirea propriu-zisă, ca sarcină fundamentală a organelor de securitate, este cea *preinfracțională*, care se realizează în procesul supravegherii și urmăririi informative, precum și în cadrul cercetării penale. Prevenirea care acționează după ce infracțiunea a fost comisă are — prin natura și cadrul în care se situează — un caracter judiciar și penitenciar. Efectul preventiv în această fază constă în reeducarea socială a persoanelor care au suferit condamnarea, printr-un tratament coercitiv-educativ adecvat.

Realizarea cu succes a sarcinilor de prevenire necesită o activitate științifică, o lărgire continuă a orizontului de cunoștințe în domeniile de activitate care au legătură cu munca de securitate și o participare efectivă la activitatea de cercetare și investigare științifică. Asigurarea pe un plan tot mai larg a caracterului științific al muncii va conduce la potențarea mijloacelor și metodelor de cunoaștere și prevenire, iar în final la o sporire calitativă a rezultatelor obținute.

Îndeplinirea acestui ultim deziderat are premise favorabile, căci munca de securitate este, prin natura și conținutul ei, o muncă de cunoaștere și investigare permanentă. Plecînd de la o asemenea perspectivă a problemelor, se vor înțelege mai bine sensul și semnificația cerinței puse în fața aparatului de securitate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român și comandant suprem al Forțelor armate și anume că *„...în toată activitatea Ministerului de Interne se cer o serioasă cunoaștere a problemelor, o abordare științifică a lor — nu la voia întîmplării"* [1].

---

[1]) Nicolae Ceaușescu — *Cuvîntare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne*, 23 decembrie 1976, Editura politică, București — 1976, pag. 15.

Activitatea de prevenire are prin excelență un caracter prospectiv, deoarece a preveni înseamnă a cunoaște, a anticipa și a interveni, latura previzională ținînd de esența muncii de prevenire. Datele de cunoaștere din obiectivele, problemele și mediile pe care le avem în răspundere trebuie să conducă la suprimarea evoluției posibile a unor stări, fenomene sau împrejurări, la înțelegerea măsurii în care acestea pot pune în pericol, prin desfășurarea lor ulterioară, anumite valori materiale sau de altă natură.

După cum se observă, conceptul de prevenire cuprinde preîntîmpinarea producerii atît a actelor și faptelor care constituie conținutul infracțiunii, cît și a acelor fenomene sau împrejurări care pot prejudicia și afecta avuția națională, diverse activități economice, politice și sociale. În prima ipoteză, depistarea, identificarea și clarificarea faptelor este ușurată de însuși textul de lege care descrie conținutul infracțiunii. În cazul stărilor și fenomenelor care constituie rezultanta unor activități ostile — ce pot prejudicia valorile amintite —, prevenirea este o activitate care presupune, înainte de toate, o *analiză previzională*. Criteriul după care se stabilește dacă faptul prezintă sau nu interes operativ este acela dacă poate sau nu să aducă prejudicii sau să pericliteze anumite valori.

Complexitatea conceptului de prevenire este determinată de dinamica proceselor, activităților și fenomenelor din obiectivele, problemele și mediile ce se află în atenția organelor de securitate. Aceasta presupune o permanentă adaptare a metodelor și formelor de activitate la mutațiile ce au loc în baza de lucru.

Activitatea de prevenire poate și trebuie să fie desfășurată și în cadrul urmăririi penale, atunci cînd organele de securitate sînt confruntate totuși cu fapte antisociale care au conținutul unor infracțiuni. Uneori, în faza de urmărire penală se realizează și prevenția preinfracțională, prin stabilirea, în timpul cercetării, a unor date din care rezultă împrejurări ce pot favoriza sau determina comiterea de infracțiuni sau săvîrșirea altor fapte de natură să aducă atingere intereselor generale ale statului. Însuși scopul procesului penal, înscris în Codul de procedură penală (art. 1 al. 1), obligă la constatarea la timp și în mod complet a faptelor ce constituie infracțiuni, astfel ca orice persoană care a săvîrșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală. Chiar acest concept, evident umanitar, scoate în evidență aspectul preventiv al procesului penal. Dealtfel, instituțiile de drept procesual penal, celelalte acte normative care își aduc contribuția la reglementarea unitară și eficientă a activității de cercetare penală, inclusiv ordinele ministrului de interne și ale conducerii Departamentului securității statului sînt străbătute de ideea prevenirii săvîrșirii infracțiunilor și a altor fapte antisociale. Cunoașterea și aplicarea lor este deci o datorie de serviciu, profesională, dar, în același timp, și o sarcină patriotică de mare răspundere.

Lt. col. **Victor FOTA**

Munca de securitate cere eforturi și, uneori, chiar sacrificii...

Nu puțini sînt acei ofițeri care își amintesc încă de anii de început ai construcției socialiste în patria noastră, de unele momente de grea cumpănă cînd, puși în fața unor situații grele, au făcut totul pentru apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului. Și cîte amintiri frumoase nu au lăsat peste ani, în acel jurnal nescris al cadrelor de securitate, eforturile fiecăruia dintre noi de a sluji cu devotament patria, orînduirea căreia îi sîntem dedicați cu trup și suflet. Poate tocmai de aceea ne-am gîndit să împărtășim generațiilor tinere cîte ceva din viața și experiența ofițerilor cu o îndelungată experiență în aparatul de securitate. Începem, așadar, cu o convorbire la care răspunde întrebărilor noastre tovarășul locotenent-colonel *Ioan Dăniloaia* de la Securitatea județului Maramureș.

★

— *Sînteți unul dintre ofițerii cu o îndelungată activitate în cadrul organelor de securitate. Vă rugăm, stimate tovarășe locotenent-colonel, să prezentați pentru cititorii noștri mai tineri cîteva episoade semnificative din primii ani de muncă.*

— Desigur, discuția mă onorează, dar în același timp mă obligă. Este foarte greu să-mi pot sistematiza totul și să redau efectiv numai ceea ce este esențial. Poate semnificativ ar fi să reamintesc — din experiența mea de o viață — că sub semnul păstrării tradițiilor noastre de luptă, se impune să știm și să înțelegem că munca de securitate cere eforturi și uneori chiar sacrificii. Cum altfel aș putea gîndi cînd, încă în 1949, imediat după ce am fost încorporat într-o unitate a trupelor de securitate, am intrat într-o luptă deschisă cu elemente reacționare constituite într-o bandă, pe care le-am lichidat în Munții Hațegului și împrejurimi. Tot în acea perioadă, am participat la acțiunea de lichidare a unei alte bande teroriste ce acționa în împrejurimile Brașovului și care s-a soldat cu arestarea unor elemente din bandă și a unor persoane ce i-au favorizat și sprijinit. Cred că activitatea de atunci m-a îndîrjit, m-a făcut mai hotărît în convingeri, fapt ce m-a determinat ca în iulie 1950 să intru în Școala de ofițeri de securitate, pe care am absolvit-o cu gradul de sublocotenent...

— *În această poziție credem că sarcinile au fost mai mari, răspunderile mai grele. La ce acțiuni deosebite ați participat ca ofițer?*

— În acei ani acționau, aș spune feroce, diverse elemente reacționare care urmăreau să lovească în cuceririle de pînă atunci. Îmi amintesc de luptele din munți împotriva bandelor și, emoționat, îmi apare în memorie momentul căderii la

datorie a bunului meu prieten, coleg și tovarăș, locotenentul erou Iosif Sipoș. Apoi, în 1953, rețin bine momentele de urmărire și prindere a grupului de spioni parașutați pe raza localității Apa, din fosta regiune Baia Mare, ca și identificarea și contracararea unor sabotori, a altor elemente dușmănoase. Puține zile erau pe atunci fără furtună, fără eforturi continui. De multe ori nu știam ce înseamnă odihna.

— *Înțelegem că sarcinile de serviciu, ca și obligațiile de familie — doar aveați trei copii de crescut și educat — v-au luat majoritatea timpului. Totuși nu ați neglijat pregătirea și perfecționarea Dvs. ca om, ca ofițer. Vă rugăm să ne spuneți cum ați reușit?*

— Fără îndoială că, întotdeauna, realizarea sarcinilor profesionale a avut prioritate față de orice alte obligații. Îndeplinirea lor însă era legată de pregătirea mea politică, profesională și culturală, pe care nu le puteam neglija. În aceste condiții, nu puteam rămîne la pregătirea pe care mi-a asigurat-o Școala de ofițeri. Am urmat ulterior liceul, apoi cursurile Universității de partid, precum și cursurile Facultății de filologie, pe care le-am absolvit în anul 1974. Nu m-am oprit aici și caut să fiu permanent la curent cu noul,studiind și citind atît lucrări politico-ideologice și de specialitate, cît și creații beletristice ale scriitorilor contemporani.

— *Sînteți șeful unui colectiv de muncă. Cum acționați acum, cu experiența pe care o aveți, pentru a crea condiții propice îndeplinirii sarcinilor profesionale?*

— Am fost și rămîn un pasionat al muncii de securitate. De aceea, încerc să fac totul să insuflu dragostea pentru această muncă nobilă și de mare răspundere, dar nu înseamnă că mă transform într-un romantic, dominat de timp și nostalgie. Fără să abdic însă de la exigențele regulamentare, fără să trec cu vederea superficialitatea sau lipsa de fermitate, am grijă să-mi sprijin subordonații în munca concretă, să particip alături de ei la rezolvarea cazurilor importante. Am participat, de asemenea, și la sărbătorirea unor momente fericite din viața oamenilor din colectivul nostru, fapt ce a contribuit la formarea unui climat de respect și grijă a unora față de alții.

— *Ce sfaturi puteți da tinerelor cadre?*

— Cele ce doresc să vă împărtășesc nu aș vrea să sune ca un sfat propriu-zis. În inspectoratul nostru, ca și în celelalte unități din țară, avem cadre bine pregătite, devotate cauzei noastre, dornice de muncă. Ar trebui, cred, ca aceste cadre să aibă în vedere ca, întotdeauna, în munca și comportarea lor să existe o unitate perfectă între vorbe și fapte, să aibă o comportare ireproșabilă la serviciu, în societate și familie, să suporte cu tărie rigorile specifice muncii noastre și să dea dovadă de o înaltă conștiință în executarea, la nivelul cerințelor, a sarcinilor și misiunilor ce le revin. Altceva nu-mi pot dori decît un schimb de mîine viguros, pasionat de muncă, conștient de răspunderile ce îi revin și care face totul să fie demn de încrederea și onoarea de a lucra ca activist de partid în acest domeniu special al apărării securității statului.

Convorbire consemnată de
Căpitan **Gheorghe GAL**

„Aeroport '80"

F I L M D E S P E C I A L I T A T E

Cu sprijinul Unității speciale de luptă antiteroristă, Studioul cinematografic al Ministerului de Interne a realizat, alături de alte pelicule care s-au impus prin realitatea tematicii și profesionalismul acțiunilor, filmul de specialitate *„Aeroport '80"*. Alcătuit din trei episoade distincte — *„Ostaticii"*, *„Evazioniștii"* și *„Explozia"* — creionate ipotetic, dar construite în deplină concordanță cu realitatea, filmul se referă la trei tipuri de acțiuni teroriste care ar putea fi organizate de elemente extremiste pe teritoriul țării noastre. Pe un alt plan, filmul evidențiază modalități specifice de contracarare și, în cadrul acestora, măsurile ce se întreprind în raport cu evoluția cazului, inclusiv de ripostă antiteroristă, pînă la finalizare.

„Aeroport '80" redă în mod real, prin puterea și adevărul imaginilor, problematica și coordonatele principale ale concepției de luptă antiteroristă, așa cum a fost fixată în Ordinul ministrului de interne nr. 001370/1978. Sînt prezentate măsurile complexe informativ-operative, de pază și apărare a obiectivelor vizate, de control antiterorist și antideturnare, cît și de altă natură — inclusiv de neutralizare și intervenție antiteroristă, ce se iau în primă urgență și pe întregul parcurs al desfășurării acțiunii, individual sau împreună cu alte organe care au sarcini pe profil, pornindu-se, însă, de fiecare dată de la analiza minuțioasă, atentă, a situației operative. Se remarcă cu ușurință aspectele ce privesc conducerea acțiunilor de luptă, de la constituirea comandamentului — cu întregul complex de măsuri ce se întreprind — pînă la finalizarea cazului. Prin imagini sugestive este evidențiat modul specific de lucru al acestui organ constituit special pentru dirijarea acțiunilor de luptă. Accent deosebit este pus, în acest cadru, pe analiza informațiilor și a situației operative, pe stabilirea variantelor optime de acțiune, în raport cu particularitățile cazului și împrejurările concrete existente în cîmpul acțiunii, pe elaborarea deciziilor și transpunerea lor în practică. Totodată, imaginea scoate în relief consecințele neîndeplinirii ori executării defectuoase a sarcinilor și misiunilor încredințate pe acest profil de muncă, constituindu-se într-un vibrant îndemn, pentru fiecare cadru al Ministerului de Interne, de a dovedi vigilență, curaj și hotărîre, precum și o deosebită atenție în realizarea atribuțiilor de serviciu.

F I L M D E S P E C I A L I T A T E

Prezentarea pe etape a unui act terorist ipotetic, a complexului de măsuri ce se întreprind de organele Ministerului de Interne și a modului de lucru specific în vederea asigurării controlului asupra acțiunii și contracarării planurilor teroriștilor constituie o modalitate eficientă de înțelegere a mecanismului de desfășurare a luptei antiteroriste, a componenței, sarcinilor și rolului forțelor participante. În episodul *„Evazioniștii"*, spre exemplu, care pune în evidență una dintre metodele ce pot fi utilizate de elementele ostile cu intenții de a pleca ilegal din țară folosind practici teroriste, sînt sugestiv redate, așa cum se întîmplă în mod real, măsurile informativ-operative și acțiunile de luptă ce se desfășoară în scopul anihilării teroriștilor. Din acest episod este necesar să se desprindă concluzii utile pentru activitatea practică, să se însușească în detaliu variantele de acțiune în diverse împrejurări, așa cum sînt stabilite prin ordinele care configurează concepția de luptă antiteroristă.

Pe de altă parte, reliefarea, în episodul *„Explozia"*, a măsurilor specifice ce se întreprind în cazul descoperirii unor pachete suspecte ori a unor dispozitive explozive, precum și a modalităților de anihilare a efectelor lor, cînd pe plan internațional numărul acțiunilor comise în acest fel crește alarmant, reprezintă una dintre posibilitățile de documentare și instruire concretă privind aducerea în stare inofensivă a mecanismelor explozive și înlăturarea efectelor acestora.

Iată de ce filmul *„Aeroport '80"* se constituie, astfel, într-un important mijloc didactic, care asigură o mai bună înțelegere și însușire a concepției de luptă antiteroristă, fiind în măsură să răspundă la numeroasele nevoi de instruire și pregătire specifică a cadrelor de securitate.

Structurat pe cele trei episoade, filmul *„Aeroport '80"* poate fi prezentat în ansamblul său sau fiecare episod separat, fără să piardă din valoare și importanță. În rîndul cadrelor ce l-au vizionat, *„Aeroport '80"* s-a bucurat de o largă și unanimă apreciere. Dar, în raport cu nevoile de instruire pe profil antiterorist, numărul vizionărilor este încă redus, fapt ce impune — după opinia noastră — ca factorii competenți din unități să ia măsuri pentru ca această peliculă să fie vizionată de întregul aparat informativ-operativ al organelor de securitate.*)

Avînd în vedere caracterul „strict secret" al filmului, trebuie luate măsuri ca participanții la vizionare să păstreze deplinul secret, îndeosebi cu privire la concepția de luptă, măsurile ce se întreprind în asemenea cazuri și modalitățile de ripostă antiteroristă.

Căpitan **Gheorghe TRIFU**

---

*) *Filmul poate fi solicitat pentru vizionare numai cu avizul Unității speciale de luptă antiteroristă (N.A.).*

SPIONII „SANCTITĂȚII SALE“

Nimeni nu vorbește la modul oficial despre spionajul practicat de... *„Sanctitatea sa papală“*, dar, după cum aprecia revista italiană *„PANORAMA“*, rețeaua informativă a Vaticanului este considerată printre cele mai eficiente. Secretariatul de stat al acestei *„țări“* primește informații complexe din toate părțile globului și, din nefericire, ele nu se referă numai la situația catolicilor, ci includ importante probleme politice, economice, precum și date despre personalități de rang înalt.

Canalele principale ale Vaticanului sînt cele... 2317 eparhii răspîndite în toată lumea, de la care, prin intermediul unei întregi armate de preoți, călugărițe și surori din mănăstiri curg — după cum se exprima publicația amintită — *„rîuri de informații“*. Aceasta ne demonstrează că, nu întîmplător, în timpul războiului rece, Departamentul de stat al S.U.A. și serviciile secrete ale acestei țări curtau, fără pauze, pe delegatul apostolic la Washington, care ulterior a fost numit secretar de stat la Vatican. Prin intermediul acestuia, S.U.A. încearcă să obțină cît mai multe date despre țările din Europa răsăriteană. Totul se menține însă într-un secret absolut.

Cîndva, toate informațiile sosite la Vatican erau aranjate și sistematizate în fascicule voluminoase, care umpleau rafturi masive pe coridoarele palatelor *„Sanctității sale...“*. Astăzi electronica a trecut peste zidurile medievale, iar știrile sînt înmagazinate și digerate de calculator.

Fluxul masiv de informații de care dispune *„Sfîntul scaun“* este folosit pentru intervențiile papei în problemele complexe internaționale, în organizarea călătoriilor papale peste hotare.

Serviciul de securitate al Vaticanului este împărțit în două compartimente distincte. Primul — apreciat ca foarte important — se ocupă de *asigurarea securității personale a papei* și se află în relații de colaborare cu organizatorul călătoriilor papale, arhiepiscopul american *Paul Marcinkus*, care este președintele băncii Vaticanului. Securitatea papei este asigurată și de garda sa personală formată din opt cadre, instruite în S.U.A., care îl înconjoară permanent; garda papei este ușor de recunoscut, cei în cauză purtînd permanent uniformă de culoare neagră.

Al doilea compartiment este cel denumit *informații interne*. Denumirea de „informații interne“ derutează la prima vedere, ea vroind să demonstreze că... informațiile sînt interne pentru Vatican. În realitate, acest compartiment concentrează toate datele, indiferent de unde. Șeful acestui serviciu este *Franco Antonazzi*. Între altele, acest organism are și misiunea de a supraveghea prelații aflați în cercetare (pentru comiterea unor fapte ce contravin normelor Vaticanului) și de a strînge informații diverse despre persoanele aflate în serviciul papei.

Traducere și adaptare
Lt. col. **Ion SCURTU**

...potrivit publicației „Der Spiegel“ (săptăminal ce apare în R.F.G.), „extrema dreaptă vest-germană dispune de arme și bombe suficiente pentru a dota o întreagă armată în caz de război civil“? Organizațiile și grupările neofasciste respective au totodată la dispoziție numeroase filiale și utilizează tehnici de lucru conspirative nu numai pe teritoriul național, ci și pentru legături internaționale cu foștii naziști belgieni, francezi. O mențiune specială se face în legătură cu „colaborarea“ foarte activă dintre neofasciștii vest-germani și cei din S.U.A.

...organele de poliție spaniole întîmpină greutăți importante în privința combaterii acțiunilor organizației teroriste E.T.A. (constituită din elemente din rîndurile populației basce)? Aceste dificultăți sînt accentuate prin faptul că membrii conducerii organizației menționate se află peste graniță, iar aproximativ 300 de membri ai comandourilor active, precum și circa 1 000 de complici — care procură informații, arme, ascunzători etc. — nu au încă vîrsta majoratului (21 de ani), nefiind deci înregistrați în nici o formă de evidență. De asemenea, comandourile E.T.A. urmează în străinătate cursuri de instruire militară, în cadrul cărora se folosesc arme cumpărate de pe piața liberă sau date de activiști ai I.R.A. (organizație teroristă irlandeză) în schimbul substanțelor explozive fabricate de teroriștii basci.

...problema identificării scrisului de mînă reprezintă o preocupare majoră pentru unitatea centrală de cercetare tehnico-științifică din cadrul „BKA“ (poliția federală vest-germană)? Înființată în anul 1978, această unitate și-a propus să acționeze susținut pentru a realiza obiectivarea și automatizarea comparării scrisului de mînă, acțiune la care va lua parte și Ministerul federal pentru cercetare și tehnologie. Procedeele utilizate se bazează pe metode moderne de prelucrare automată a imaginii și de recunoaștere a modelului, ca și pe identificarea unor parametri dinamici ai scrierii (ca, de exemplu: viteză, presiune, accelerație).

Rubrică realizată de
Maior **Nicolae OLTEANU**

documentar

SECTE ȘI ALTE... „RELIGII" NOI*)

În ultimii ani, opinia publică din țările capitaliste, scandalizată de apariția valului de „misticism fabricat", de obscurantismul și efectele nocive a tot felul de secte religioase ori pseudoreligioase în mrejele cărora cad, în cea mai mare parte, tineri între 15—25 ani, a cerut insistent organelor în drept să se acționeze pentru a stăvili acest pericol social.

Experții consideră că succesul unor astfel de „culte" în Europa și în S.U.A. reprezintă o încercare de a umple un gol spiritual provocat de criza generală a modului de viață capitalist, a societății de consum, unde munca, familia, economia și politica sînt într-o stare de decădere. Se afirmă, de asemenea, că împotriva acestor „culte" trebuie luate toate măsurile politice, sociale și de altă natură pentru a neutraliza acțiunea lor pernicioasă și a demasca fără cruțare caracterul retrograd, mistic și șarlatanesc al acestora.

Opiniile de mai sus au fost exprimate de **Frieder Kantwill** și **Joachim Ruppel** într-un articol publicat în revista **„KRIMINALISTIK"**. Analizînd, în același articol, modurile de organizare și de acțiune ale noilor secte pretinse religioase, autorii au concluzionat că acestea prezintă următoarele caracteristici:

1. Șeful este un conducător cu „har divin", în viață. El este pentru membrii sectei un fel de „MESIA". Cel ce nu-i recunoaște învățăturile este dușmanul sectei.

2. Conducătorul este, de regulă, un bărbat.

3. El își organizează o comunitate — în fața căreia este infailibil și de neatins — pe care o conduce în teamă și respect față de persoana sa.

4. Toate legăturile sectantului cu familia, prietenii, cu profesia, școala sau universitatea trebuie să fie rupte.

5. Conducătorul și învățăturile sale constituie unicul centru al „noii vieți".

6. Conducătorul pretinde supunere necondiționată și exercită putere absolută, fapt pentru care instituie reguli ferme. Normativitatea merge pînă la a stabili reguli în domeniul hranei și vieții sexuale.

7. Noii sectanți sînt, în majoritate, între 18—25 ani și nu dispun de asigurări sociale.

Între grupările „religioase" care s-au evidențiat în ultimii ani prin acțiunile lor de proliferare și a căror activitate prezintă un vădit pericol social, în revista amintită sînt remarcate următoarele secte:

1. **„ANANDA-MARGA"**: denumire indiană care înseamnă **„Calea fericirii"**. Secta a fost întemeiată în 1955 de **PRABHAT RANJAN SARKAR**, în vîrstă de 34 ani. Pînă la întemeierea sectei, **SARKAR** era ajutor de contabil la un atelier al căilor ferate. În prezent el se numește **BABA ANANDAMURTIJI**, ceea ce în traducere înseamnă **„întruchiparea căii fericirii"**.

Secta a pătruns în țările occidentale în anul 1973. Sediul ei pentru Europa se află în Berlinul occidental. Membrii sectei se recunosc după îmbrăcămintea de culoare oranj. Viața sectantă se desfășoară după reguli fixe, care privesc atît comportamentul social, cît și conduita religioasă. Toți membrii primesc, la intrarea în sectă, un nume religios. Discipolii acestei secte pe plan mondial ating numărul de 8—9 milioane și au obligația să cedeze sectei 2% din veniturile lor.

Despre această sectă s-a vorbit mult pe plan mondial prin anii 1970, cînd fondatorul ei a fost condamnat în India la 5 ani închisoare; în urma unor lupte pentru putere, o parte dintre colaboratorii conducerii sectei au dispărut, fiind găsiți ulterior asasinați în junglă. Pentru faptele sale, ctitorul sectei a fost condamnat la închisoare pe viață.

Pe timpul detenției conducătorului sectei au fost comise mai multe atacuri teroriste adjudecate de adepții acestuia. Unii dintre membrii sectei și-au dat foc în public: doi în India, unul în Geneva, un tînăr și o tînără în Berlinul occidental, o femeie în Filipine. Toate aceste cazuri de suicid s-au desfășurat sub semnul demonstrației împotriva „descompunerii morale a omenirii" și ca o declarație de aderare la tezele „ANANDA-MARGA"...

2. **DIVINE-LIGHT-MISSION (DLM)** sau **DIVINE-UNITE-ORGANIZATION (DUO)**, sectă de origine indiană a cărei denumire în traducere înseamnă **„Misiunea luminii divine"**, fondată în anul 1960 de **PARAM SURI HNAS**, fost predicator hinduist ambulant; a decedat în anul 1966 în India.

Potrivit regulilor hinduiste, succesiunea la conducerea sectei i-a revenit celui mai mic fiu al acestuia — **PREM PAL SINGH**, pe atunci în vîrstă de 8 ani. Secta l-a denumit **„GURU MAHARAJ JI"**, ceea ce în traducere înseamnă **„Bomba păcii mondiale"**. Ideile acestei secte au pătruns în Europa occidentală prin anul 1970. **MAHARAJ JI** s-a stabilit, în anul 1972, în S.U.A. Centrul principal al sectei a rămas tot în India, condus de mama sa **„MAHATA JI"**, iar sediul mondial al **„DUO"** respectiv a lui **MAHARAJ JI**, se află în Denver/S.U.A., cunoscut sub numele de **„KITTREDGE BUILDING"**, cu statut de centrală mondială dotată cu cele mai moderne computere. Centrala vest-germană se află în Berlinul occidental.

„DUO" constituie în prezent o mare întreprindere condusă după cele mai moderne metode de management, fiind, printre altele, o mare producătoare de cărți și discuri. Principalele venituri provin din donațiile în bani făcute din plin de sectanți, cota obligatorie fiind de 10% din avuția acestora. În scopul finanțării acțiunilor se organizează și diverse festivaluri. Conducătorul sectei este posesorul unei proprietăți confortabile în California și are la dispoziție vile luxoase, limuzine și bunuri de consum. El este glorificat de adepți și denumit drept „domn al universului".

Membrii inițiali nord-americani ai acestei secte proveneau din rîndul hippy-lor și al narcomanilor. În R. F. Germania, una dintre membrele proeminente ale sectei este **CLAUDIA LITMAN**, fiica fostului președinte al poliției din Frankfurt. Numărul membrilor din R.F.G. în această sectă era în 1976 de 1 000; în prezent se apreciază că secta menționată dispune în întreaga lume de circa 100.000 membri.

3. **„DIVINE-LIGHT-ZENTRUM"** (**„Centrul luminii divine"**), sectă fondată de călugărul indian **SWAMI OMKARANANDA**. El s-a stabilit în Elveția (Winterthur) în anul 1966, la invitația unei elvețience bogate. Pe baza sporirii rapide a numărului membrilor și a donațiilor, secta a reușit în scurt timp să-și cumpere o proprietate în Winterthur (Elveția). Pe plan mondial, ea n-a cîștigat încă nici o importanță, încorporînd deocamdată persoane de origine elvețiană, vest-germană și australiană. Gruparea s-a făcut cunoscută în Elveția datorită unor practici dubioase, inclusiv afaceri cu proprietăți și alte bunuri imobiliare. Printre altele, secta „DIVINE-LIGHT-ZENTRUM" a devenit cunoscută și prin tentativele de omor (bucăți de ciocolată umplute cu cianură de potasiu) și atacuri cu otrăvuri și săruri. De exemplu, împotriva unui consilier guvernamental — care introdusese o procedură de expulzare — au fost întreprinse două atacuri cu substanțe explozive. În urma procesului, SWAMI OMKARANANDA a fost condamnat la 14 ani temniță, iar alți acuzați au primit pedepse privative de libertate între 6 luni și 7 ani.

4. **„ORDINUL HARE-KRISHNA"** sau **„SOCIETATEA INTERNAȚIONALĂ PENTRU CONȘTIINȚA LUI KRISHNA (ISCON)**: fondatorul sectei este „SWAMI

*) *În acest articol sînt evidențiate cîteva dintre sectele noi, care caută să-și implanteze „filiale" în alte țări. Spre deosebire de alte materiale publicate în presă, în scopul lărgirii orizontului de cunoștințe al cadrelor noastre, în acest documentar se insistă asupra modului de organizare și activității specifice acestor grupări.*

PRANHUPADA", care a părăsit India și s-a stabilit la New York, unde a intemeiat acest ordin.

Primii adepți au provenit din cartierele marilor orașe. Sediul principal al centralei — dotat cu computere moderne — se află în Los Angeles — S.U.A.. După decesul fondatorului sectei (1977), conducerea a fost preluată de 12 călugări ce poartă denumirea de **„Sfințenia voastră"**, care conduc după toate regulile managementului modern. Sediul centralei vest-germane se află, din 1974, în palatul Rettershof în Fischbach/Taunus. Membrii sectei sînt recunoscuți după uniforma lor galbenă ca șofranul, capetele tunse și cu smoc de păr în creștet (numai bărbații), precum și după modul de a se prezenta în public: cîntece și dansuri după cimbale și tobe.

Viața membrilor sectei este supusă unui regim riguros. Domină un vegetarianism absolut, fiind strict interzis fumatul, ca și consumul de carne sau alcool. Sectanții locuiesc în comunități așa-zise „temple".

Membrii sectei amintite au devenit cunoscuți în R. F. G. prin metodele lor agresive de a cerși. La început se difuzau gratuit „scrieri", iar apoi s-a trecut la cerșirea de donații și miluiri în bani, ajungîndu-se la cîștiguri uriașe. În medie, fiecare sectant aduce la templu 500—600 mărci pe zi. Banii trebuie să-i predea în întregime.

Ordinul **HARE-KRISHNA** controlează în S.U.A. un imperiu economic sustras de la plata impozitelor (tămîie, bețișoare de afumat, parfumuri, cărți și discuri). În S.U.A. și Europa numărul sectanților a fost evaluat la circa 5.000.

În anul 1974, poliția vest-germană a percheziționat castelul RETTERSHOF în baza suspiciunii că secta menționată practica escrocheria, răpirea copiilor, falsificarea de documente și contravenea legii privind dreptul la asociere. În numai cîteva luni, secta reușise să colecteze 2,4 milioane mărci numai din cerșetorie, suma fiind confiscată. Reacția la această măsură a fost că imediat în S.U.A. a apărut o broșură intitulată **„Persecuție religioasă în R.F.G."**.

5. **„COPIII DOMNULUI" (CHILDREN OF GOD)**, sectă fondată în 1969, în California — S.U.A., de **DAVID MOSES BERG**, născut în anul 1919, în S.U.A. În R.F.G., secta s-a implantat în anul 1971, sediul aflîndu-se la Köln. La Hanovra, Bielefeld, Oldenburg și Bremen se află colonii ale ei. Membrii acestei secte se disting prin intonarea unor cîntece melodioase și difuzarea unor **„Scrisori-Mo"** (publicație a sectei) contra unor donații. MO BERG (cum mai este numit DAVID MOSES BERG) se dă drept „profetul MOISE renăscut". Viața sectanților este reglementată prin 14 reguli stricte, între care domină principiul pauperității, supunerii absolute și completa despărțire de viața, relațiile și obligațiile anterioare.

Secta are următoarea organizare: minister prim, minister, arhiepiscopie, episcopie, regiune, district, colonie. Fiecare treaptă nemijlocit ierarhică are autoritate absolută asupra celei subordonate. În fruntea comunității se află **„profetul renăscut"**, D. M. BERG, care duce o viață opulentă, iar adepții trăiesc în „colonii" în stare de sărăcie. Banii rezultați din donații sînt vărsați în bugetul centralei. Membrii sectei cerșesc, difuzează sau recrutează adepți pe străzi, pasaje și în fața școlilor — pretutindeni unde se află multă lume. Deseori este nociv contactul cu elevii care nu dispun de maturitate și discernămînt. Astfel, la întrebarea pusă „ești fericit"? elevul intră în contact cu recrutorul, fiind apoi invitat să viziteze colonia sectei.

La intrarea în sectă, noul venit primește un nume biblic, este trimis să cerșească, cu obligația să predea zilnic cîștigul.

În urma acțiunilor polițienești, conducerea sectei a modificat tactica în domeniul procurării banilor. Femeile, membre ale sectei, sînt trimise să facă prostituție, fapt pentru care sînt instruite în centre speciale, fiind stabilite: îmbrăcămintea, modul de acostare, comportamentul pe timpul raporturilor sexuale... Banii obținuți în acest fel sînt predați sectei.

Pînă în anul 1975, secta dispunea de adepți în 80 de țări, totalizînd un număr de 70.000 membri. Numărul sectanților vest-germani este de 2.000 de membri. În anul 1974, procuratura din New York a prezentat un raport privind veniturile șefului sectei, precum și delictele ce i se puneau în sarcină: violuri și șantaj. De la această dată, D. M. BERG se află în poziție de fugar, fiind urmărit de organele polițienești ale S.U.A.

6. **„SCIENTOLOGY KIRCHE UND SEA-ORG" (Biserica scientologică și „SEA-ORG")**.

„SEA-ORG", ramura de vîrf a sectei, a fost înființată în anul 1967, fiind cunoscută și sub numele **„NARCONON"**. Ea promovează și un program de reabilitare a unor drogați. Fondatorul sectei este americanul **LAFAYETTE RON HUBBARD**, un fost autor de romane de ficțiune, născut în anul 1911 în S.U.A. Acesta a scris în anul 1950 cartea: **„DIANETICS THE MODERN SCIENCE OF MENTAL HEALTH"** („Dianetica-știința modernă a sănătății mintale"), care a devenit materia de bază a învățăturii sectei. El caracterizează ideea scientologică drept „vîrful de lance al unei mari și noi civilizații pe pămînt".

Principalul sediu al sectei se află în castelul Saint Hill Manor din Sussex/Anglia de Sud. Altă centrală mondială se află în Clearwater/Florida — S.U.A. Centrala vest-germană se află la München, în paralel cu alte sedii aflate la Hamburg și în Berlinul occidental.

Membrii sectanți sînt grupați în așa-numitele **„ORGS"** sau **„MISSIONEN"** („misiuni"-n.t.).

Organizarea **„Bisericii scientologice"** are un caracter polițienesc. În scopul menținerii unei discipline totale, **„Ethics Officers"** (ofițerii responsabili cu etica) fac uz de pedepse și alte metode de stimulare și disciplinizare.

În practica acestei secte se înscrie și **„Electrometrul Hubbard"**, un instrument tehnic de detectare a rezistențelor pielii — o tehnologie învechită, lipsită de valoare științifică, utilizată în scopul aducerii omului „la starea de libertate totală", de multe ori cu riscuri de electrocutare pentru probant. Interesant este nu atît efectul tratamentului, cît mai ales cîștigul obținut din vînzarea acestui instrument de cult: confecționarea costă 60 de mărci vest-germane, iar vînzarea se face cu 800 mărci.

Secta își mai procură fonduri și prin organizarea de cursuri. Un curs pentru începători costă 250 mărci, un curs de 14 zile de gradul IV costă 18.853 mărci. Zece procente din cîștiguri revin, bineînțeles, lui **HUBBARD** însuși.

Secta are un calendar și un sistem propriu de calculare a timpului; începutul lumii este considerat de la data apariției cărții lui Hubbard. Astfel, anul 1979 se scrie: 29 a.D. (29 ani după apariția lucrării **„DIANETICS...)"**.

Biserica scientologică dispune de un așa-zis stat-major (Staffs sau Officers) și de „Guardian Office" (sistem de pază propriu), cu alte cuvinte are un serviciu specializat care se ocupă cu securitatea externă (asigurarea mediului înconjurător, cunoașterea și reprimarea criticilor și a inamicilor sectei).

Potrivit unor date neverificate, în anul 1975, din secta menționată făceau parte, în total, 15—20 milioane membri, în R.F.G. fiind în acea perioadă 60.000 membri. Organizația subordonată „Sea-Org" are circa 1.000 de membri răspîndiți în mai multe țări.

Biserica scientologică manifestă față de criticii și opozanții ei o atitudine absolut agresivă. Astfel, în anul 1974, grupa müncheneză a sectei a acuzat societatea „Max-Plank", pe directorul Institutului „Max-Plank" pentru psihiatrie din R.F.G., Oficiul federal judiciar, pe ministrul sănătății, tineretului și familiei etc. în scopul intimidării altor critici virtuali.

Pentru activitatea lui nocivă și de înșelătorie, HUBBARD a fost condamnat în Franța la patru ani închisoare și amendă, în S.U.A. este căutat de organele judiciare, în Anglia este indezirabil. În prezent trăiește ascuns, fiind căutat de organele polițienești din mai multe țări.

7. **MEDITAȚIA TRANSCENDENTALĂ" (W.P.C.)** este o sectă fondată de **MAHARISHI MAHESH YOGI**, născut în anul 1911 în India. În anul 1959 a organizat — mai întîi în S.U.A. — secta **„Spiritual Regeneration Movement"** însărcinată cu „difuzarea tehnicii meditației transcendentale". În conformitate cu planul de acțiune intitulat „Mișcarea planul mondial", ulterior **MAHESH** a trecut la înființarea mai

multor filiale. În țările Europei occidentale, secta respectivă a devenit populară în anul 1967, mai ales în rîndul beatles-ilor.

Centrul mondial al „meditației" se află în hotelul palat Sonnenberg din Seelisburg — Elveția. În R.F.G. se află circa 80 de centre, dintre care 19 numai în Hamburg, precum și în Bremen, Berlinul occidental etc.

„Meditația transcendentală" este un concern multinațional care propagă tehnica „meditației" în 1.100 centre cu ajutorul a 10.000 **instructori** (învățători). Cu ajutorul „meditației transcendentale", fondatorul ei pretinde că vrea să obțină „pacea în lume". El guvernează, potrivit regulilor instaurate în sectă, ca un rege zeiesc și a numit un guvern mondial cu miniștri proprii. Noii membri recrutați sînt obligați să întrerupă orice legătură cu viața din afara sectei. Fondurile bănești sînt asigurate din difuzarea cursurilor (cursul de inițiere costă 400 mărci, iar cel de predicator și guvernator 40.000 mărci).

Organul propagandistic al sectei este pretinsa publicație **„Maharishi European Research University"**.

Secta are adepți în 89 de țări, numărul acestora fiind de două milioane. În R.F.G. sînt 70.000 adepți, cei mai mulți proveniți din straturile burgheze și, mai ales, din rîndul tinerilor de 18—25 ani. Secta dispune de susținători în rîndul oamenilor de știință, al medicilor, profesorilor și al unor oameni politici.

8. **„BISERICA UNIFICĂRII" sau „SECTA MOON"**, denumită mai înainte „Societatea pentru unificarea creștinătății mondiale". În prezent această sectă mai funcționează și sub alte denumiri: **„UNIFICATION CHURCH INTERNATIONAL"** (UCI), **„TONG-KYO"** (numele primei secte cu acest nume înființată în Coreea), **„Holy Spirit Association for the Unification of World Christianity"** (Anglia), **„Neue Mitte"** și **„Neue Aktivität** (Austria) și **„Unified Familly"** (Canada).

Fondatorul sectei este **SAN MYUNG MOON**, născut în anul 1920 în Coreea de Sud, denumit de adepții săi **„Mesia"** sau **„Domnul renașterii"**. Secta a fost înființată în anul 1954. Din alte surse rezultă că această grupare a luat ființă mult mai tîrziu, respectiv în 1974.

Centrul director al sectei se află în Irvington-New York/S.U.A. Șeful sectei duce o viață de lux și dirijează activitatea sectei cu ajutorul metodelor moderne de conducere. Secta se ocupă cu desfacerea pe piață a unor produse ca: titan, arme cu aer, ziare, ceaiuri etc. Există versiuni că dispune și de o fabrică de arme automate.

Centrala vest-germană se află în Frankfurt, iar centrele de instruire în Camberg/Taunus și Nürnberg. Membrii sectei afișează un zîmbet permanent și veselie, poartă îmbrăcăminte corectă.

MOON are pretenția de a uni sub sceptrul său întreaga lume prin crearea unei **religii mondiale**, a unei economii și științe mondiale. Din punct de vedere politic, **el este un anticomunist extremist**. Regulile vieții sectante sînt elaborate pe baza **„bibliei"** sectei respective, intitulată **„Principiile divine"**. În întreaga ierarhie, strict organizată, domnește o autoritate absolută.

În campania electorală din anul 1976 „Biserica unificării" și-a oferit serviciile de propagandă și susținere a coaliției UCD/UCS din R. F. Germania.

Membrii sectei **„Biserica unificării"** își desfășoară activitatea misionară în special în centrele universitare. Sînt acostați îndeosebi tineri între 18—25 ani, care sînt invitați în „familie". Fiecare misionar are sarcina de a recruta lunar un nou membru. Secta se autofinanțează din fondurile provenite din daruri, din salariile adepților, care sînt depuse în favoarea sectei și din veniturile obținute în urma operațiunilor industrial-comerciale.

Recrutorii religiei **„MOON"** se prezintă și sub următoarele denumiri: I.O.W.C. (International One World Crusade), I.C.F. (International Cultural Foundation), I.F.A. (International Familly Association), World Students Conference, Professors World Peace Academy și altele.

Cadrele de conducere ale sectei sînt instruite în așa-zisele „Leadership Seminaren" (centre speciale de instruire).

Secta „Biserica unificării" dispune de două milioane membri (răspîndiți în 123 de țări), dintre care 2.000 în R. F. Germania.

9. **„ANGLICAN FREE CHURCH" (Biserica liberă anglicană)**. Această sectă și-a dedicat programul, chipurile, „resocializării deținuților". Sub pretextul îndeplinirii unor acte umanitariste, foștii deținuți (cu experiență în domeniul infracțional) sînt puși să comită alte infracțiuni de tipul vînzării unor titluri de doctor de onoare, tăinuirii, falsificării de documente și înșelăciuni.

•

În studiile efectuate pînă acum pe tema efectului acestor religii (secte) asupra tineretului, specialiștii au atras atenția că, îndeosebi, cele intitulate **„Copiii Domnului"**, **„Biserica unificării"** și **„Meditația transcendentală"** acționează intens în sensul deformării psiho-sociale a membrilor acestora. În toate cazurile menționate se constată stări de grave deranjamente psihice, cauzate în cea mai mare parte de metodele de **„spălare a creierului"**. De asemenea, cercetările de pînă acum lasă să se concluzioneze că sectanții între 15—30 ani provin din cele mai diverse straturi sociale, însă cei mai mulți vin din familii normale, aparținînd categoriilor mijlocii.

În timpul investigațiilor efectuate de diverși specialiști și experți, sectanții au declarat că au aderat la astfel de **„organizații spiritualiste"** din nevoia de idoli pe care să-și sprijine trăirea interioară. În plus, ei sînt în căutare de recunoaștere a propriei lor personalități într-un cadru care să dea un „nou sens" vieții lor. Este pe deplin evident că astfel de religii au avut audiență, în primul rînd, la tinerii din țările cu industrie modernă, caracterizate prin șomaj și consum irațional, în care valorile emoționale și relațiile umane sînt reduse la maximum, ei rămînînd fără apărare în fața violenței alienante, salvarea găsind-o în iluziile sectante.

Secretarul de stat din Ministerul pentru problemele tineretului, familiei și sănătății a evaluat numărul tinerilor sectanți din R. F. Germania la circa 150.000, fapt îngrijorător întrucît este vorba de un fenomen cu consecințe nefaste, ca și alcoolismul, consumul de droguri și terorismul.

Problematica sectantă — după cum rezultă din datele existente — se corelează cu problematica infracțională (suicid, tentative de omor, acțiuni teroriste, escrocherii, contravenții la legea asocierii etc.), ceea ce constituie un obiect al muncii organelor polițienești. Totuși, această problemă — după opinia autorilor — trebuie să stea mult mai mult în atenția organizațiilor pentru problemele tineretului, a psihologilor, a cultelor legale și a altor organisme educaționale...

Traducere și adaptare
Lt. col. **Dumitru DĂNĂU**

ADEVĂRATA FAȚĂ A SPIONAJULUI

Recent, prin grija Serviciului editorial și cinematografic al Ministerului de Interne a apărut lucrarea **„Adevărata față a spionajului“**, realizată prin traducere selectivă (din limba engleză) și adaptare de **Anca-Lidia Milcomete.** Venind în sprijinul pregătirii și lărgirii orizontului de cunoaștere al cadrelor de securitate, volumul tratează aspecte interesante ale muncii de informații, evidențiind mijloacele și metodele folosite în diverse împrejurări, oferind astfel multiple concluzii pentru munca practică. Datele referitoare la unele procedee utilizate în recrutarea, instruirea și folosirea rețelei informative, precum și jocurile operative descrise se constituie ca părți distincte și instructive. De asemenea, capitolele ce privesc operațiunile serviciilor de spionaj în alte state, ca și cele în care se subliniază obiectivele de viitor urmărite de C.I.A. sînt demne de toată atenția, ele aducînd argumente noi ce trebuie să ne determine la perfecționarea continuă a pregătirii de specialitate, în vederea creșterii continue a eficienței măsurilor noastre în munca de prevenire.

Colonel **Gheorghe CUZMANOV**

CATALOGUL CĂRȚILOR PENTRU CADRELE DE SECURITATE

Din inițiativa și prin grija Serviciului editorial și cinematografic al Ministerului de Interne a apărut de curînd lucrarea sus-menționată, ce cuprinde titlurile și prezentarea celor 176 de cărți, broșuri și alte lucrări destinate cadrelor de securitate.

Concepută ca instrument de lucru — în scopul identificării cu ușurință a materialelor destinate pregătirii aparatului de securitate —, prezenta lucrare urmărește ca, printr-o folosire permanentă și eficientă a cărților prezentate, cadrele de conducere, instructorii cu învățămîntul, cei însărcinați cu gestionarea și evidența literaturii de specialitate, să poată veni în sprijinul perfecționării pregătirii profesionale a întregului aparat informativ-operativ. Lucrarea este utilă și pentru celelalte cadre în vederea selectării eventualelor cărți de specialitate de care au nevoie în procesul pregătirii de specialitate.

Maior **Maria BUGA**

BIBLIOGRAFIE

LA TEMELE PENTRU PREGĂTIREA DE SPECIALITATE A CADRELOR DE SECURITATE (PENTRU CONVOCĂRILE DIN ANUL 1982)

A. Teme comune pentru toate cadrele

Tema: **Perfecționarea activității organelor de securitate pentru executarea misiunilor de securitate și gardă în condiții ireproșabile. Modul de acțiune al cadrelor de securitate în diferite împrejurări cu ocazia executării misiunilor de securitate și gardă.**

— Nicolae Ceaușescu: Expunere la Ședința activului central de partid și de stat — 3 august 1978, Ed. pol. — 1978, pag. 44—54.

— Decretul Consiliului de Stat nr. 121/1978, cap. II, art. 5, pct. 1, lit. f.

— Ordinele ministrului de interne nr. 00972/1976, nr. 001370/1978 și nr. D/00106/1979.

— Ordinele circulare ale ministrului secretar de stat și șef al Departamentului securității statului nr. D/032008/1978 și nr. D/017599/1981.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului pe anul 1982.

— Programul de măsuri în problema „Acțiuni de atentat care pun în pericol securitatea statului“, difuzat cu nr. D/0012110/1980.

— Publicația „Securitatea“ nr. 1/1979, pag. 24; nr. 4/1981, pag. 4.

Tema: **Terorismul și caracteristicile lui. Tendințe actuale ale evoluției terorismului internațional. Metode și mijloace folosite în acțiuni teroriste. Organizații și grupări teroriste existente pe plan internațional care intenționează să comită acțiuni împotriva R. S. România.**

— Nicolae Ceaușescu: Expunere la Ședința activului central de partid și de stat — 3 august 1978, Ed. pol. — 1978, pag. 44—54; Cuvîntare la întîlnirea cu reprezentanți ai armatei și ai Ministerului de Interne din 28 noiembrie 1978, Ed. pol. — 1978, pag. 41—46.

— Decretul Consiliului de Stat nr. 121/1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, capitolul II.

— Ordinul comandantului suprem al Forțelor armate nr. H/003785/1978 și Instrucțiunile nr. M-36/1978 și M-40/1978.

— Ordinele ministrului de interne nr. 000875/1976, nr. 001370/1978, nr. 001084 din 1977, nr. D/00120/1979 și nr. D/00110/1979.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului pe anul 1982.

— Lucrările: „Considerații privind reprimarea terorismului internațional“ (Serviciul editorial — 1979) și „Riposte antiteroriste“ (Serviciul editorial — 1980).

— Filmele de specialitate „Forțele speciale în acțiune“ și „Aeroport '80“ (A se vedea prezentarea filmului în „Securitatea“ nr. 4/1981, pag. 58.

— Publicația „Securitatea“ nr. 1/1980, pag. 53; nr. 3/1980, pag. 26; nr. 4/1980, pag. 37; nr. 1/1981, pag. 40; nr. 2/1981, pag. 19; nr. 4/1981, pag. 29 și 32.

Tema: **Metode, procedee și mijloace folosite în activitatea desfășurată împotriva țării noastre de elemente ostile din rîndul fugarilor și emigranților din România puși în slujba serviciilor de spionaj și a organizațiilor și cercurilor reacționare din străinătate. Sarcinile ce revin organelor de securitate pentru prevenirea și contracararea acțiunilor acestor elemente.**

— Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Ed. pol. — 1975, pag. 126—127, 153—160.

— Nicolae Ceaușescu: Expunere la Ședința activului central de partid și de stat — 3 august 1978, Ed. pol. — 1978, pag. 44—54.

— Ordinul ministrului de interne nr. 000875/1976.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului pe anul 1982.

— Programul de măsuri în acțiunea „Alfa".

— Lucrarea: „Forme, metode, mijloace de acțiune folosite și categorii de informații căutate de serviciile de spionaj și cercurile reacționare din străinătate în activitatea ostilă desfășurată împotriva R. S. România", Serviciul editorial — 1980.

— Publicația „Securitatea" nr. 2/1979, pag. 5 și 61; nr. 1/1980, pag. 31; nr 2/1980, pag. 18, 30 și 36; nr. 4/1980, pag. 26; nr. 3/1981, pag. 19; nr. 4/1981, pag. 25.

Tema: **Combinația informativă, infiltrarea și pătrunderea secretă — metode ofensive ale muncii de securitate. Cerințe și condiții ale folosirii acestora în procesul îndeplinirii sarcinilor.**

Lucrările: „Combinații și legende informative", Serviciul editorial — 1976; „Infiltrarea. Cazuri de folosire a acestei metode ofensive de muncă pentru cunoașterea, prevenirea și contracararea acțiunilor îndreptate împotriva securității statului", Serviciul editorial — 1979.

— Publicația „Securitatea" nr. 2/1979, pag. 76; nr. 3/1979, pag. 66; nr. 4/1979, pag. 22 și 50; nr. 1/1980, pag. 65; nr. 2/1980, pag. 82; nr. 2/1981, pag. 28 și 80; nr. 3/1981, pag. 38; nr. 4/1981, pag. 35, 38 și 40.

NOTĂ: Dintre traducerile apărute pe această temă sub îngrijirea Serviciului editorial și cinematografic, recomandăm consultarea lucrărilor: „Agent secret la Damasc" — 1968; „Un agent al F.B.I. povestește" — 1969; „Agenți demascați" — 1970; „Adevărata față a spionajului" — 1981; „Mîna lungă a spionajului american" — 1981.

B. Teme specifice

Informații interne.

Tema: **Aspecte actuale și concluzii de interes operativ rezultate din activitatea de urmărire informativă a elementelor care au făcut parte din fosta organizație legionară și a foștilor condamnați pentru infracțiuni contra securității statului.**

— Ordinul ministrului de interne nr. 000875/1976.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului pe anul 1982 și programele de măsuri pe cele două linii de muncă.

— Publicația „Securitatea" nr. 2/1979, pag. 18; nr. 1/1980, pag. 31; nr. 2/1980, pag. 72; nr. 3/1980, pag. 33; nr. 4/1981, pag. 16.

Contrainformații în sectoarele economice.

Tema: **Organizarea și desfășurarea activității de securitate pe marile șantiere de investiții. Particularități în constituirea bazei de lucru și în crearea rețelei informative din rîndul persoanelor ce lucrează pe aceste șantiere.**

— Planul național unic de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe anul 1982 — „Scînteia" din 28 noiembrie 1981.

— Ordinele ministrului de interne nr. 000700/1975, nr. 000875/1976 și nr. D/00120/1979.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului pe anul 1982.

— Lucrarea: „Probleme ale muncii de contrainformații în sectoarele economice", Serviciul editorial — 1977.

— Publicația „Securitatea" nr. 4/1979, pag. 40; nr. 3/1980, pag. 13 și 38; nr. 2/1981, pag. 24; nr. 3/1981, pag. 19.

Tema: **Sarcini prioritare ale aparatului de contrainformații în sectoarele economice în etapa actuală și modul de realizare a acestora pentru prevenirea evenimentelor și a altor fenomene negative din industria chimică.**

— Planul național unic de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe anul 1982 — „Scînteia" din 28 noiembrie 1981.

— Ordinele ministrului de interne nr. 000700/1975 și nr. 000875/1976.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului pe anul 1982.

— Lucrarea: „Probleme ale muncii de contrainformații în sectoarele economice", Serviciul editorial — 1977.

— Publicația „Securitatea" nr. 2/1980, pag. 12; nr. 3/1980, pag. 38; nr. 1/1981, pag. 22; nr. 4/1981, pag. 10.

Contraspionaj.

Tema: **Acțiuni de spionaj sub acoperirea turismului. Metode și măsuri de contracarare.**

— Nicolae Ceaușescu: Expunere la Ședința activului central de partid și de stat din 3 august 1978, broșură, Ed. pol. — 1978, pag. 42; Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol. — 1979, pag. 64—65.

— Ordinele ministrului de interne nr. 000875/1976, nr. 00120/1979 și nr. D/00130 din 1980.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului pe anul 1982.

— Lucrarea: „Forme, metode, mijloace de acțiune folosite și categorii de informații căutate de serviciile de spionaj și cercurile reacționare din străinătate în activitatea ostilă desfășurată împotriva R. S. România", Serviciul editorial, 1980.

— Publicația „Securitatea" nr. 2/1979, pag. 5; nr. 1/1980, pag. 9; nr. 2/1980, pag. 36; nr. 3/1980, pag. 19; nr. 4/1980, pag. 11 și 26; nr. 2/1981, pag. 28 și 31; nr. 3/1981, pag. 3; nr. 4/1981, pag. 20.

Comerț-protocol.

Tema: **Reglementări legale privind activitatea de comerț exterior și de cooperare economică internațională. Implicații ale unor fenomene actuale din viața internațională pe planul activității de culegere de informații economice și comerciale, precum și a altor acțiuni potrivnice intereselor statului nostru săvîrșite de unii comercianți străini.**

— Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Ed. pol. — 1975, capitolul „Relații economice internaționale și cooperarea în producție cu alte state".

— Nicolae Ceaușescu: Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol. — 1979, capitolul VI.

— Legea nr. 1/1971 privind activitatea de comerț exterior (cu modificările din Decretele nr. 304/1972 și 150/1974) și Legea nr. 71/1969 privind contractele economice.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului pe anul 1982.

— Publicația „Securitatea" nr. 2/1979, pag. 12; nr. 1/1980, pag. 43; nr. 2/1980, pag 36; nr. 3/1980, pag. 19; nr. 4/1980, pag. 30; nr. 1/1981, pag. 19; nr. 3/1981, pag. 11, 31 și 43.

NOTĂ: Pentru toate temele de învățămînt se vor studia documentele Plenarei comune a C.C. al P.C.R. și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale din 25—26 noiembrie 1981 („Scînteia" din 25, 26 și 27 noiembrie 1981).

Cu prilejul celei de a XXXIV-a aniversări a proclamării Republicii și a Anului Nou – 1982

„SECURITATEA"

urează tuturor cititorilor și colaboratorilor săi un călduros

LA MULȚI ANI!